41. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. AUGUSZTUS 7.

Ludas Matyi

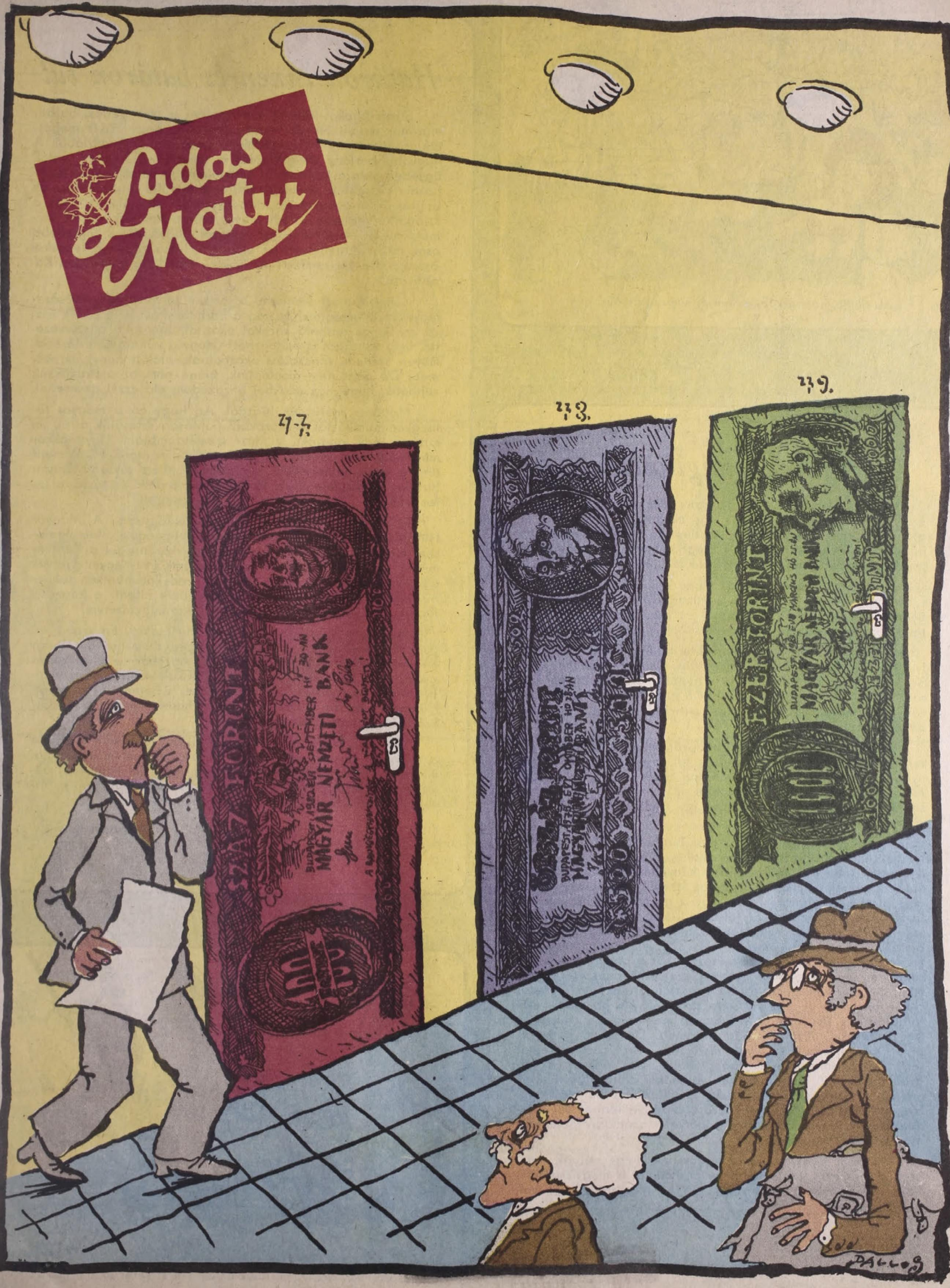
227.
228.
229.
SZÁZ FORINT
BUDAPEST 1980 ÉVI SZEPTEMBER HÓ 30-ÁN
MAGYAR NEMZETI BANK
100
ÖTSZÁZ FORINT
MAGYAR NEMZETI BANK
500
EZER FORINT
MAGYAR NEMZETI BANK
1000
DALLOS

Dallos Jenő rajza

REVÜNK A KISKAPUKRÓL A 8–9. OLDALON

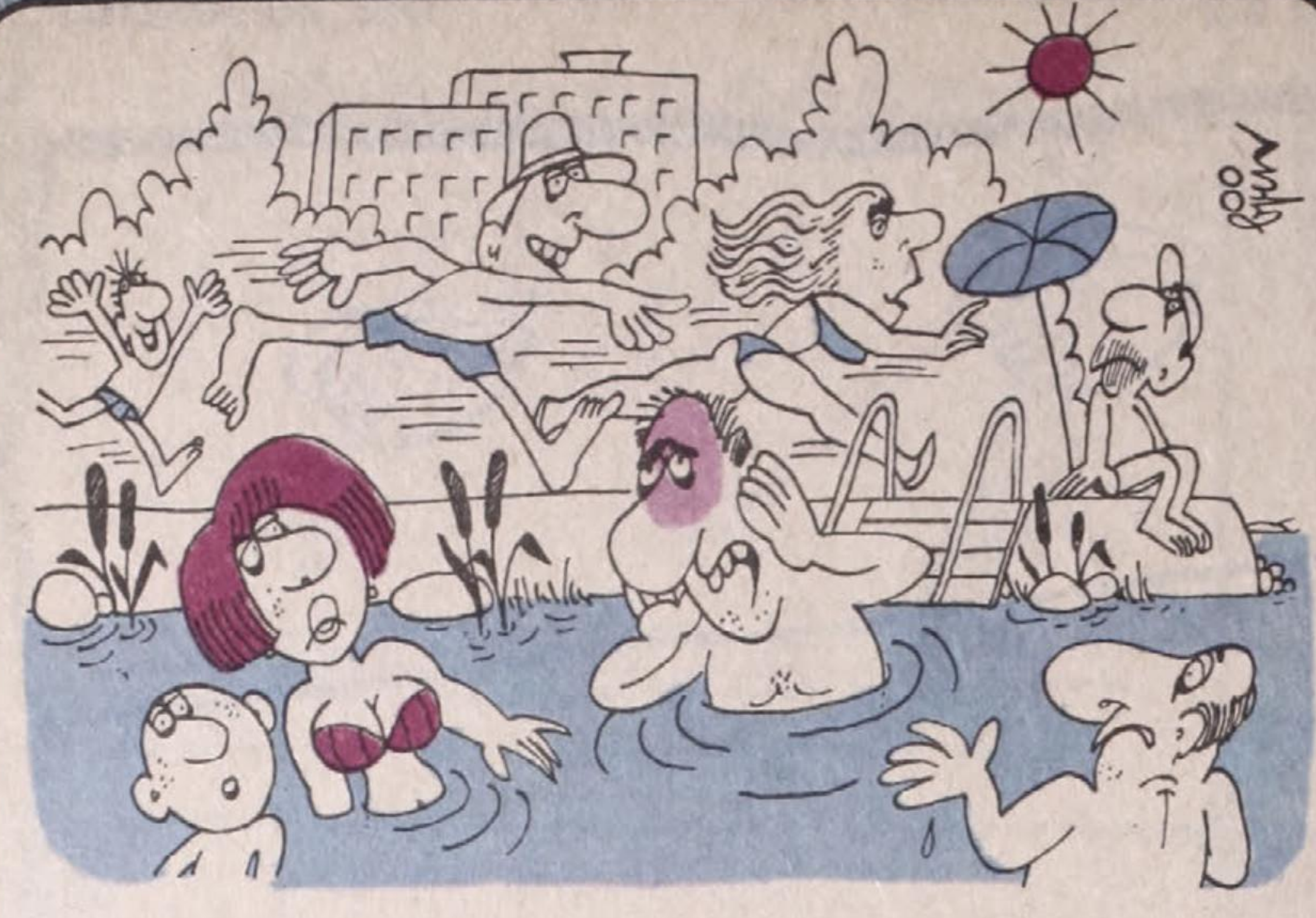

– Aki hallja, adja át! Tej és kenyér érkezett az ABC-be!

Alánk világítottak

Hegyeshalomhoz értünk Ausztria felől az Orient expresszen, amikor bejött a fülkébe egy civilruhás fiatalember és alánk világított. Pontosabban az ülés alá. A fülkében ketten ültünk egy nyugatnémettel, ő megbámulta a zseblámpával pásztázó embert és azt kérdezte tőlem: „Mit keresnek?"

Most mit válaszoljak neki? Hogy svábbogarat? Mert nálunk olyan magas fokon áll aköztisztaság, hogy még egy nemzetközi expresszen sem juthat az országba rovar. Mondjam meg, hogy rejtőző embert keresnek a pad alatt?

De tényleg: kit? Osztrákot? Miért bújna el a fülkében? Felül a vonatra az útlevelével és jön. Nyugatnémetet? Franciát? Ők ugyanezt tehetik, ha vízumuk is van. Valamely baráti ország állampolgárát? De hát ő közvetlenül utazhat hozzánk, ha meg disszidálni akar, minek jönne át nyugatról, amikor már ott van?

Valami rémlik: ellenséget, bűnözőt, illegális behatolót keresnek. Erről akkor világosítottak fel, amikor először ültem nyugati országon áthaladó vonaton. Ennek negyedszázada. Akkor egészen természetesnek tűnt ez az alávilágiás. Különösen kifelé. Hátha egy honfitárs így próbál disszidálni. De visszafelé? Ma?

Hogy kémek, csempészek, más bűnözők most is igyekeznek eljutni országunkba, nem kétlem. De azt hiszem, hogy az esetek túlnyomó többségében kényelmesen, ártatlan arccal üldögélnek a fülkében, vagy az étkezőkocsiban és nem az üiés alatt kuporognak. Talán már a gyerekek is hallották a hírét annak, hogy magyar felségterületen ülés alatt nem jó lakni. Még egy kis csomagot odahelyezni is kockázatos. És amiről a lámpa születésekor még szó sem volt: manapság terroristák is előfordulhatnak. Hozzák azt a pokolgépet a böröndben, amit a gondos magyar szervek természetesen átvilágitanak. Ferihegyen. És ha vonattal jönnek? Jó, vonatot ritkán térítenek el, ejtenek rajta túszokat. Ám ha mégis előfordulna? Az első eset után biztosan megtennék a szükséges intézkedéseket. Addig marad a lámpa. De lehet, hogy ez olyan lámpa, amely az ilyen veszélyt is jelzi? Ennyire fejlett technikával dolgoznánk? Vagy inkább csak őrizzük a hagyományokat? A lámpás embert valamikor otthagyták a sinek mellett, ő szorgalmasan felszáll a vonatokra és alávilágít. Hej, ha ennek a lámpának erősebb fénye lenne! Mi mindent találhatna az ülések alá söpörve! Hasonlóan idejétmúlt módszereket, szemléletet.

Mondom a nyugatnémet útitársnak, hogy nálunk nemcsak a kerekeket, hanem a fülke padlózatát is megvizsgálják, hogy rendben halad-e a vonat. Bólint. Már sejti, hogy kulturált országba érkezett.

Földi Iván

Határon innen és határon túl

Bizarr híreket hallani mostanában a szomszédos, baráti, már-már majdnemcsak testvéri (istenem, hogy ezt is megértük, annyi történelmi ereszdelahajamat után!) Ausztriából. A nagyobb botrány világraszóló: a fagyállóval ízesített borok ügyében még a kormány is kénytelen volt válságstábot létrehozni. A kisebbik, szelídebb botrány: egy ifjú rendezőtitán, az osztrák kultúra ügyeletes fenegyereke, elhatározta, hogy a színpadon hatszáz valódi legyet szerepeltet egy valódi szemétdombon. A járványügyi felügyelő tiltakozik, s legfeljebb csak akkor engedélyezi az előadást, ha a végén a legyeket összeszedik. (Agyonütni? Az is jó – mondotta volt áldott Karinthynk.)

Lehetne most élcelődni a jámbor járványügyis rovására: legyekkel bíbelődnek, bezzeg a borhamisítást nem vették észre, pedig az rettentő károkat okozhat, roncsolja a szervezetet, még vakságot is előidézhet! (Hogy a kulturális fertőzések milyen szellemi roncsolást okozhatnak, afölött hunyjunk szemet.) De most nem élcelődünk, pláne nem az osztrákokkal, sejthetik, hogy más okokból hozakodom elő ezzel az esettel.

Mondom máris, mi birizgál. Az, hogy én a magyar tömegkommunikációs eszközökből pontosan értesülök arról, mi történik egy osztrák színház szemétdombján. Ugyanakkor mindmáig nem tudom, mi történt Kecskeméten? Mitől ment tönkre egyik jeles vidéki színházunk? Miért távozott onnan hirtelen és dicstelenül az ismert nevű rendező és társa, a jeles író?

Ez nem kotnyeleskedő, magán-kiváncsiság. A Magyar Hírlap azt írja: úgy érezték, hogy kötelességük volna hitelesen, megbizhatóan tájékoztatni a nagyközönséget a Kecskeméten történtekről. Ám a minisztériumi és megyei szervek egyaránt elzárkóztak attól, hogy a rövid kommünikén túlmenő, érdemi tájékoztatást adjanak. Tetszik érteni: a kormány lapját nem hajlandóak informálni a kormány szervei.

Így aztán gondoljon mindenki, amit akar. Én szelíd vagyok és hívő, szinte az együgyüségig. Elhiszem hát, hogy Kecskeméten kisérletezés folyt. És ugyebár a kisérletezés gyakran jár kudarccal. Különben is a kultúrában nehéz meghúzni a határvonalat: meddig kísérlet, s honnantól kártevés. Határeset persze mindig van. Erre hadd idézzem a T. Gy. kollégámtól hallott viccet:

Megy az erdőben a világszép királyfi. Jön vele szemben a világcsúf boszor, vállán egy varjúval és azt mondja: na, világszép királyfi, ha megmondod, mi ez itt a vállamon, akkor a tied leszek. A királyfi rávágja: marinirozott ponty. Mire a boszor: hm . . . határeset. Ezt még elfogadom.

Radványi Barna

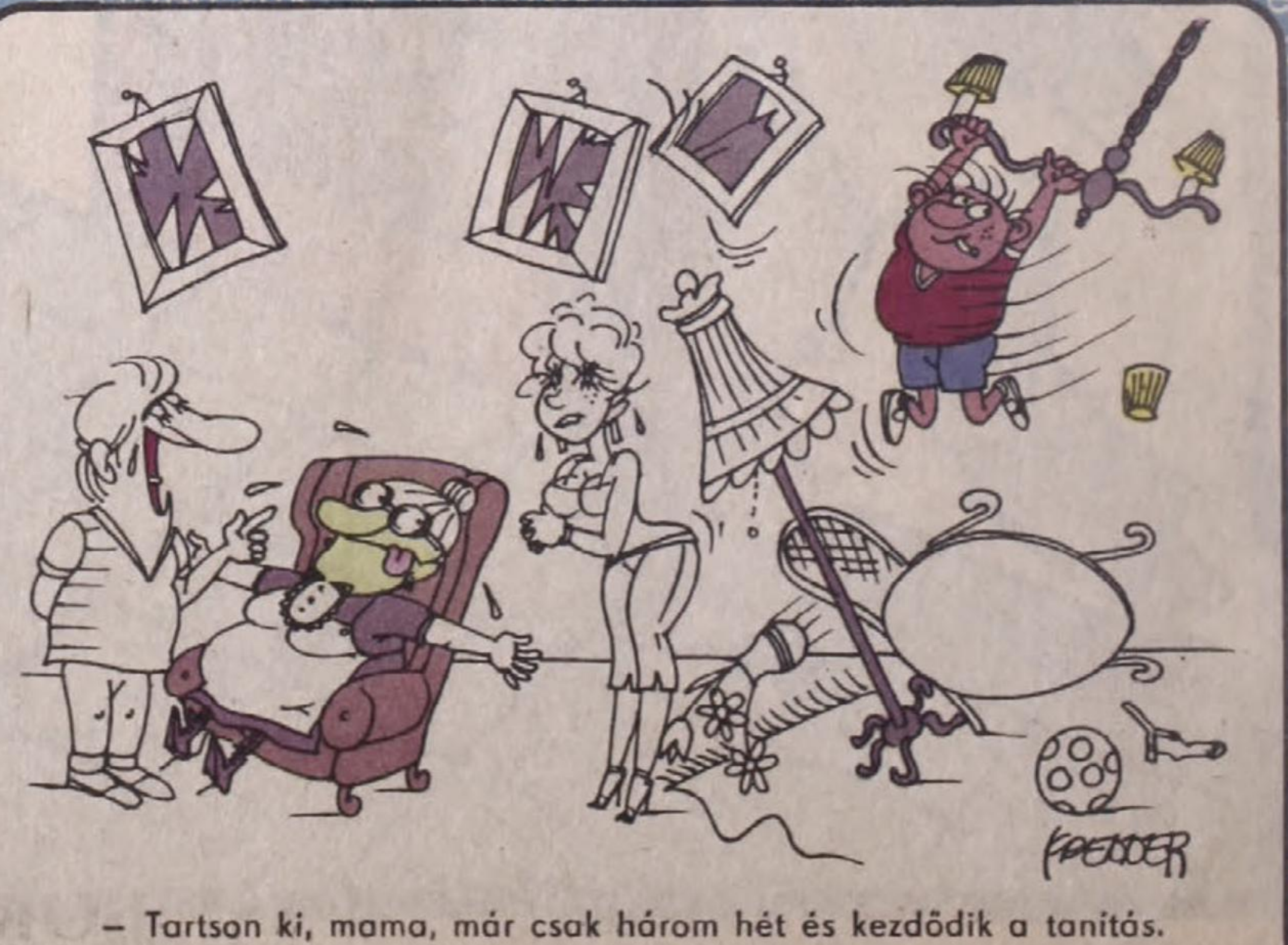

– Tartson ki, mama, már csak három hét és kezdődik a tanitás.

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

Más most...

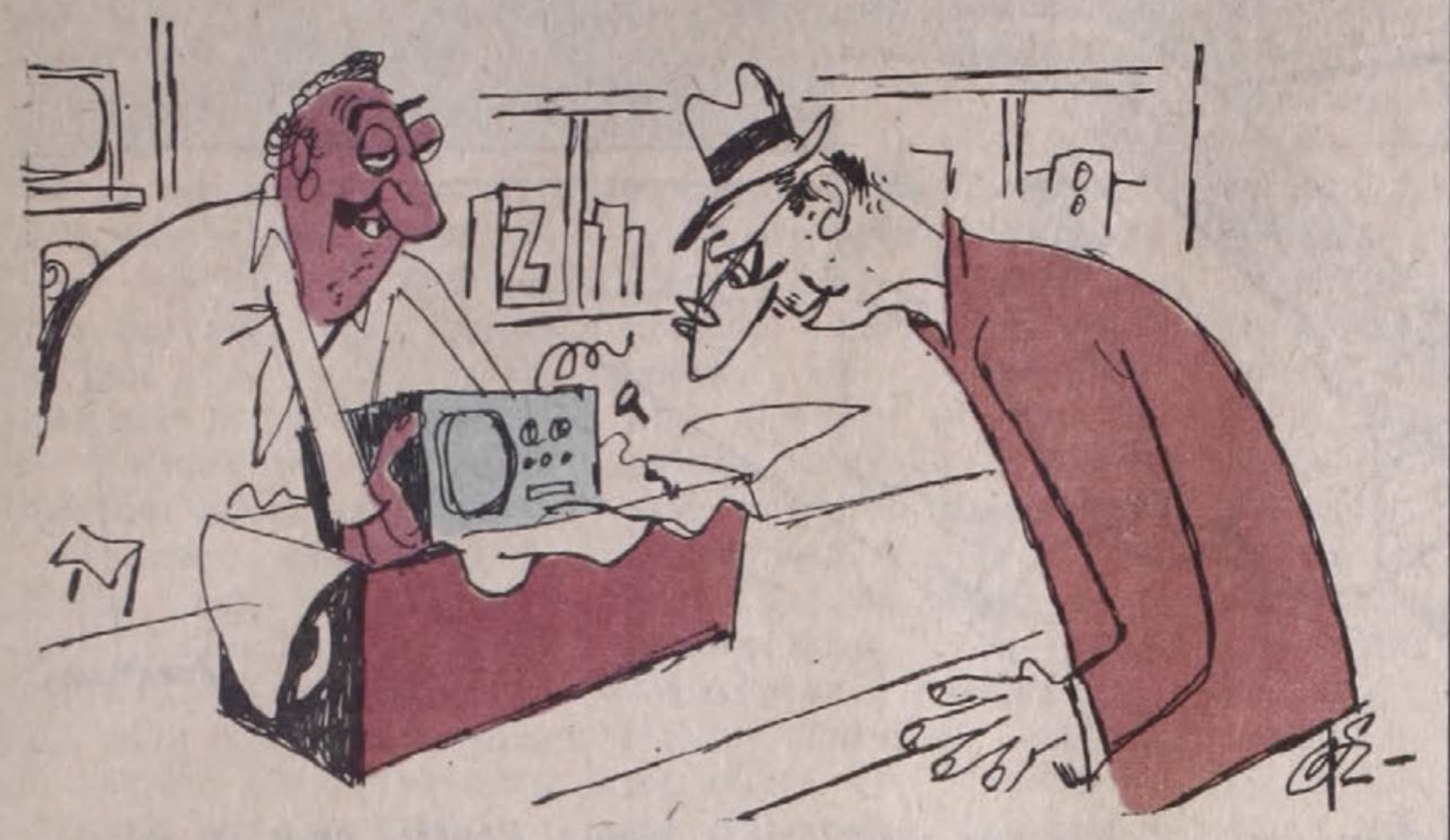

– Csak önnek, mert az árusítását a KERMI betiltotta!

ELNEZTE A TERKEPET

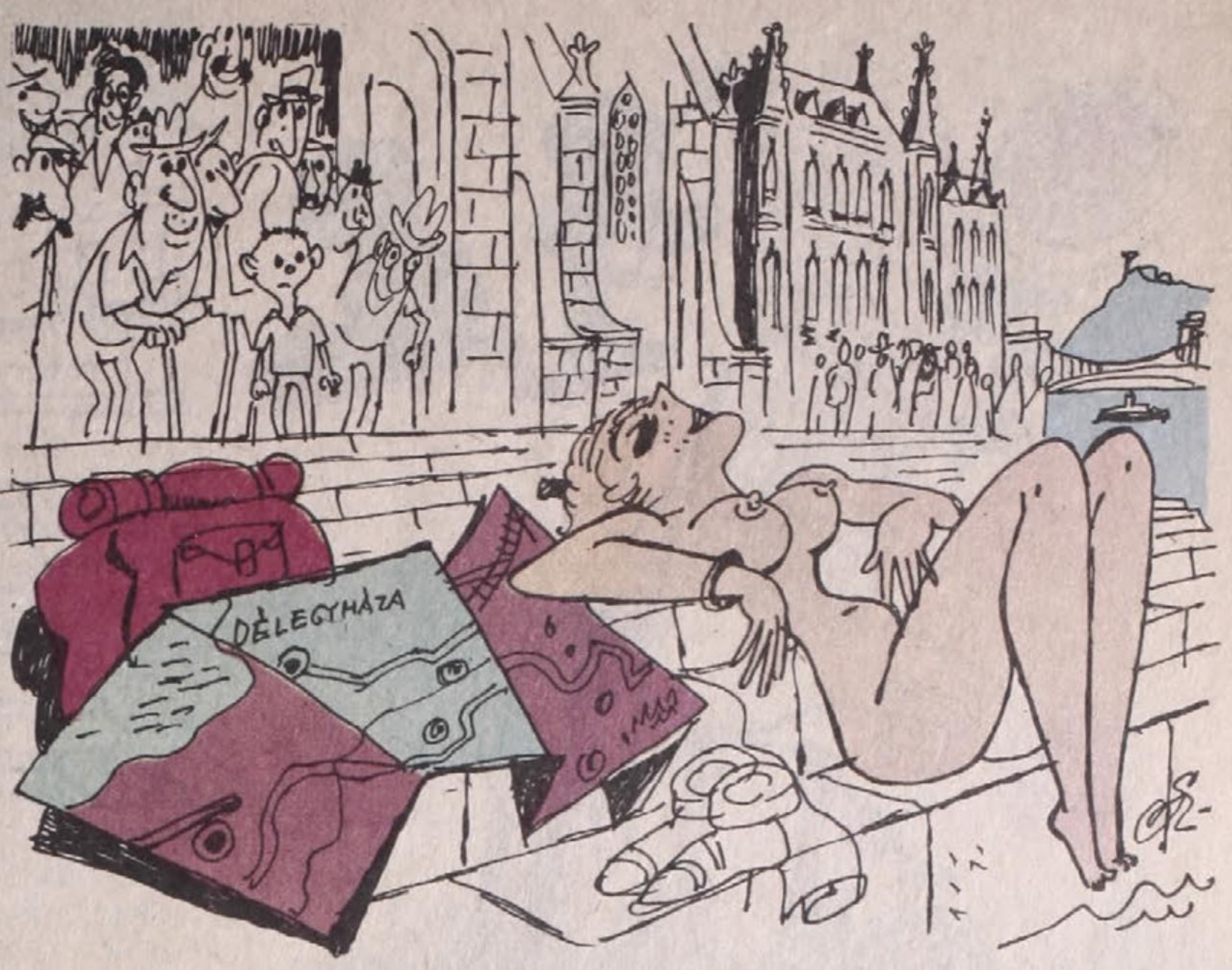

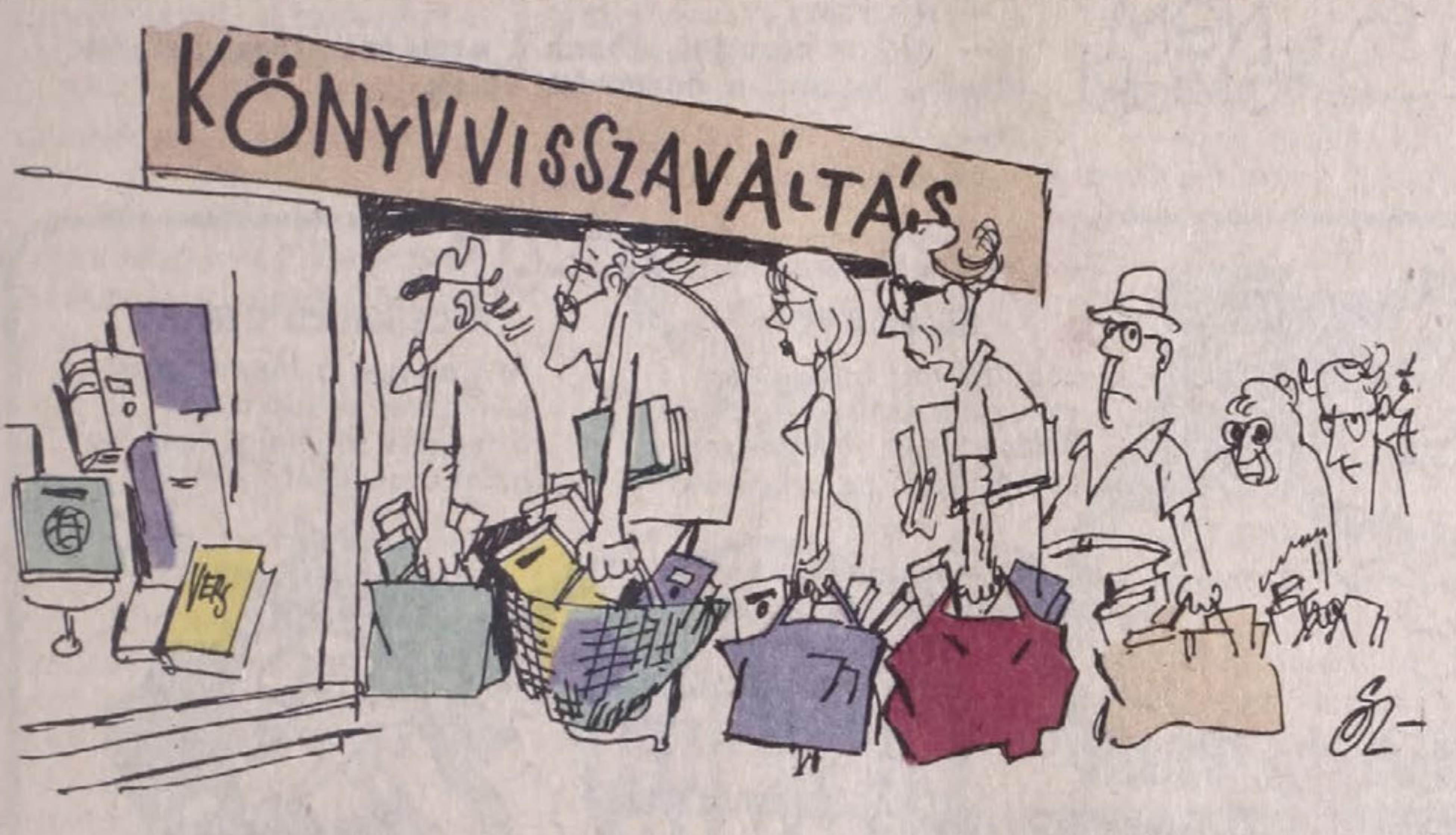

NOTT A LAKOSSAG ISKOLAZOTTSAGA

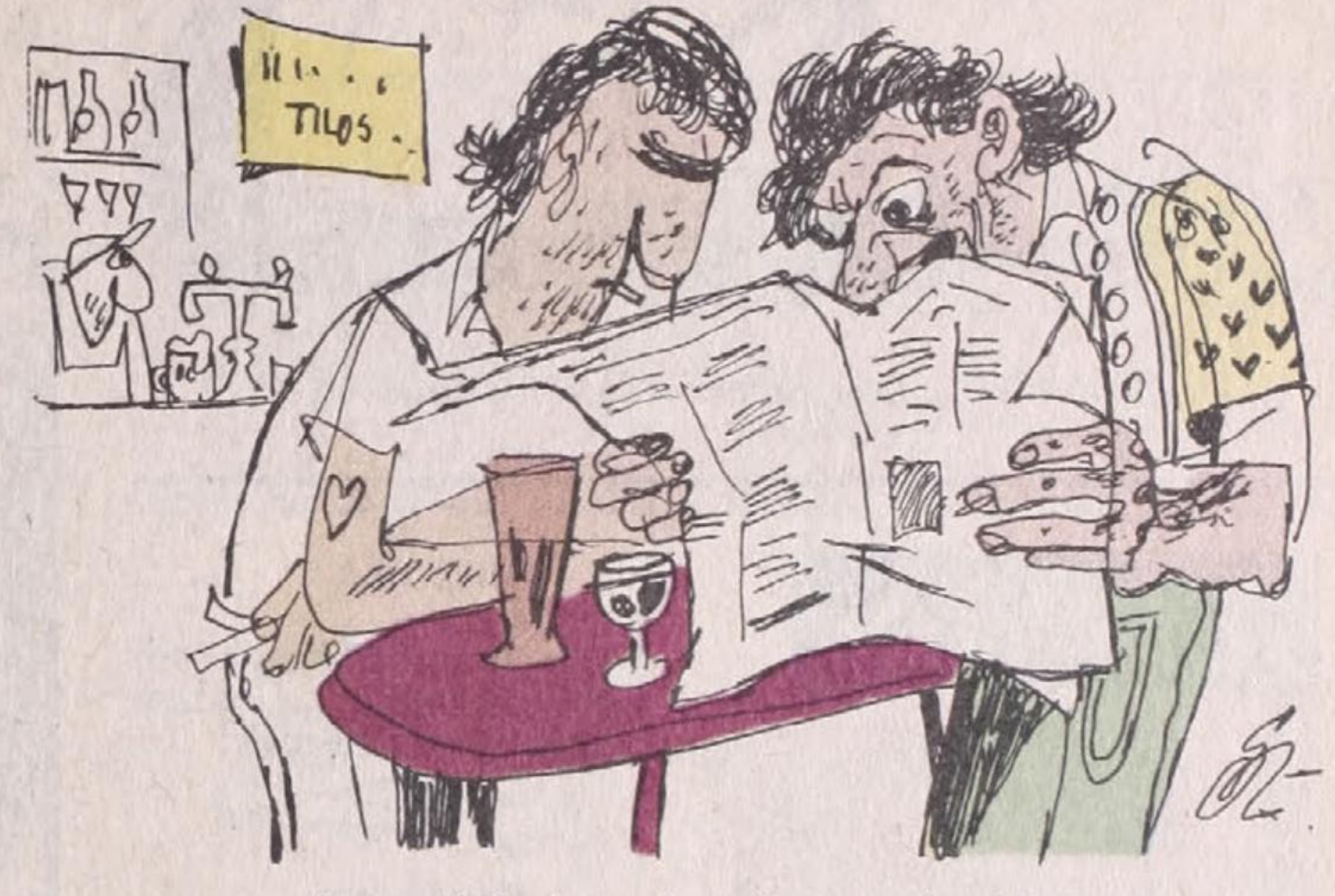

– Itt az ideje, hogy lopjak egy számológépet.

T-MODELL

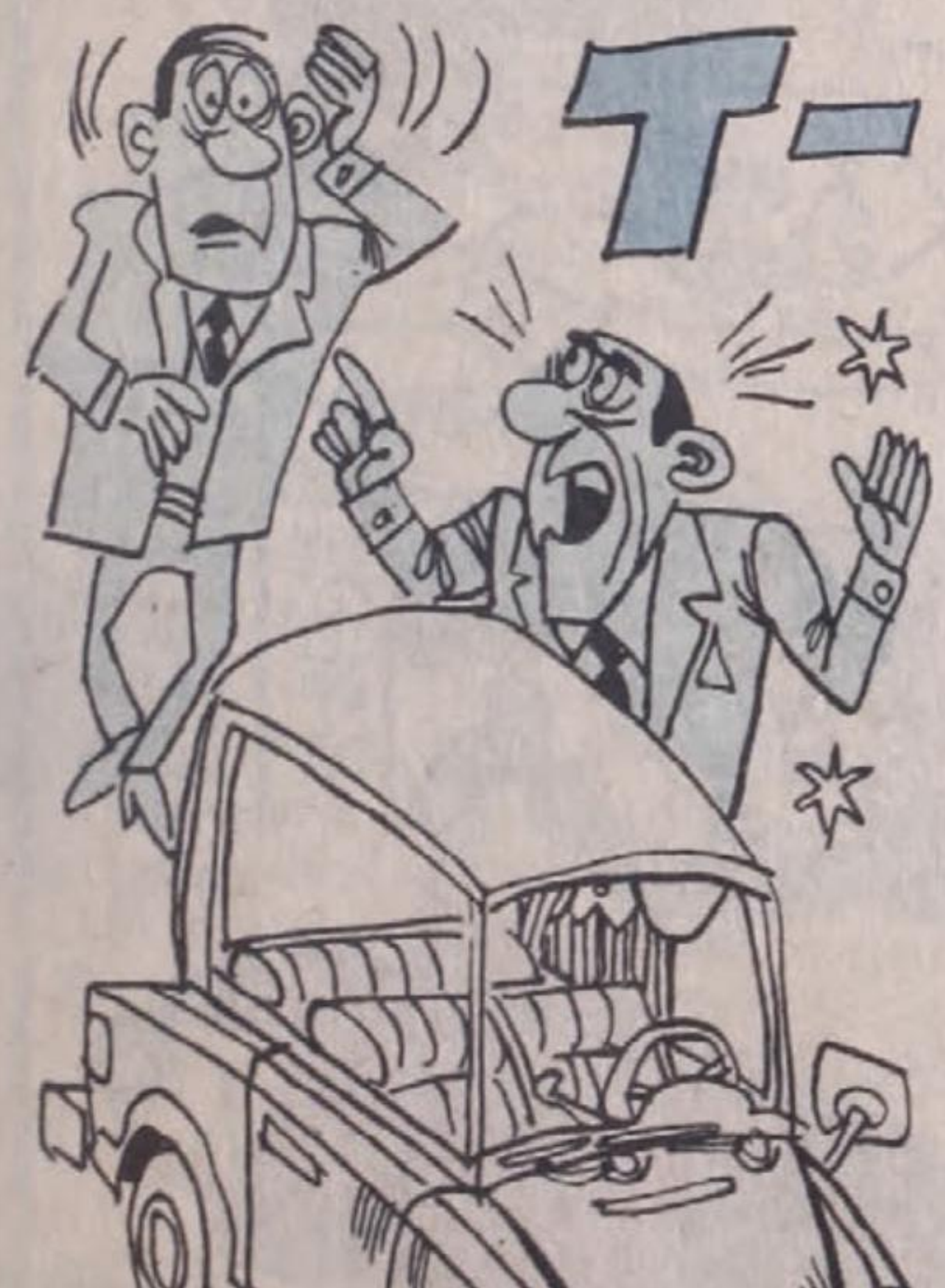

— Halló! Saturnus Személygépkocsi Értékesítő Vállalat?

— Aha.

— A kereskedelmi osztállyal beszélek?

— Egy frászt! Mi a közönségszolgálat vagyunk!

— No, akkor pont jó helyre kapcsoltak. Érdeklődni szeretnék, hogy lehet-e még készpénzért, soron kívül kapni T-modellt?

— Milyen modellt mondott?

— T-modellt.

— Betűzze, kérem!

— Té, mint T-modell.

— Ja, az már elfogyott. Nézzen majd be a VIII. ötéves terv alatt, délután.

— Pedig azt tetszettek hirdetni, hogy soron kívül, előjegyzés nélkül...

— Most információt akar, vagy hirdetést? Valós tény, hogy egy ideig korlátlanul ki tudtuk elégíteni azon megrendelőink igényeit, akik véletlenül éppen készpénzért, soron kívül akartak T-modellt venni. Képzelje, úgy vitték, mint a cukrot. Hogy mi mindenre van pénzük az embereknek!

— És tessék mondani, lesz még a jövőben is ilyen akciójuk?

— Hogyne! De arra majd jobban felkészülünk. A következő akcióra majd előzetesen kell jelentkezni. Mi úgy gondoltuk, hogy aki jelentkezik, azzal azért lefizettetünk ötven százalék előleget, és ezért kap majd egy sorszámot. Amikor néhány év múlva sorra kerül, bejön hozzánk, kifizeti a még hátralevő összeget, és soron kívül, előjegyzés nélkül megkapja a kocsiját.

— Ez igen! Ez már a valódi autókereskedelem előhírnöke!

— Kikérjük magunknak! Mint a cégünk neve is mutatja, mi nem kereskedők vagyunk, hanem értékesítők. Tudja maga, hogy ez mecsoda különbség?

— Lenne még egy bizalmas kérdésem...

— Talán jobb lenne, ha valamelyik képes hetilap orvosi rovatához fordulna.

— Nem, nem, ez az önök tevékenységét érinti. Annyi mindent rebesgetnek mostanában erről a T-modellről. Igaz például, hogy a legújabb szériának hiányzik egy kereke?

— Az kizárt! Csak esetleg a megrendelőinknek! Minden T-modellt szigorúan meónak vetünk alá, és különös figyelmet fordítunk a kerekek számának ellenőrzésére. De megvan mind a négy kerék. Elől kettő, hátul pedig egy.

— Ne haragudjon, de még egy kérdés. Ez a T-modell elég drága. Körülbelül annyiba kerül, mint egy sarokház a Dorottya utcában. Nem lehetne esetleg egy kicsit olcsóbban adni?

— Arról szó sem lehet. Viszont megpróbáljuk elintézni, hogy a Dorottya utcai sarokházak árát felemeljék...

Trunkó Barnabás

Osztrák recept:

TÚL TÜZES A BOR? HŰTŐVIZET BELE!

ZÖLDEK

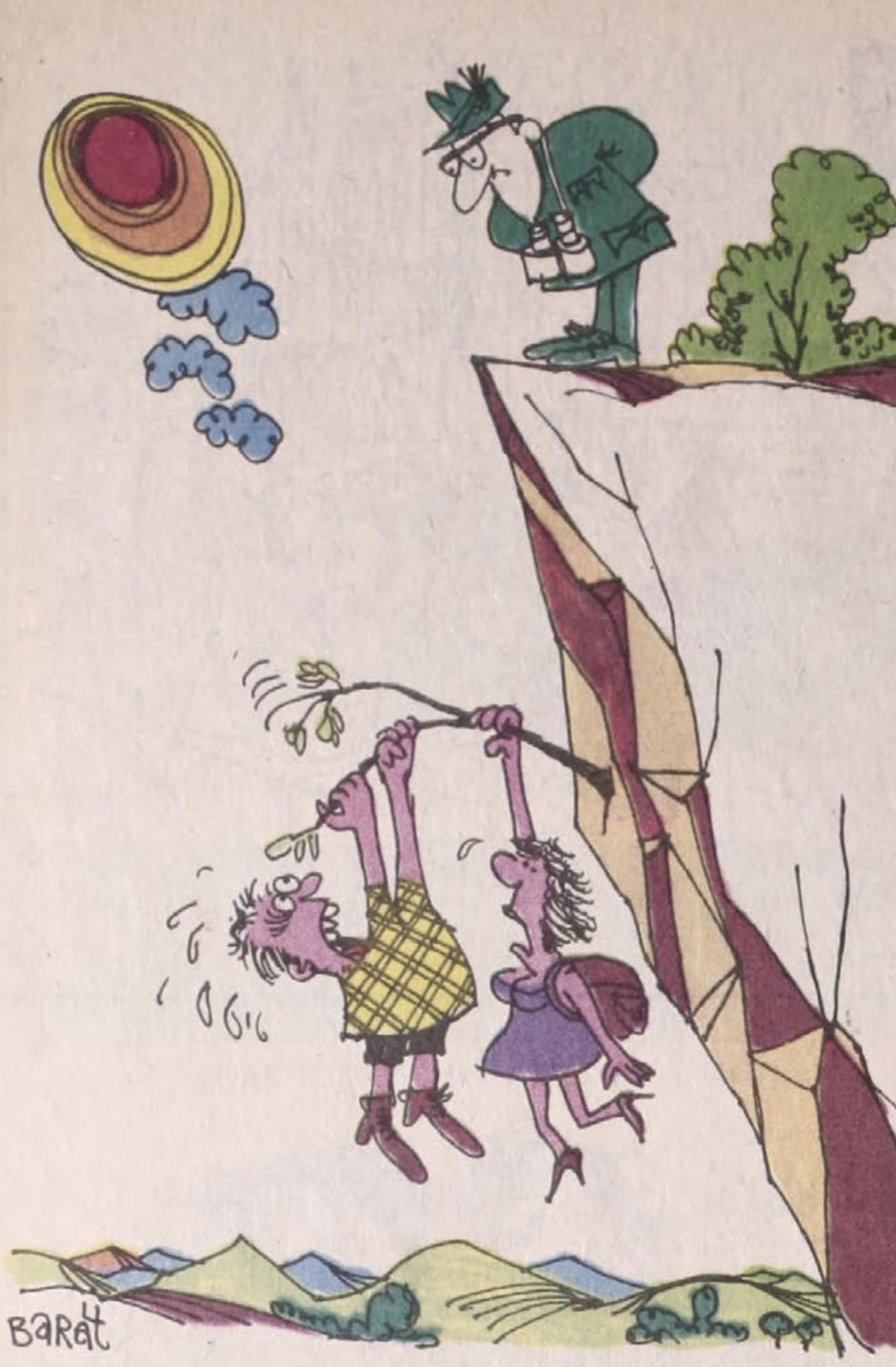

– Úristen! Ez egy szigorúan védett cserszömörce . . .

SZILÁNKOK

SÉRTŐDÉS

— Milyen alapon terjeszti maga rólam azt a pletykát, hogy én egy áldott jó ember vagyok?!

ÁTÜLTETÉSEK KORÁBAN

— Tegye őszintén a más szívére a kezét . . .

ROSSZ SZOMSZÉDOK

— Borzasztó szomszédunk van. Egész este csendben hallgatja a veszekedésünket.

ERKÖLCS

— Vegye tudomásul Laci, hogy soha nem mennék fel a lakására, bárhogy könyörög. De mit csináljak, ha már egyszer itt vagyok?!

FELHÁBORODÁS

— Addig nem szóltam semmit, amíg a férjem nálam csinosabb nőkkel csalt meg. De most már a csúnyábbakat veszi sorra.

GAVALLÉR HÁZIGAZDA

— A kedves vendégek tiszteletére felbontok egy üveg 1949-es évjáratú ivóvizet. Akkor még nem volt ilyen klóros, mint manapság.

TISZTELET

— Én mindig megadom a kellő tiszteletet, a nálam nagyobb gazembernek.

ÉRVELÉS

— Az én nagyapámnak nem volt postai irányítószáma, mégis becsülettel felnevelt hat gyereket.

AUTÓ

— Az én autóm olyan, mint a jó ló. Ha elalszom a volán mellett, magától hazatalál.

KÖRÖZÉS

A tettes különös ismertető jele: udvarias.

SZÉP NŐ

— A feleségemnél szebb nőt még nem láttam. Igaz, hogy bárhová megyünk, beköti a szemem.

LAKÓTELEP

— Ezekben az egyforma lakótelepi házakban az ember nem találja meg a lakását. Igaz, hogy nekem nem is utaltak ki.

ROSSZ MEMÓRIA

— Névjegyet csináltattam, mert néha meg kell néznem, hogy hívnak.

Galambos Szilveszter

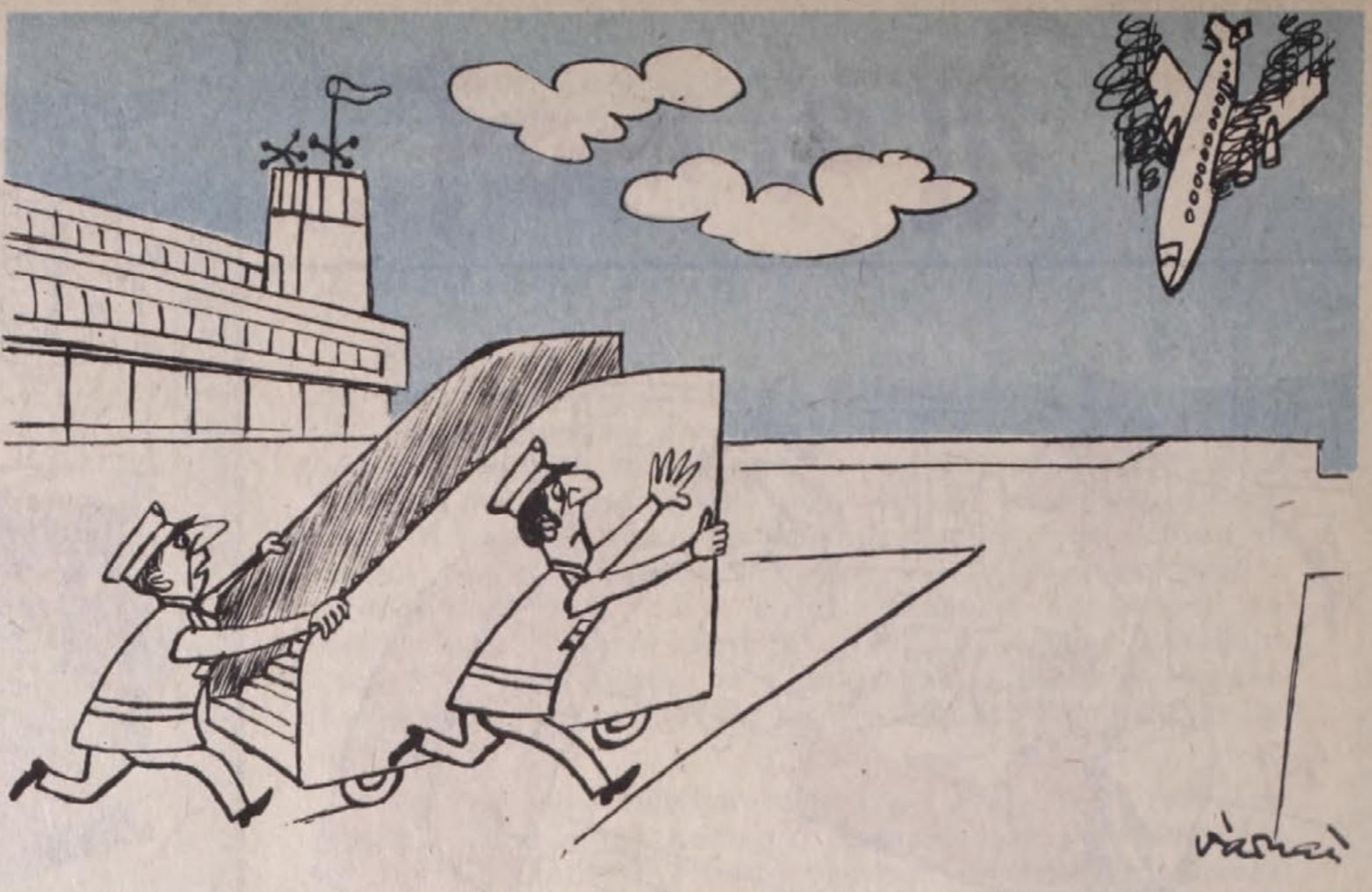

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Ifjú pár csókolózik a padon. Egyszer csak azt kérdezi a lány elfulladva:

— Akarod látni a helyet, ahol kivették a vakbelemet?

— Akarom.

— Akkor nézz fel. Abban a nagy épületben, hetedik emelet, jobbról a harmadik ablak.

Emlékszik még?

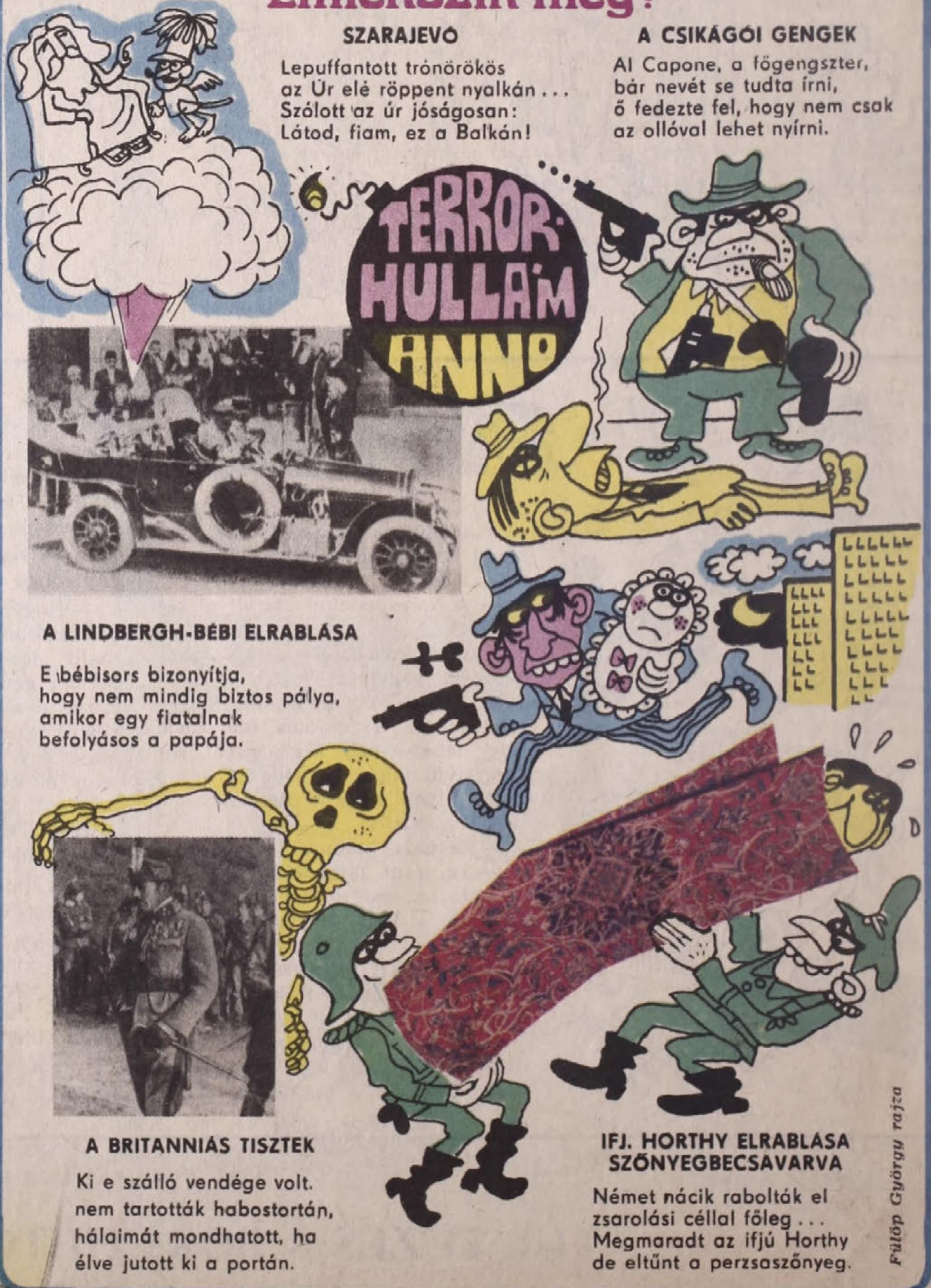

SZARAJEVÓ

Lepuffantott trónörökös
az Úr elé röppent nyalkán . . .
Szólott az úr jóságosan:
Látod, fiam, ez a Balkán!

A CSIKÁGÓI GENGEK

Al Capone, a főgengszter,
bár nevét se tudta írni,
ő fedezte fel, hogy nem csak
az ollóval lehet nyírni.

A LINDBERGH-BÉBI ELRABLÁSA

E bébisors bizonyítja,
hogy nem mindig biztos pálya,
amikor egy fiatalnak
befolyásos a papája.

A BRITANNIÁS TISZTEK

Ki e szálló vendége volt.
nem tartották habostortán,
hálaimát mondhatott, ha
élve jutott ki a portán.

IFJ. HORTHY ELRABLÁSA SZŐNYEGBECSAVARVA

Német nácik rabolták el
zsarolási céllal főleg . . .
Megmaradt az ifjú Horthy
de eltűnt a perzsaszőnyeg.

Fülöp György rajza

a huszárok kivégzése

— Jó hírt hozok — mondta Lovas, a jeles gyártásvezető, beosztott rendezőjének, Kákonyi Jenőnek —, az igazgatóság engedélyezte, hogy a huszárok kivégzését az eredeti helyszínen Bécsújhelyen vegyük fel. Egy napot kaptunk, reggel felpakolunk hat buszra és estére már itthon is vagyunk.

— Minek kell öt huszárnak hat autóbusz?

— Azért, mert nem öt huszár lesz, hanem negyven! Valamiképpen honorálnunk kell azok szívességét, akik a kiutazást engedélyezték: jön a minisztériumból két ügyintéző, a külügyi osztályunkról Huszár elvtárs, őt már a neve miatt sem lehetett volna itthonhagyni, a szakszervezeti titkárunk, nála ez jutalomüdülésnek számít és a nőtanácstól három elvtársnő.

— Mi szükségünk van nőkre ebben a jelenetben? Huszárok kivégzéséről van szó!

— Miért? Női huszárok nem voltak? Gondolj csak Mária főhadnagyra! Nem volna rossz, ha adnál nekik valami szöveget is, például mikor a kivégzőosztag felemeli a puskáit, egyikük előrelépne és azt mondaná dacosan: a nőtanács ezzel nem ért egyet! De ahogy gondolod, végeredményben te vagy a művész, belőlem csak a huszonöt éves tapasztalat beszél. Arra viszont mindenképpen megkérlek, hogy légy szíves először ezeket az elvtársnőket kivégeztetni, hogy aztán több idejük maradjon a bevásárlásra. Hamar zárnak a boltok.

A gyártásvezető belelapozott a forgatókönyvbe.

— De ezek apróságok, nekem sokkal több gondot okoz maga a jelenet. A forgatókönyvön néhány kisebb változtatást kell végrehajtani, ezt magasabb helyen kérték nagyon komoly elvtársak.

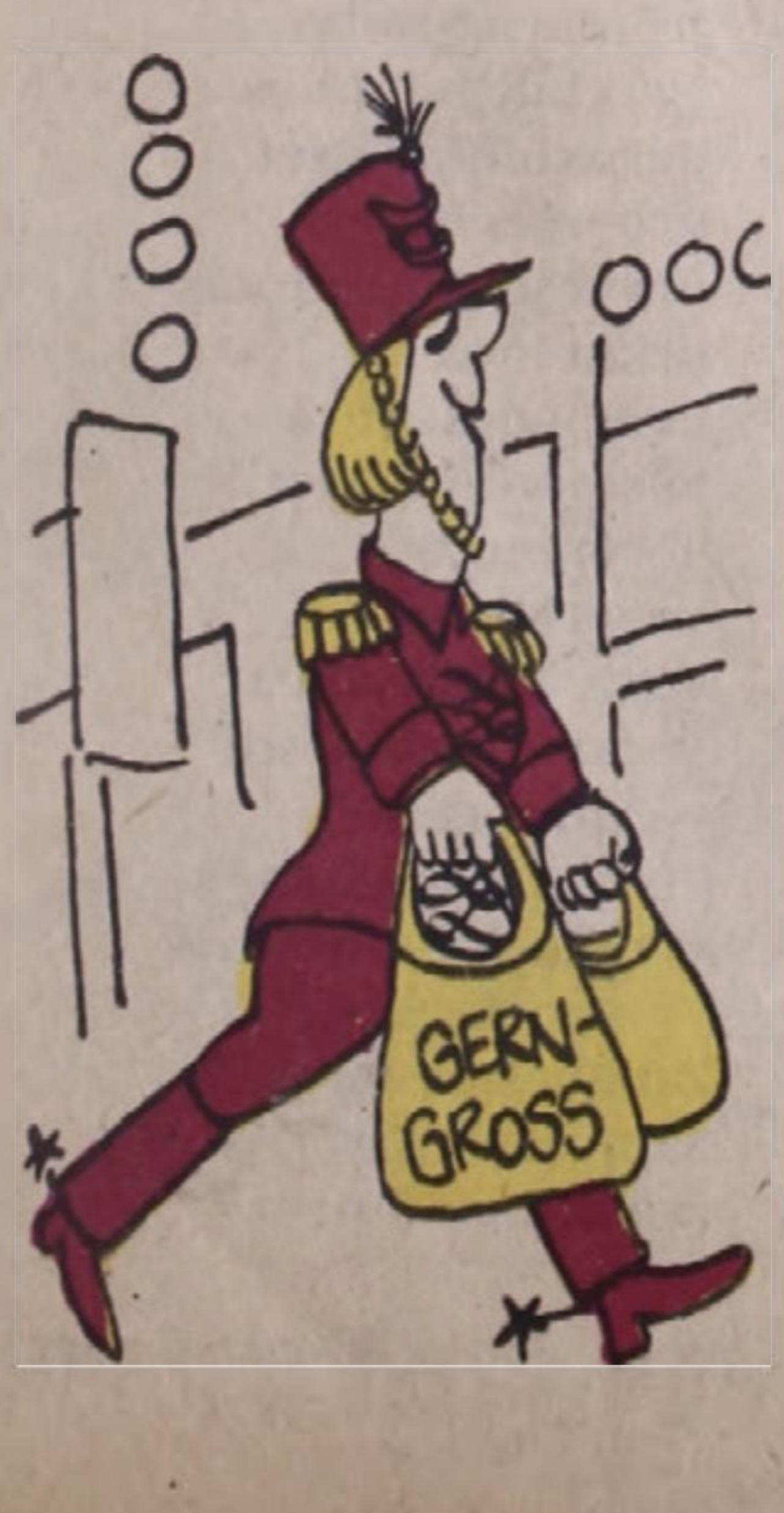

— Mire gondolsz? — kérdezte a rendező rosszat sejtve.

— Nézd: a költségek nagyrészét egy közös osztrák—magyar szállodai konszern fedezi, nyilván honorálnunk kell a szolgálataikat, arra gondoltam, hogy a jelenet elején a huszárok énekeljék el azt a dalt, hogy „Én istenem adjál *szállást*...” vagy azt hogy „Jaj de magas ez a *vendégfogadó*...” — és egy vágóképben behoznánk egy fotót valamelyik osztrák segítséggel épült szállodáról, az Erzsébetről, vagy a Békéről — a gyártásvezető a szívére tette a kezét — ennyi kell, hidd el, hogy ennyi okvetlenül kell.

— Rendben van — mondta a rendező a fogát csikorgatva —, mit kell még átírni a forgatókönyvön?

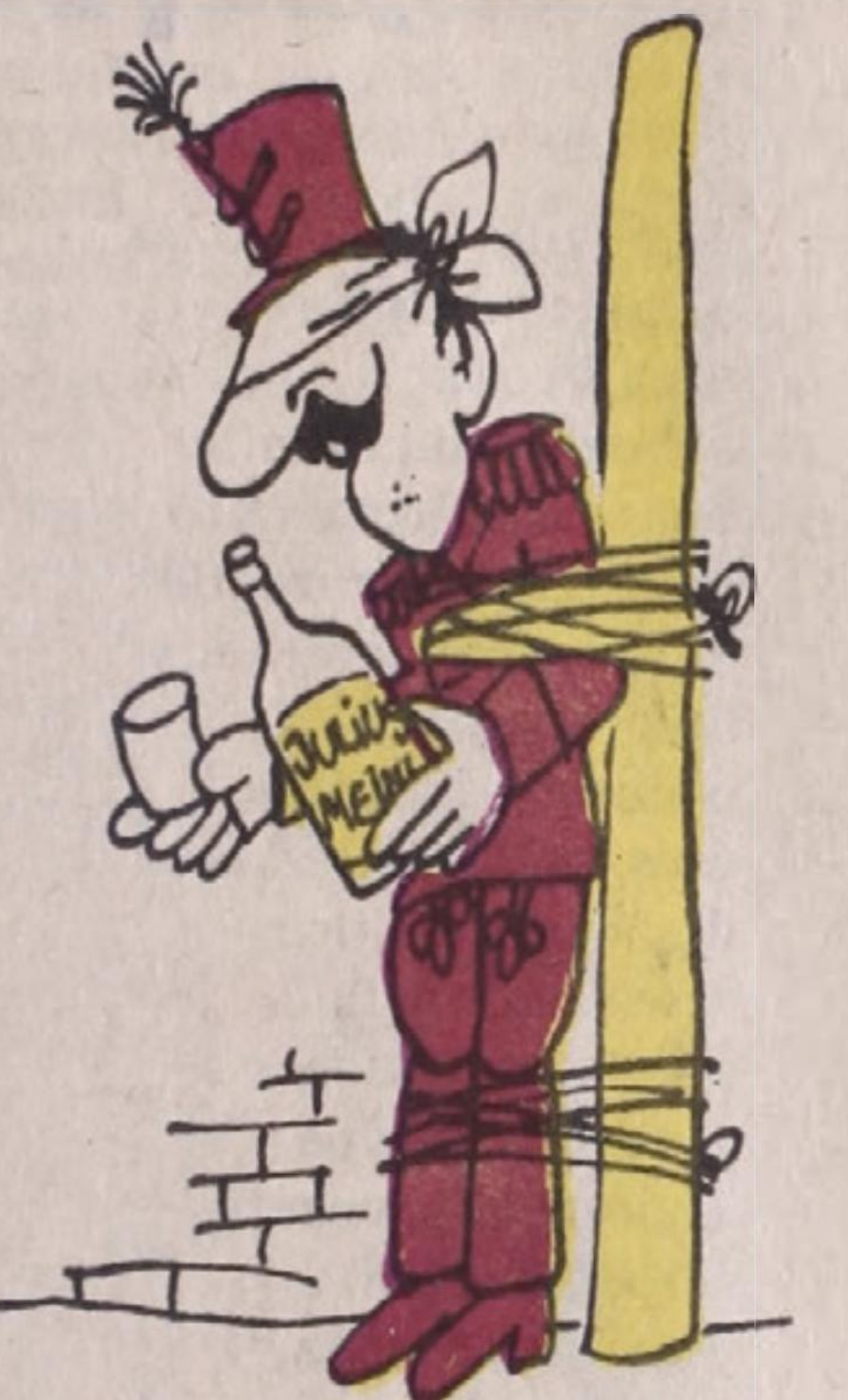

— Arra gondoltam: a huszároknak lehetne egy utolsó kívánságuk, hogy innának még egy pohár bort és a palackra felírnánk, de csak alig feltűnően, hogy „Julius Meinl”, biztos hogy ők sem lennének hálátlanok.

— Kérlek, ahogy gondolod.

A gyártásvezető az engedékenység láttán vérszemet kapott.

— Az előbbiekből viszont értelemszerűen következik, hogy a kivégzőosztag nem állhat *osztrák* katonákból, ennek nagyon rossz akusztikája volna, emlékezz rá, hogy az ötvenforintosból is mekkora balhé kerekedett, mert a bankjegy hátán a kurucok egy labancot kergetnek. Most terveznek egy ötvenegy forintost, ahol a labancok visszakergetik a kurucokat.

— Akkor mit csinálunk? — kérdezte Kákonyi csípősen. — Legyenek a huszárok öngyilkosok?

— Ez nem rossz ötlet, csak az a baj, hogy akkor nem vihetnénk elég statisztát magunkkal. Szerintem keresni kellene egy olyan országot, amellyel mostanában rosszak a diplomáciai kapcsolatok, mit szólnál, ha például ciprusi törökök lőnék le a huszárokat? Vagy délkoreaiak? Ez talán még jobb is volna, be lehetne írni egy olyan dialógust, hogy az egyik huszár azt mondja a másiknak akasztófa humorral: „na ennek sem lesz jó vége, mert az őreink ferde szemmel néznek ránk!” Mit szólsz hozzá?! Neked adom teljesen ingyen.

Lovas eltöprengett.

— Mondhatok valamit őszintén, de nem sértődsz meg?!

— Parancsolj — mondta a rendező fásultan.

— Nem tudom kell-e ragaszkodnunk hozzá, hogy kivégezzék a huszárokat?! Mit szólnál ahhoz például, ha a puskákban vaktöltények volnának, mert egy osztrák forradalmár, aki egy magyar lányba szerelmes, titokban kicserélte a töltényeket.

— És mit csinálunk, ha a huszárok nem halnak meg?

— Mit tudom én: a huszárok egy osztrák lovascsapattal közösen beállnának Garibaldi seregébe, ez megfelelne annak az elvnek, hogy közösen fell fellépünk a harmadik piacon. Így már jó, egész jó, már csak egy hiányzik a jelenetből: egy igazi poén!

A rendező nem bírta tovább, magából kikelve az asztalra vágott:

— Ne adjunk Ferenc Józsefnek Kossuth-díjat?

A gyártásvezető elérzékenyült és megölelte Kákonyit.

— Ez az, tudtam, hogy van benned spiritusz!

Moldova György

MERÉNYLET

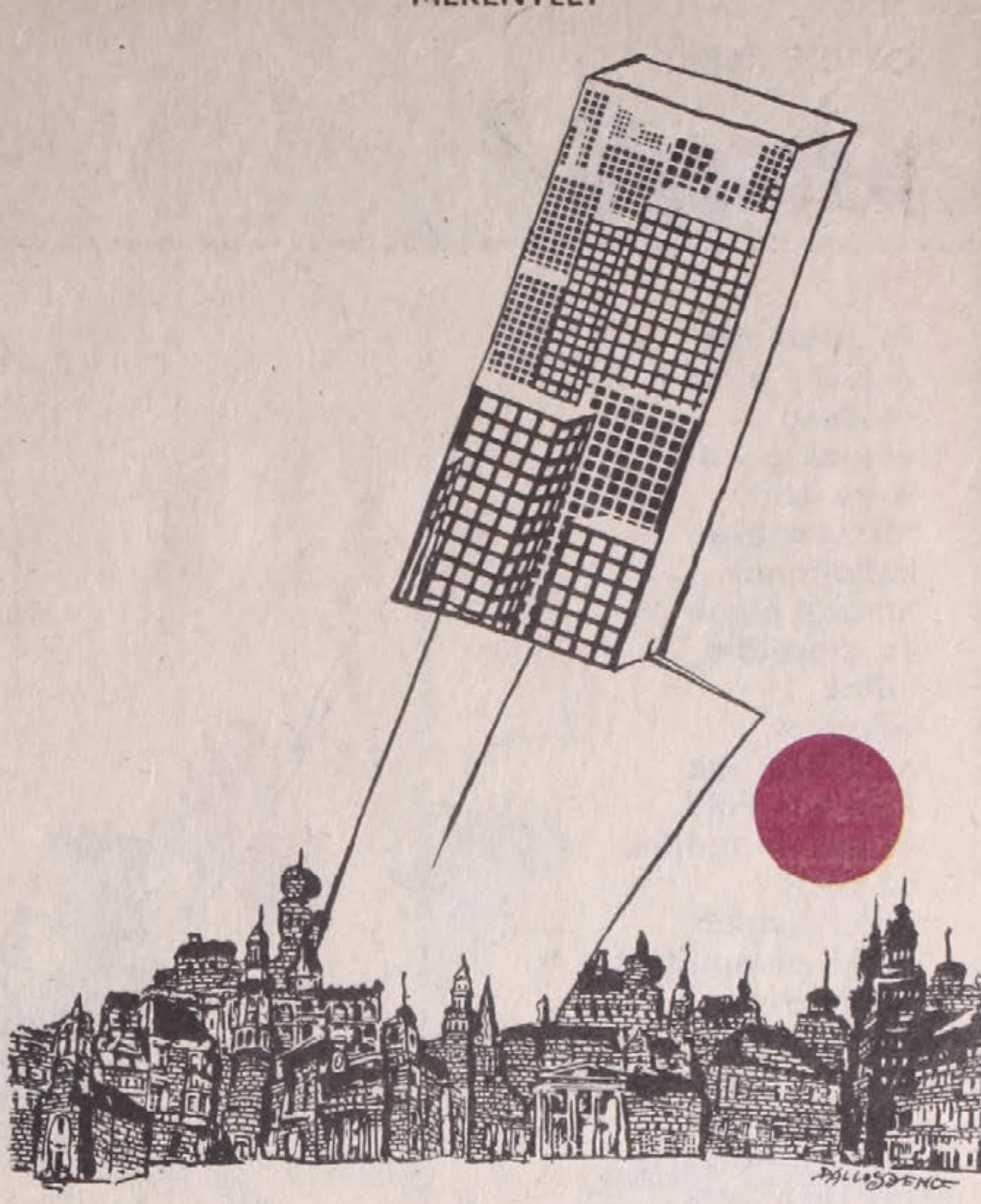

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Igaz, hogy elválsz a férjedtől?

— Igaz.

— Ajánlhatok egy remek ügyvédet.

— Köszönöm. Már találtam egy rokonszenves mérnököt.

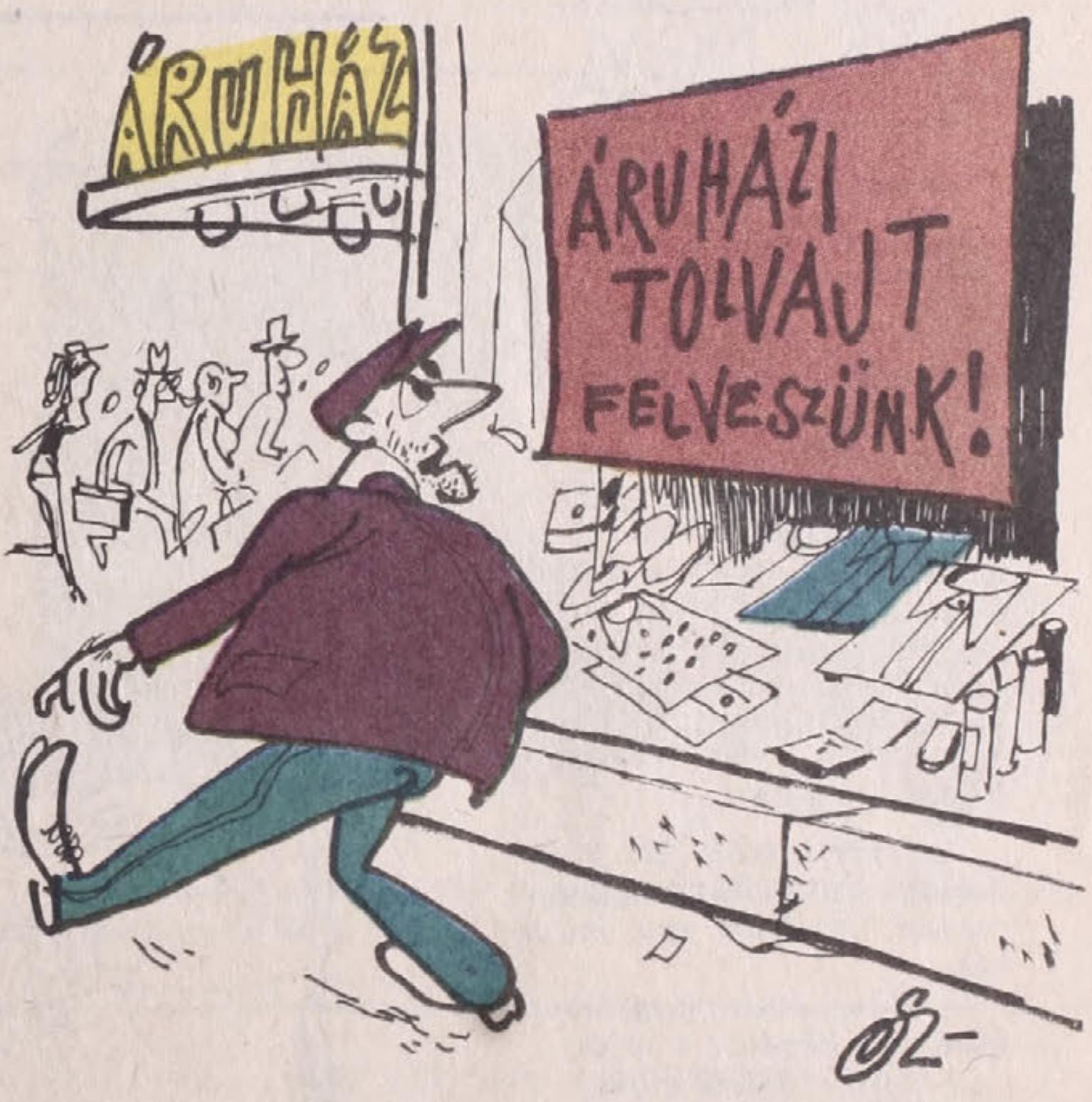

PIKTOGRAM

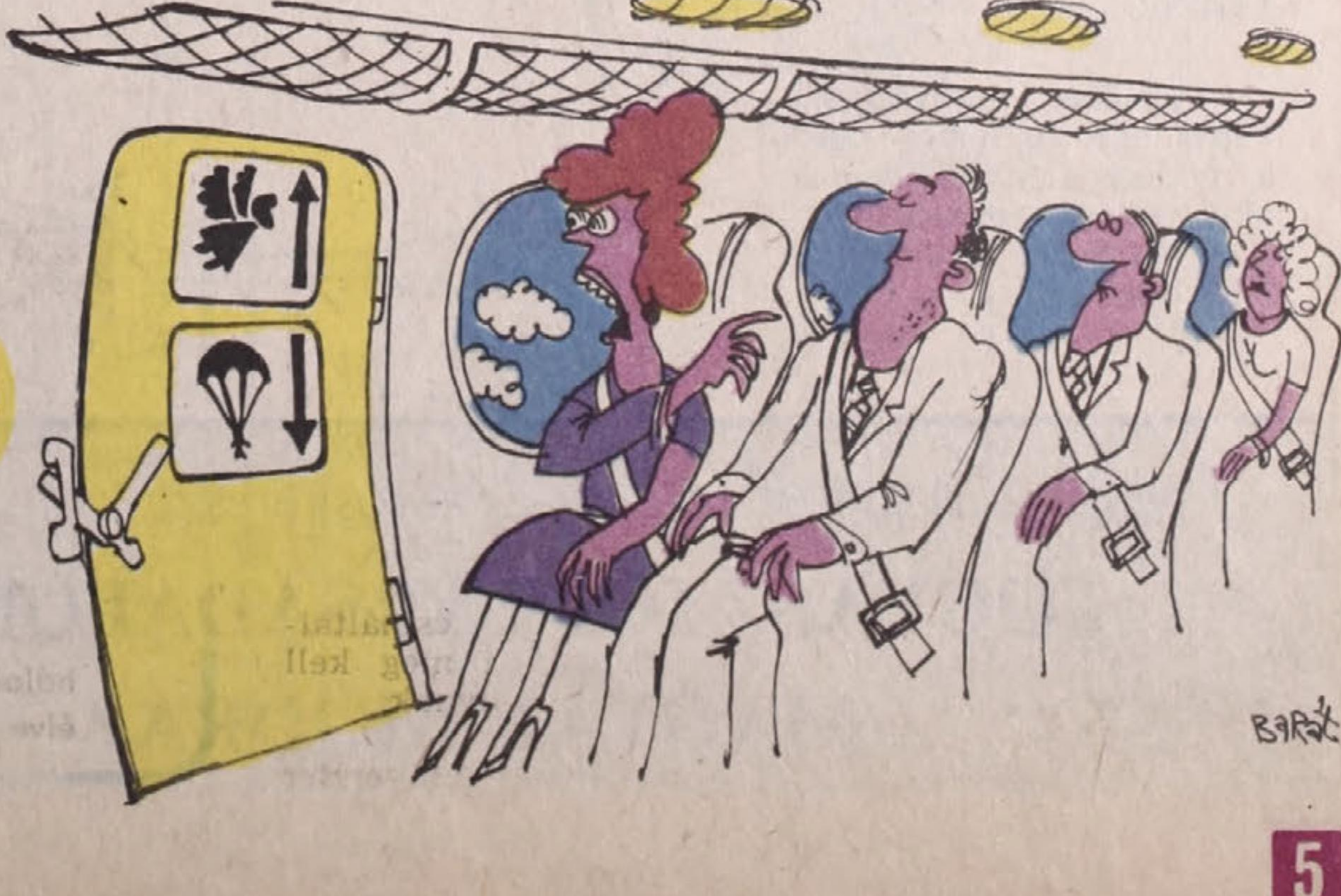

GYÖRE IMRE:

DÉLIBÁB

Az összetört
víztükör alatt
sebesen
úsznak a halak,
körre kört,
vércseppeket
hullajtanak,
horgas ajkak
és elgyötört
hátak,
valamint
has-úszonyok.
Forog a Föld,
ők ezt se tudják,
az ikrás
ikráit lerakja,
majd pereputtyát
odahagyva
mgdöglik,
vagy úszik tovább.
A láthatáron
fel-felcsillan,
a Hal-sziget,
mint délibáb,
hol lesz majd víz,
esőkabát,
banán, narancs
és vattapaplan.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Külföldi vendég érkezik egy tengerparti szállodába.

— Tudni szeretném a reggeli, déli és az esti étkezés idejét!

— A reggeli 7-től 11-ig, az ebéd 12—14-ig, a vacsora pedig 19-től 21-ig tart.

— De hát akkor mikor fogok sétálni meg fürödni? — méltatlankodik a vendég.

*

Egy férfi száll föl a távolsági autóbuszra egy gyerekkel, és csak egy jegyet kér.

— Hány éves vagy, fiacskám? — kérdezi a sofőr.

— Öt — feleli a fiú.

— És mikor leszel hatéves?

— Ha kiszállok az autóbuszból.

*

— Jövőre holtbiztosan kapsz egy Oscart — ígéri a rendező a filmcsillagnak, akit nemrég fedezett föl.

— No és ha történetesen lány lesz?

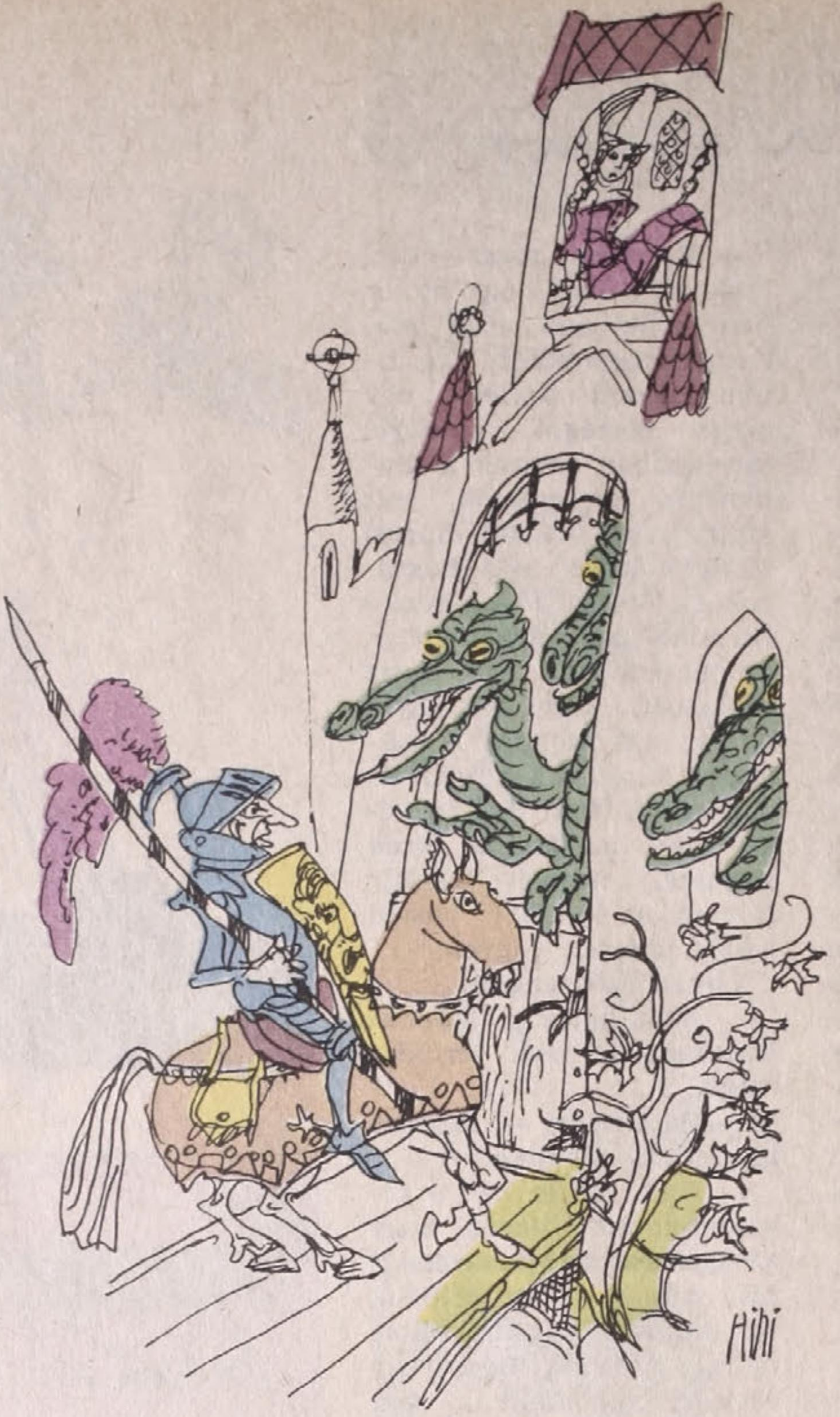

– Csak semmi harc, fizessen csak szépen váltságdíjat a nőért!

SZÁMLA

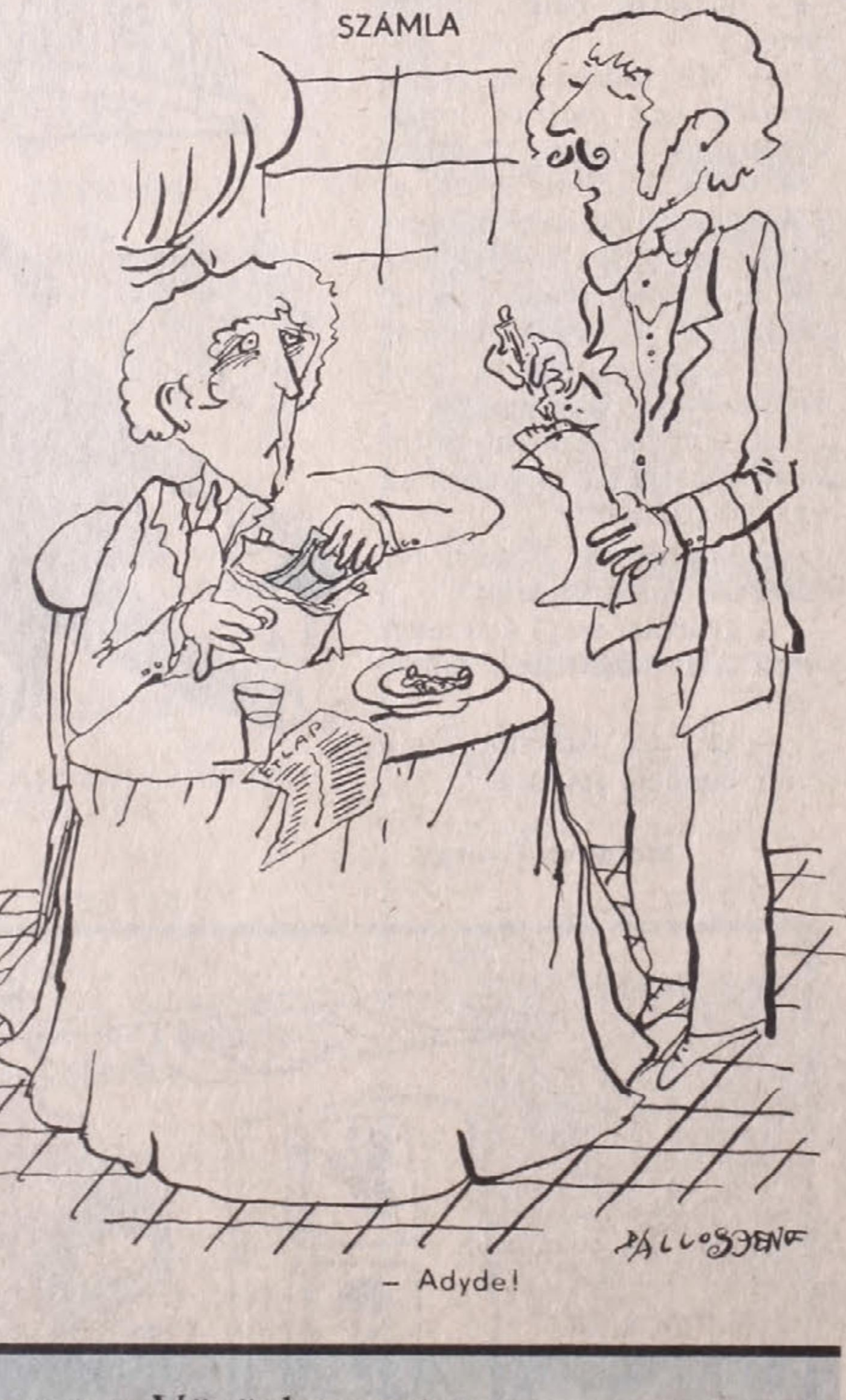

– Adyde!

LEÁNYKÉRÉS 2000-BEN

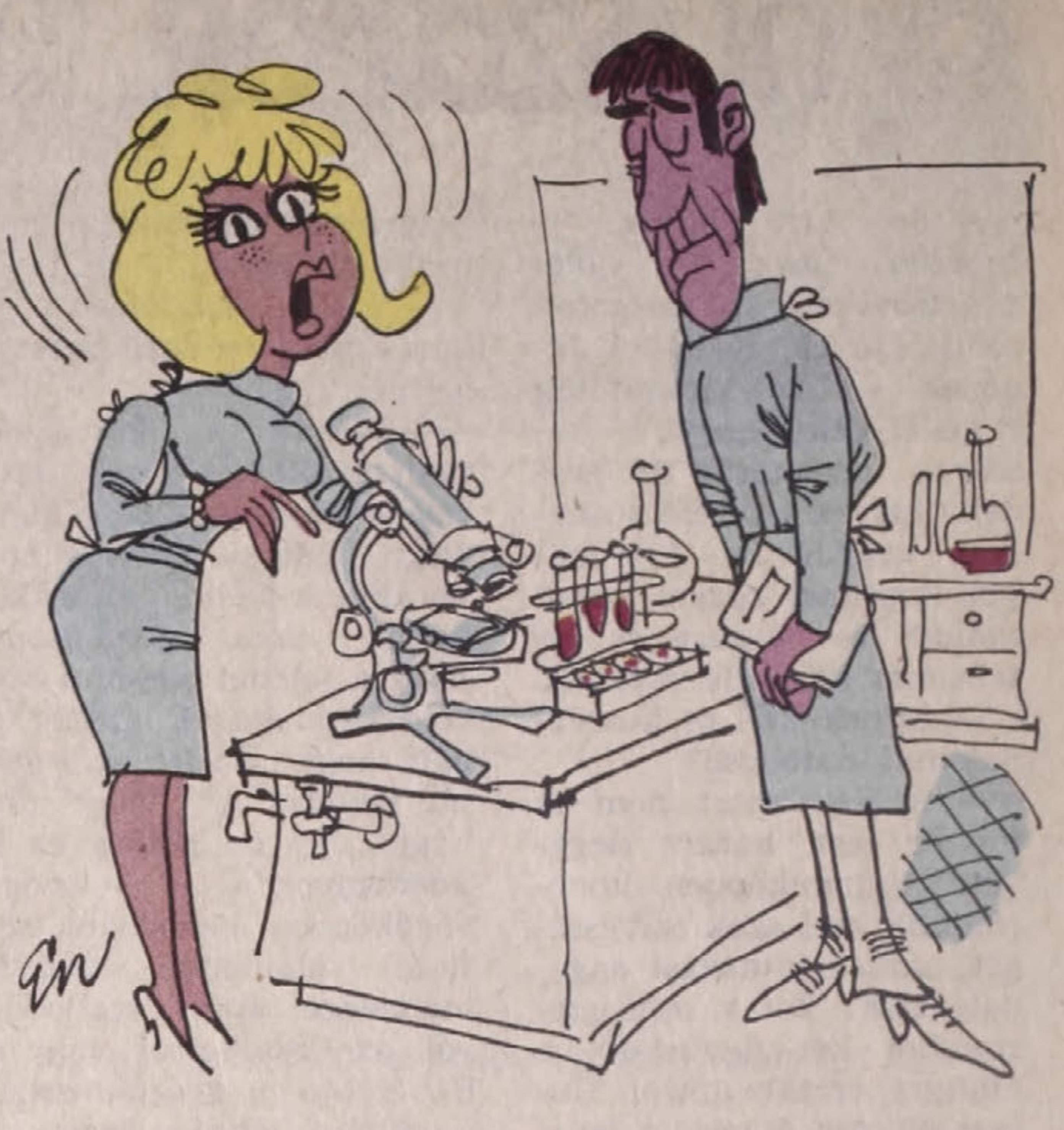

– Maga szimpatikus, Lajos, de a kromoszómái ellenszenvesek.

ROSSUL ÖSSZETETT SZAVAK

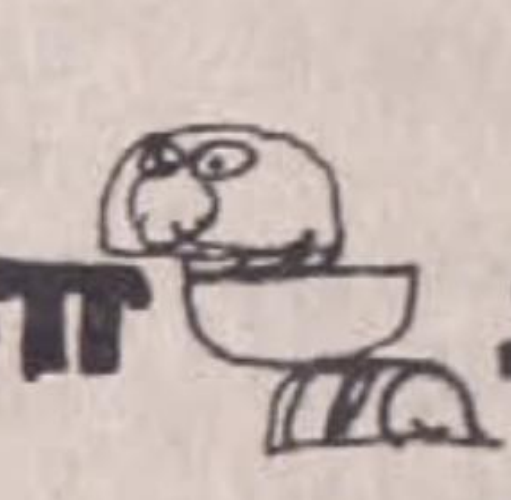

ágyútalpcsiklandozás
altatódalszínház
alvajáróka
árbockosárlabda
basszuskulcskészítő
bélyegcsereszerződés
borkorcsolyaverseny
bukjelnadrág
ceruzahegyomlás
csészefülgyulladás
díszmagyarajkú
divatszalontüdő
duzzasztóművész
elmesportorvos
észkombájnvezető
faforgácsfánk
fagyöngyhalász
gombostűkanyar
gyámkőfejtő
gyömbérelszámoló
hadisápkór
hálaadóbeszedő
határzónapörkölt
hatásvadászház
hegygerincvelő
hegylábviszketés
honleányanya
hőballonkabát
hűbérelszámoló
irkalapterjesztő
íródiáktábor
jelképkeretező
kangörcsoldó
kármentőautó
kebelbarátcsuha
konyhamalacpecsenye
köldökzsinórpadlás
könnyzacskókipukkasztás
kurzusköltőpénz
lábfejtágító
lacikonyhalatin
liftesfiúgimnázium
majomkenyérgyár
mákvirágméz
marhavészkijárat
másvilágfi
matthálófülke
mellcsúcstalálkozó
mutatóujjpercmutató
műbőrkeményedés
műholdtölte
nyombélhúr
nyugtatóporhintés
oxigénsátortábor
pinceszertornász
porfészekrakás
puskakakaskukorékolás
rejtvényoldalszalonna
ruhaszalonzenekar
sakkparasztlázadás
salabakterlámpa
sámfalevél
sasfiókkulcs
sertéskanmuri
sínpárválasztás
sörkorcsolyacsatoló
sütőporoltó
szájhőscincér
szalontüdőtágulás
szégyenoszlopszent
szexbombarobbanás
szívkamraajtó
szóvirágeső
szőlőtőkehal
szúrópróbaterem
tanszékrekedés
tapsviharkosár
télikertváros
teniszütőér
törtrészfoglalkozású
trabukósisak
trónbeszédhiba
tyúkhúrpendülés
ugrókötélidegzet
úrbérfejlesztés
úrvacsorameghívás
űrkabinos
üveglencsepüré
váróterembérlet
vécéláncfű
véderőleves
versenyúszódaru
vérszembekötősdi
vérszívógép
visszaéléskamra
vízipisztolydörrenés
vízköpőcsésze
zabigyerekvers
záptojásgránát
zsoldfizetőpincér

Timár György

Fogyókúrás tábort szervez a Vöröskereszt

FOGYASZTÓI TÁRSADALOM — MAGYAR MÓDRA?

Kiszabadult a jég fogságából a szovjet kutatóhajó

NAGY KUNSZT EBBEN A KÁNIKULÁBAN!

SZÍNHÁZI BALESETEK

Mostanában egyre gyakrabban vagyunk kénytelenek belátni, hogy a színház veszélyes üzem. A Shakespeare-hősbe valódi tőrt szúrtak a színpadon, a fiatal naivára rádőlt egy hangfal, a marcona külsejű kedves kalóz szalagszakadást szenvedett, s akkor még a nézőket ért inzultusokról nem is beszéltünk.

Olyan balszerencsesorozatra azonban, amely nemrégiben a Szájvédelmi Körzet elnevezésű színházban történt, még talán a legöregebb színházi rókák és bérlettulajdonosok sem emlékeznek. A kísérletező kedvéről ismert társulat — ők adták elő annak idején a *Neked adom a melegem* című produkciót, mely egy valódi vulkán peremén játszódik — ezúttal sem kívánt csalódást okozni a nézőknek. Egy fiatal, de lényegében már javakorabeli szerző, Sir Mók többfelvonásos darabját, a *Dr. Időzített Gombáné majdnem felrobbant mérgében* című kis keretjátékot vitték színre.

A balesetsorozat már az előkészületek során előrevetítette árnyékát: a szerző, valamint a színház vezetői nem tudtak megegyezni abban, hogy a darab hány felvonásból álljon. Sir Mók, aki nagy állatbarát hírében áll, kötötte az ebet a karóhoz, miszerint dr. Időzített Gombáné történetét csak harmincnégy felvonásban lehet elmondani, a rendező szerint ennek a fele is bőven elég lenne, Málnavadász Lajos dramaturg viszont határozottan állította, hogy a darabot egyetlen felvonás nélkül is nagyon hatásosan színpadra lehet állítani. A dologból harag, később pedig veszekedés lett, végül öt felvonásban állapodtak meg, hozzátéve, hogy ez a szám menetközben még változhat, a dolgok állásától függően, vagy más okok miatt.

A drámai események a premieren következtek be. Már az első percekben jogos ijedelmet váltott ki, hogy a zenekari árok szűknek bizonyult Gróf Allegro Barbaro, a külföldről szerződtetett dirigens számára. A neves művész végül csak jelentős gázsiemelés segítségével tudta elfoglalni az őt megillető helyet a zenekar előtt, miután azonban a költségvetés adott volt, két hegedűst és egy trombitást haza kellett küldeni — kárpótlásul tiszteletjegyet kaptak a *Három napig áll el a fülem a jégszekrényben* című szomorújátékra.

A játék negyedik percében dramaturgiai tévedés révén két színész, a dr. Időzített Gombánét játszó, valamint annak alteregója egyszerre próbált színpadra lépni. Az ügyből a lovagiasság szabályai szerint párbaj lett, s ezt a következő jelenet alatt — amíg ők nem voltak a színen — végre is hajtották. Ettől kezdve a dr. Időzített Gombánét alakító üdvöske golyóval a szívében játszotta végig a hátralevő időt, s elhatározta, hogy többé nem áll szóba partnerével.

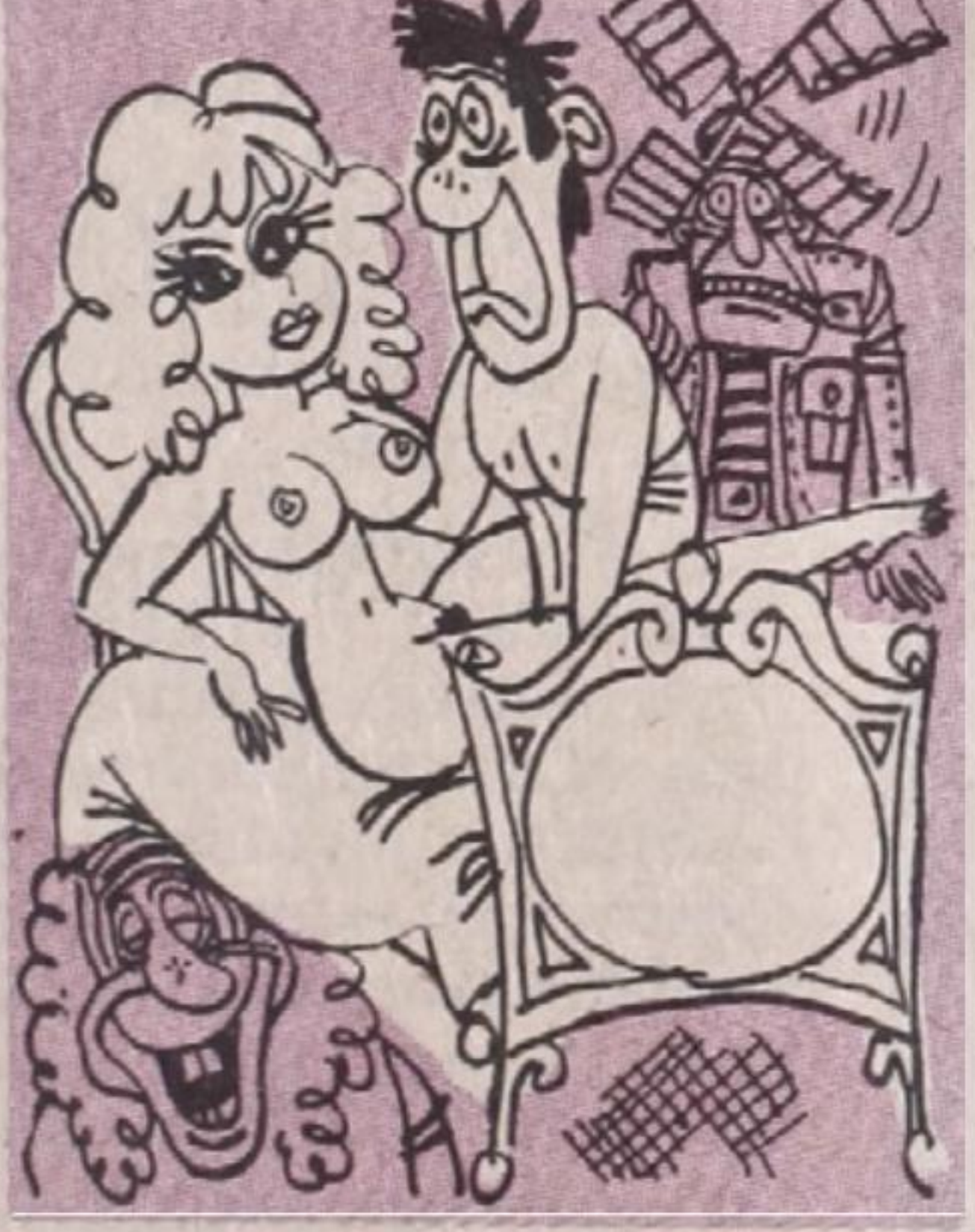

Néhány, viszonylag eseménytelen félóra elteltével Rezignált Ottó, aki egy üzemen kívül helyezett szélmalmot alakított, hirtelen szájzárat kapott. A dolog érdekessége és egyben pikantériája, hogy azt még volt ereje elmondani: elnézést, most egy kicsit bőbeszédű leszek, de több nem jött ki a torkán. Az egészségügyi személyzet megfeszített munkával szétfeszítette a száját, de a helyzet ettől, ha lehet, csak még rosszabb lett.

Miközben a szerző, Sir Mók a díszpáholyban élet és halál mezsgyéjén ingadozott, Gizella Guz, egy ágyjelenetnél tüdőgyulladást kapott és ettől kezdve végigköhögte az előadást — enyhe hőemelkedéséről most nem is szólva. A legkülönösebb dolog azonban a harmadik felvonás közepe táján történt: Dr. Időzített Gombáné olyan nevetőgörcsöt kapott, hogy többen azt hitték, rosszul hallanak. Az ügy azért volt szerfölött kínos, mert nevetőgörcse éppen akkor hágott a tetőfokára, amikor gyászruhában belekezdett a nagy monológba: Oly mély a bánatom, mint a Duna vize áradáskor.

Az utolsó szavaknál természetesen már mindenki egyemberként röhögött, a kritikák jót írtak a darabról, kiemelvén, hogy végre egy színház, ahol a közönségnek is akartak adni valamit.

Csupán a teljesség kedvéért jegyezzük meg: az előadás után néhány néző — szám szerint 206 — a büfében elfogyasztott szendvicsekből enyhe lefolyású pestist kapott, ám mint a vizsgálat kimutatta, ez már igazán nem írható a színdarab számlájára.

Föld S. Péter

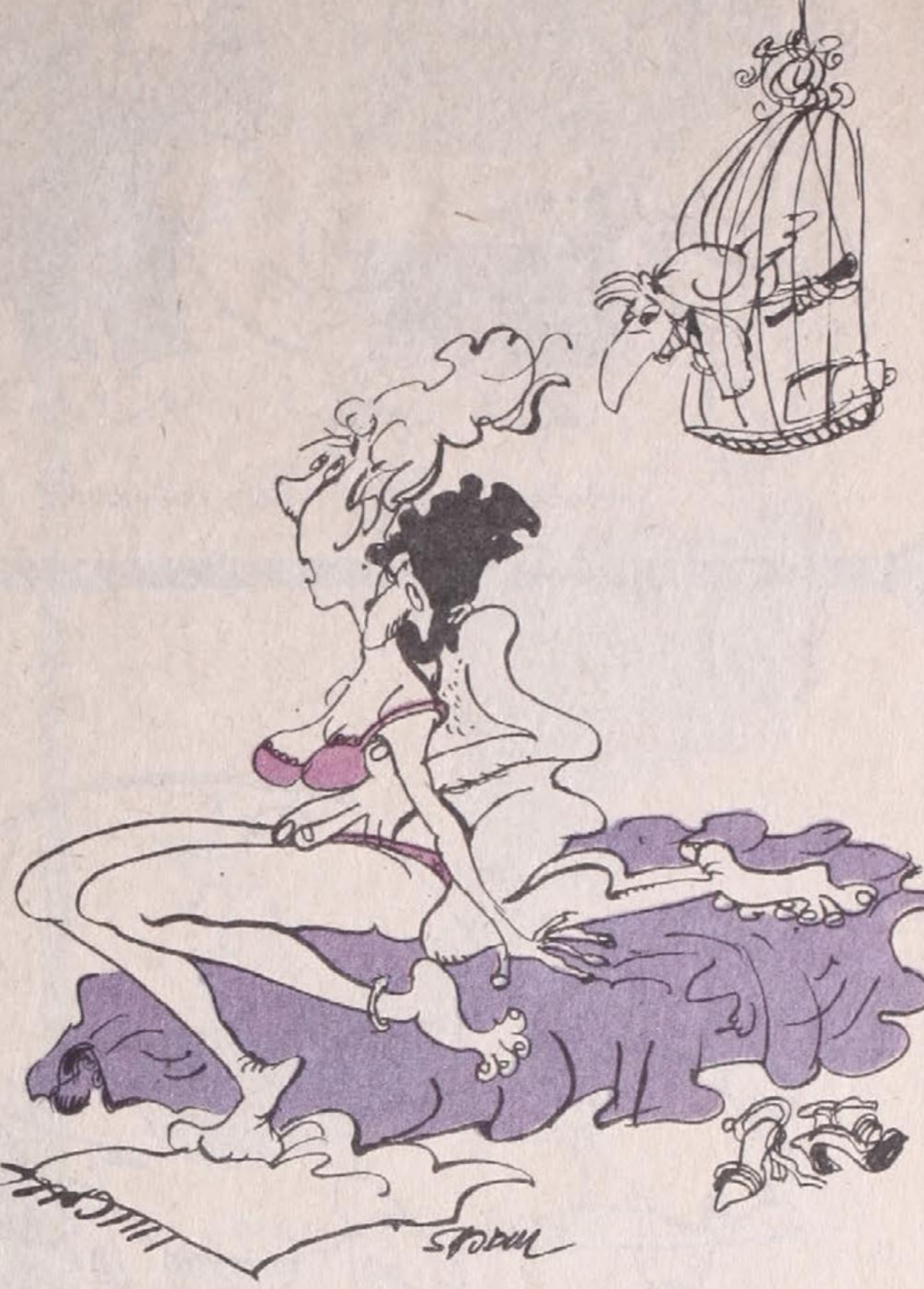

– Jaj, szívem, ne zavarj! Hátha nem voltál beoltva . . .

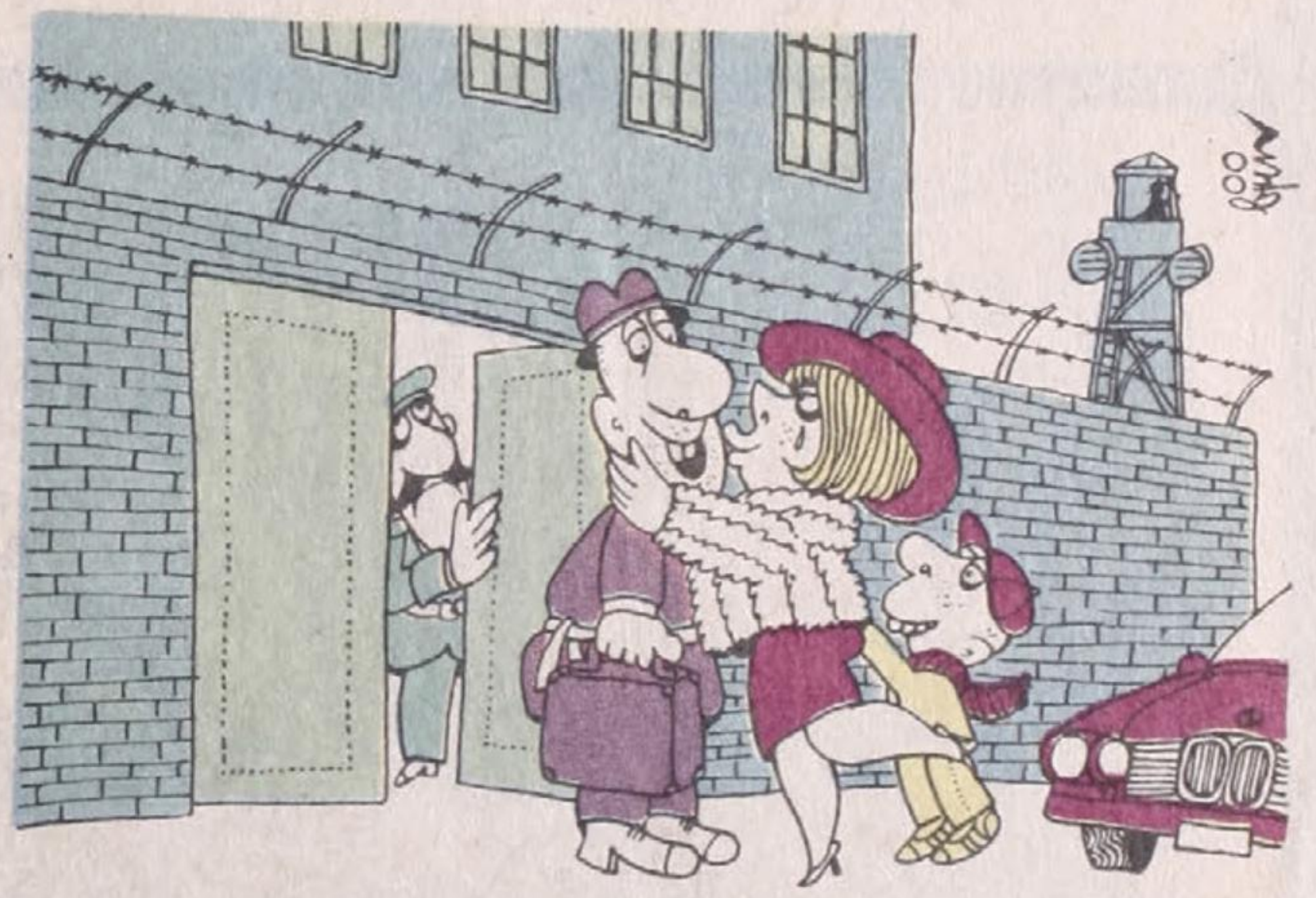

– Anyukám, hogy én milyen zseniális üzleti fogásokat tanultam bent a fiúktól!

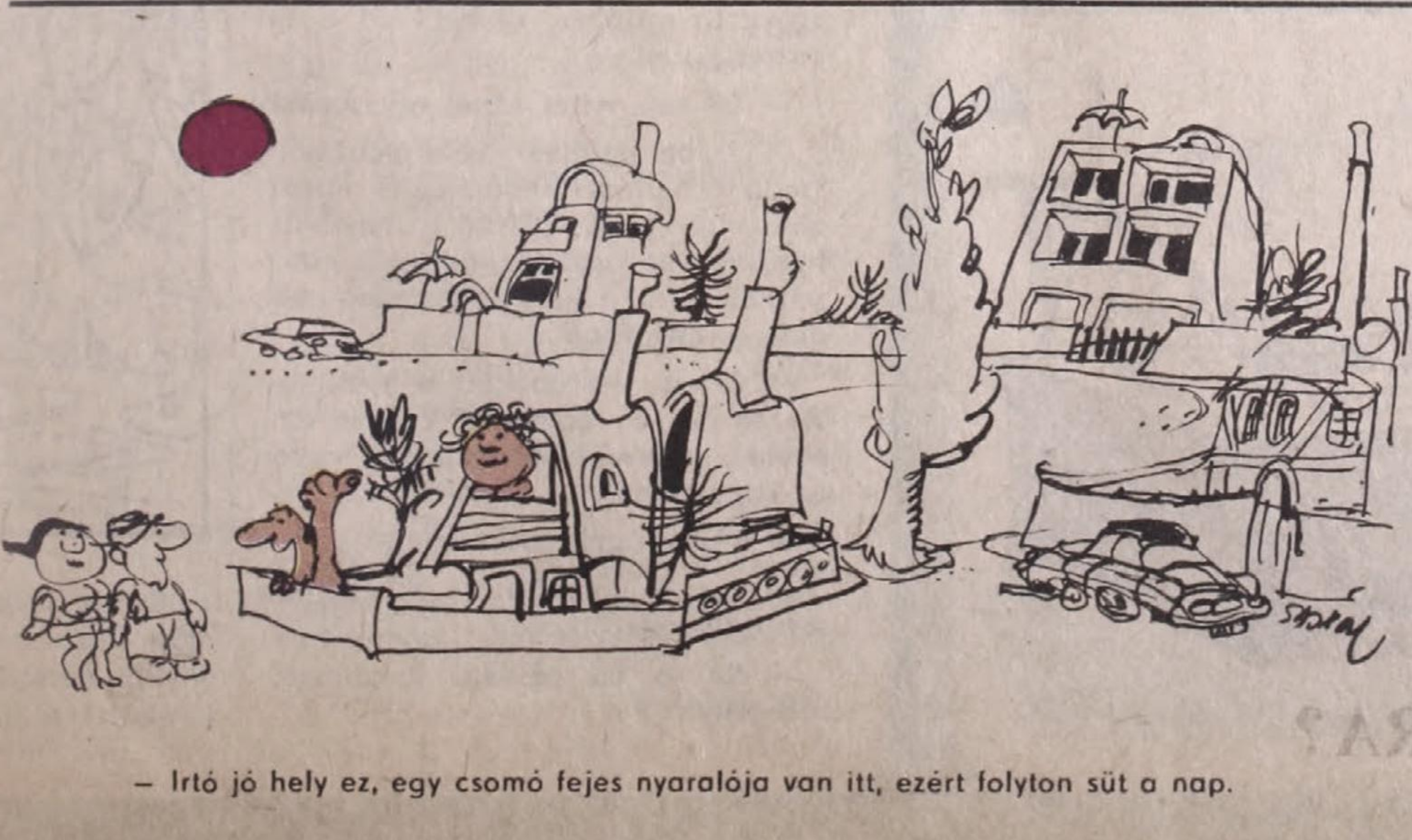

– Irtó jó hely ez, egy csomó fejes nyaralója van itt, ezért folyton süt a nap.

MIRE KÖLTJÜK A FIZETÉSÜNKET?

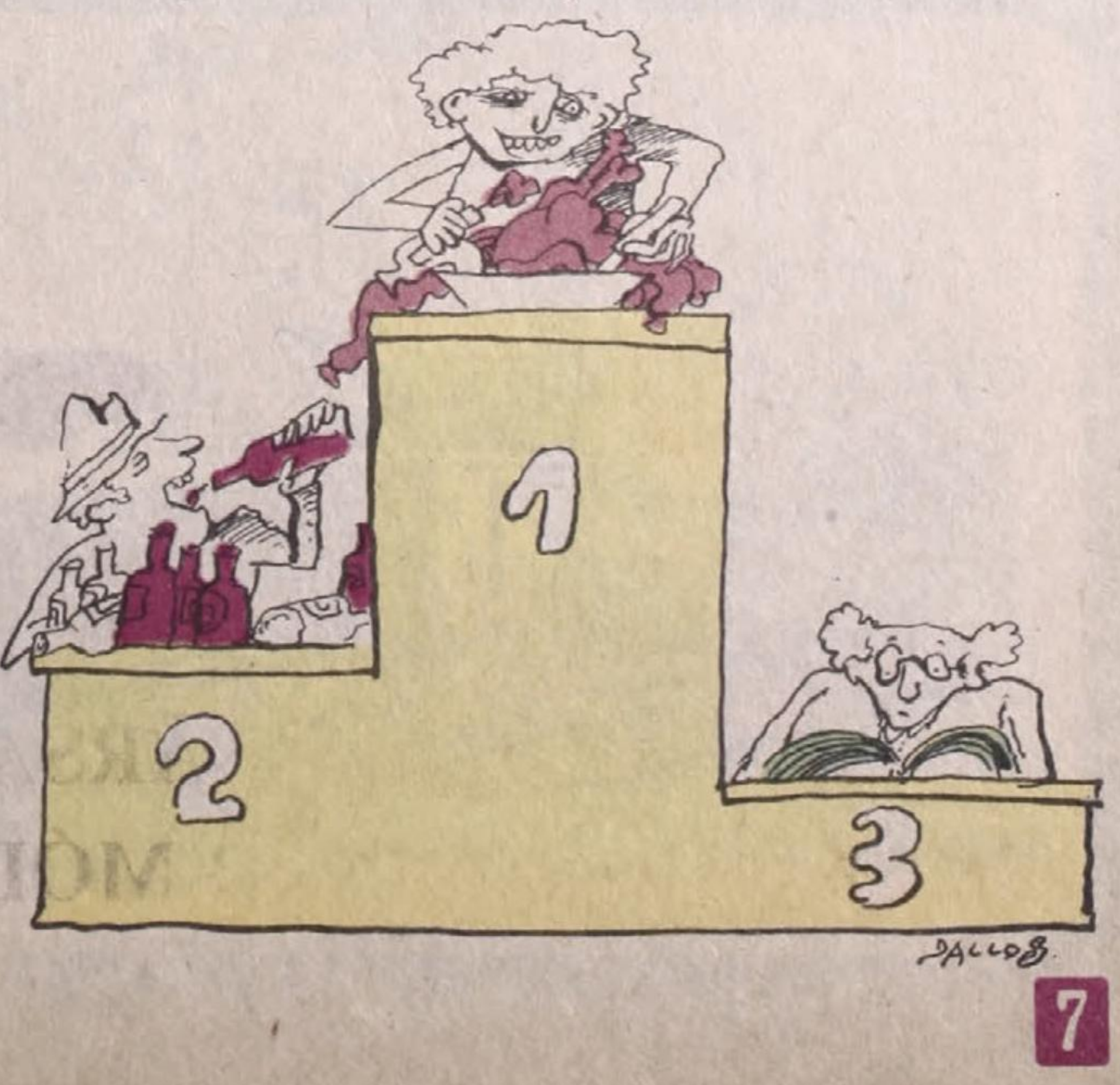

KISKAPU

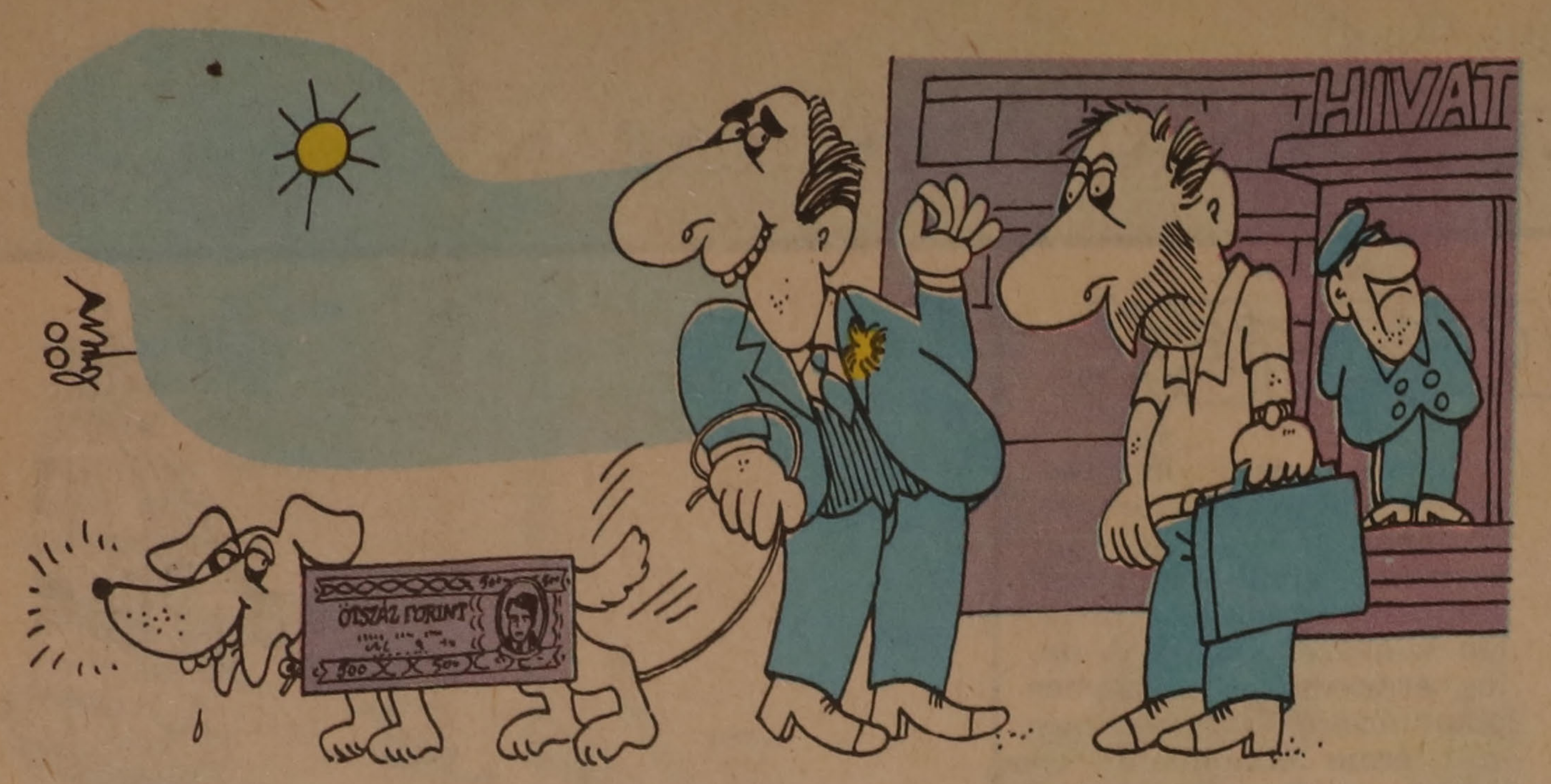

– Tudod, öregem, ő mindig kiszimatolja nekem a kiskaput.

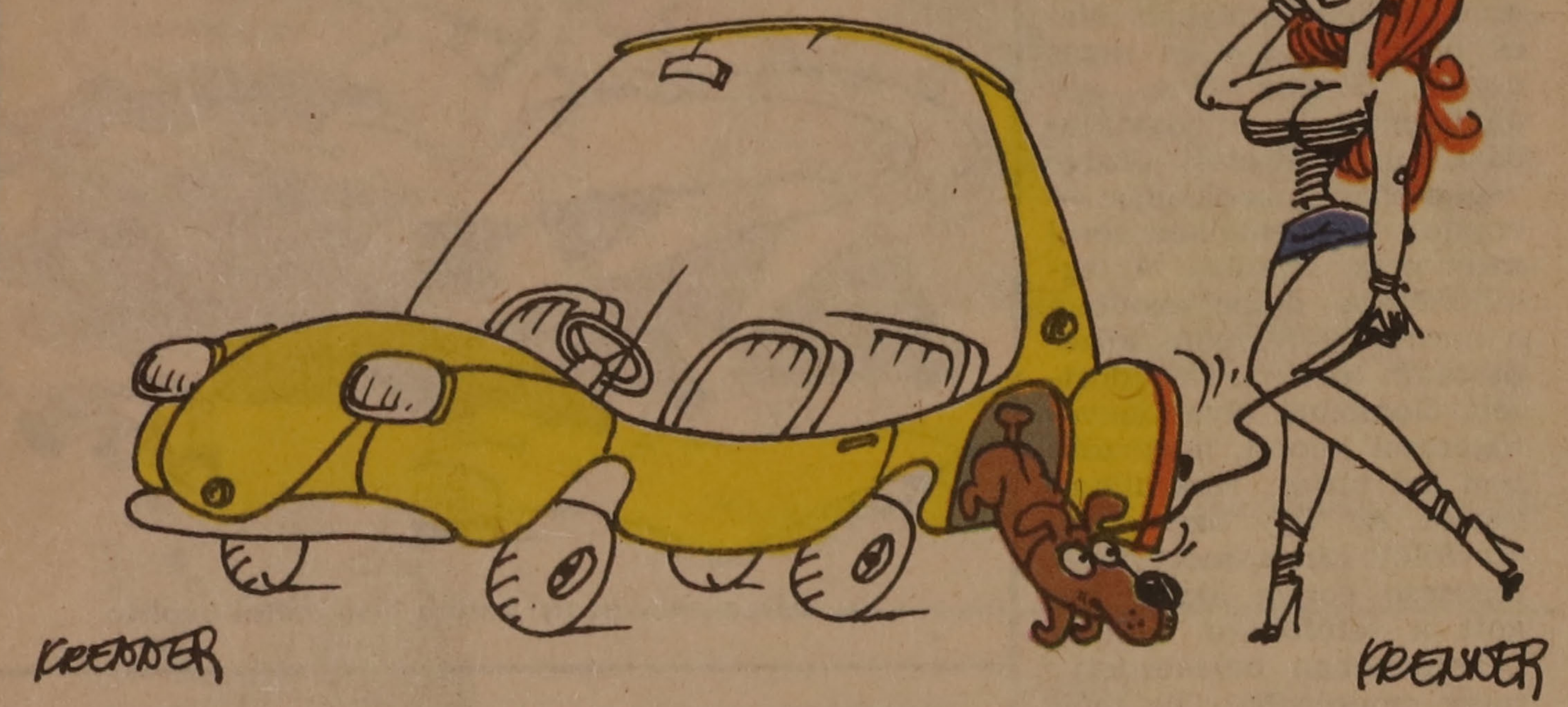

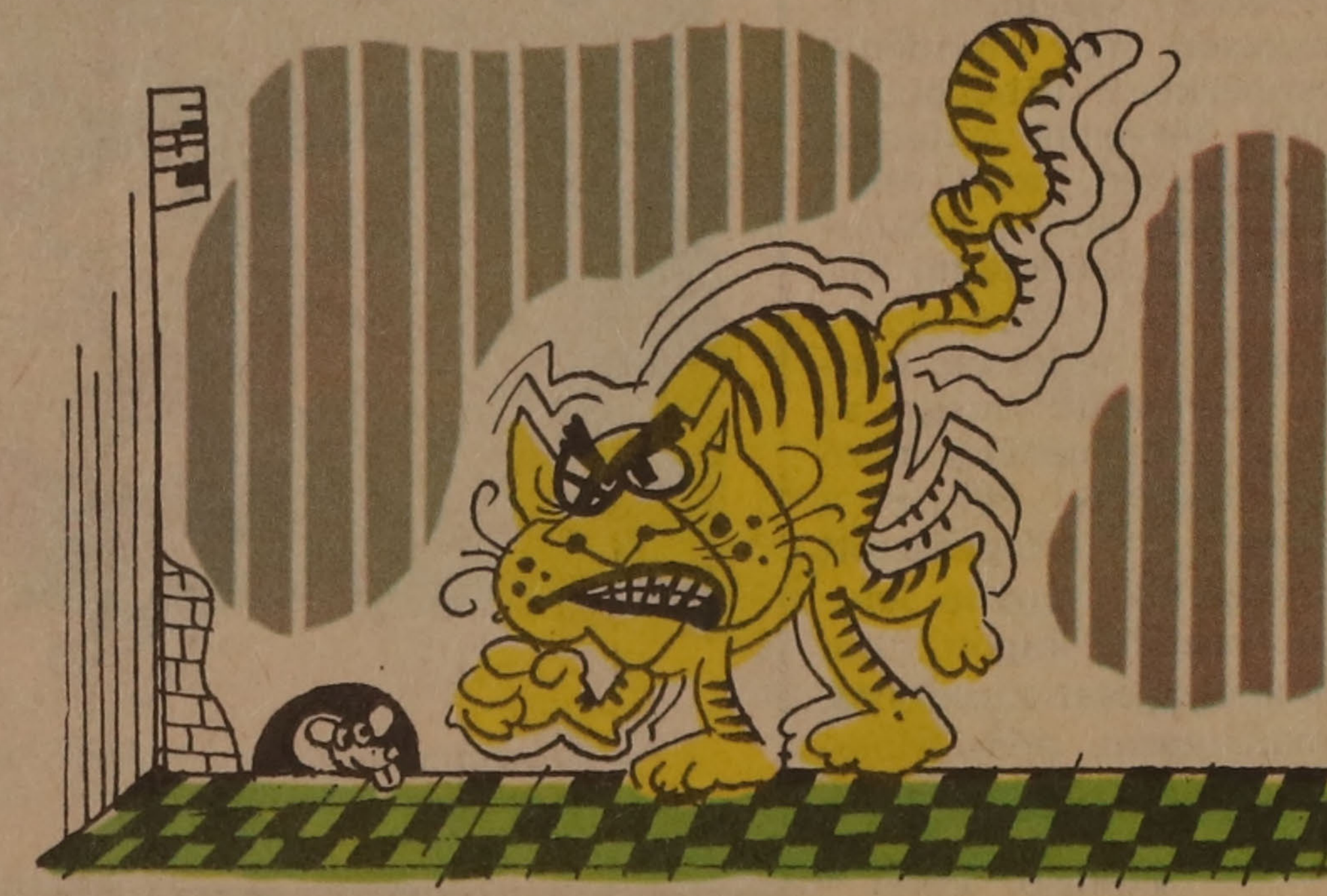

ÁLLATI PÉLDÁZAT
– Már rég elkaptam volna, de mindig megtalálja a kiskaput.

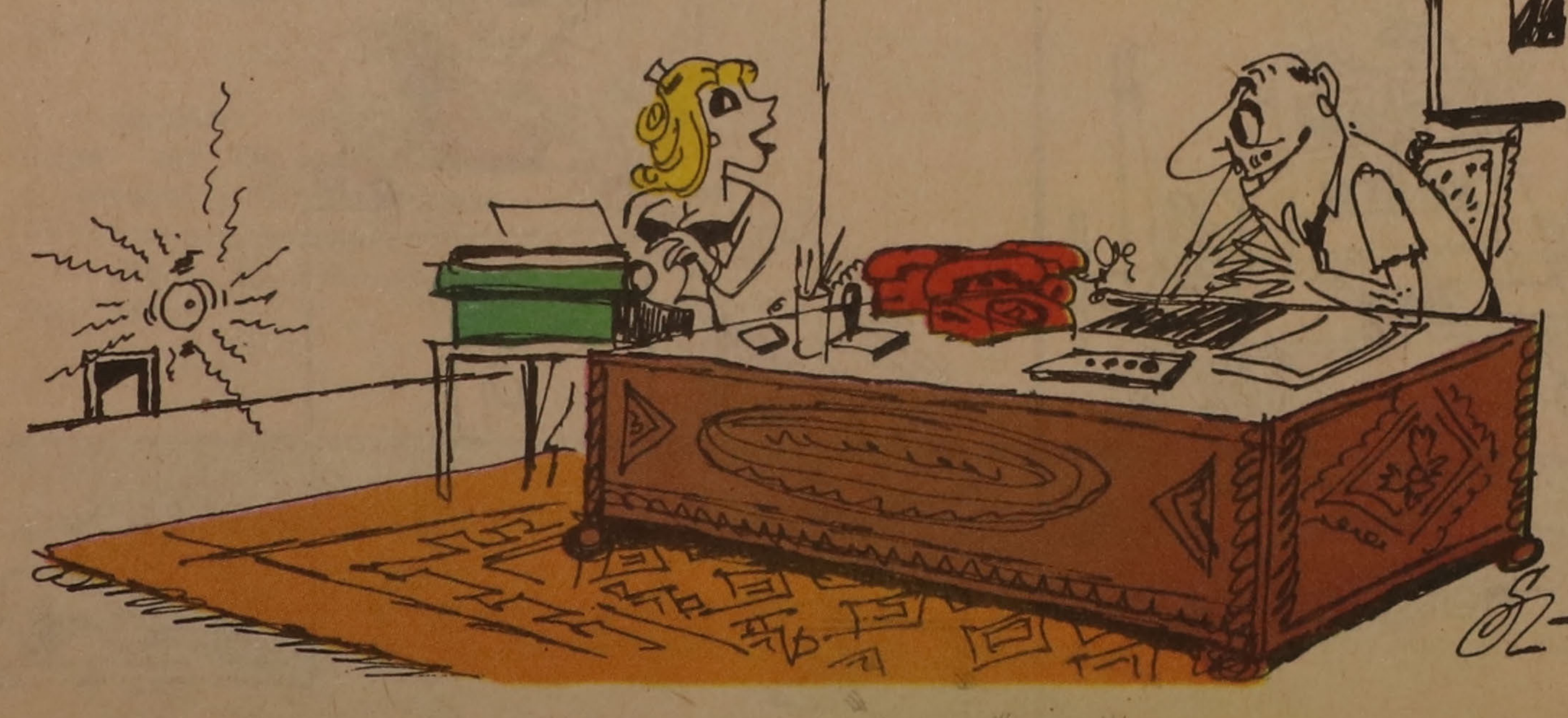

– Megint csengettek.

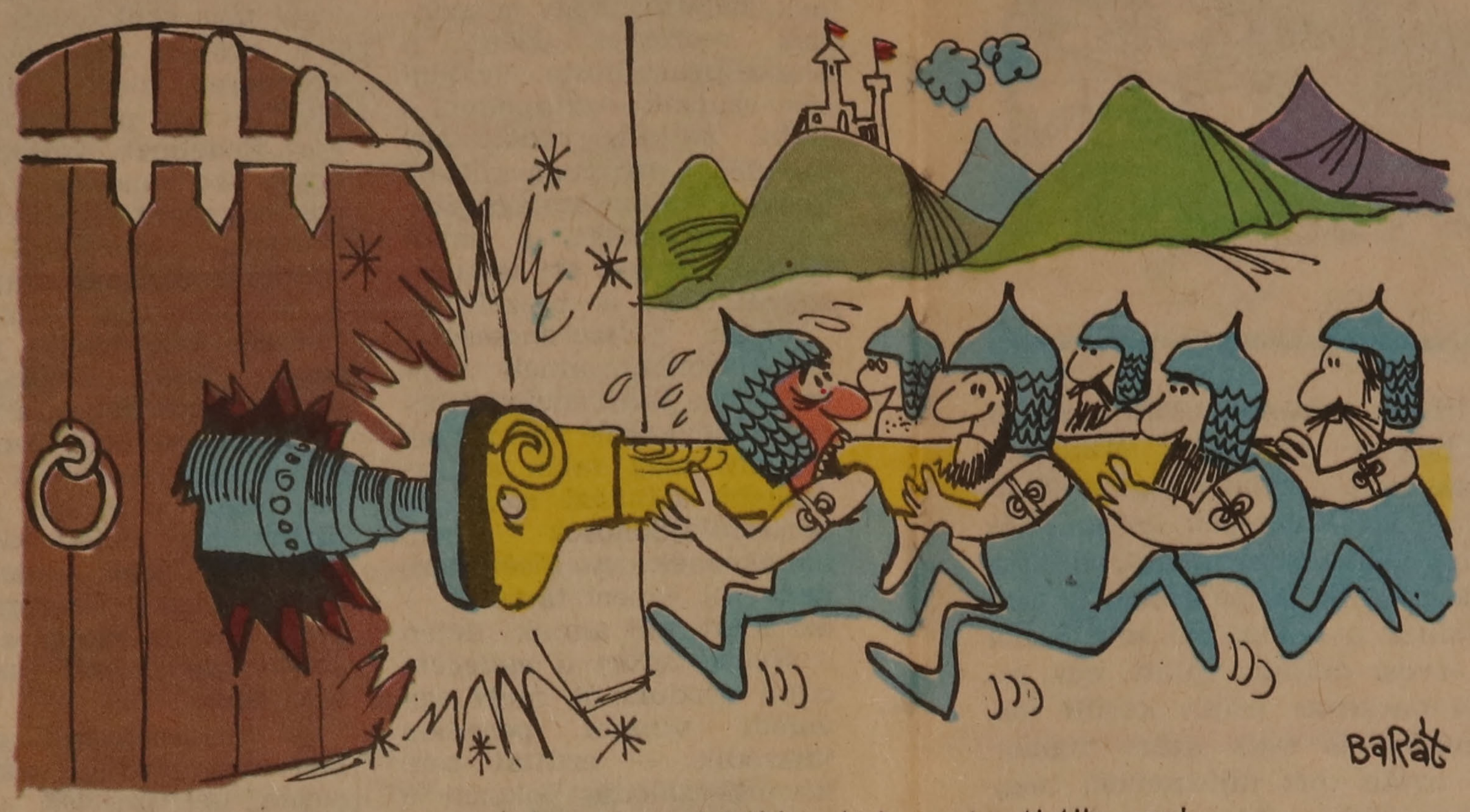

– Ugye, megmondtam, hogy inkább a kiskapuval próbálkozzunk.

A FÉLÉSZ BAJJAL JÁR

— „A mikroprocesszoros komputertechnika szerepe a vegetatív részecskegyorsításban" — című dolgozatommal elnyertem a Nissan gyár különdíját, amelyet az elmúlt ötezer év során kizárólag szamurájivadékok kaphattak meg. Birtokomban van továbbá a göteborgi akadémia aranyérme annak elismeréséül, hogy néhány svéd nyelvű dolgozatommal sikerült új alapokra helyeznem Skandinávia gazdasági rendszerét. Továbbá . . .

— Köszönöm, nekem ennyi elég — mondta a munkaügyis. — Pillanatnyi kétségem sincs afelől, hogy maga a mi emberünk. Sajnos van egy objektív akadály. Az igazgatónk nem tűri meg maga mellett az okosabb embereket.

— Hogyhogy?

— Nézze, nálunk funkcionális oligarchia van. Ez kétféleképpen érhető el. Az egyik lehetőség, hogy az igazgató valóban többet tud a beosztottjainál.

— Mi sem lehet ennél egyszerűbb!

— A beosztottak szempontjából. De hát nálunk funkcionális oligarchia van. Tehát marad a másik lehetőség: az igazgató olyan emberekkel veszi magát körül, akik még nála is hülyébbek.

— Értem — tűnődött a jelölt. — Na és milyen hülyének kell az embernek lennie, hogy hülyébb legyen az igazgatónál?

A munkaügyis eltűnődött.

— Hm — mondta. — Meglehetősen hülyének.

— Na és ön például meglehetősen hülye?

A munkaügyis egy lúdtollat vett elő a fiókból, bedugta a jobbfülén, kihúzta a balfülén.

— Kis trükk – mosolygott. — Mit meg nem tesz az ember egy kellemes állásért. Amellett értekezleteken felváltva cvikkolok a szememmel, szabályos időközönként pedig nyáladzani is szoktam. Ez az, amit nem lehet túlzásba vinni.

— Aha — mondta az ifjú jelölt. — Értem.

Másnap megszaggatta ruházatát, szalmaszálakat tűzött a hajába és berángatózott az igazgatóhoz.

— Kukucs, nyuszi — mondta éneklő orrhangon. — Az állás ügyében jöttem, bebő, bebő, bebő . . .

Ez az utóbbi hármashangzat úgy jött létre, hogy az ifjú jelölt dünnyögő neszt hallatott, miközben mutatóujjával az alsó ajkát pengette.

— Érdekes — mondta az igazgató és kiköpte a fél bajuszát. — Anyja neve?

— Retyezáli Rozália, bebő, bebő, bebő . . .

— Háztartásbeli?

— Barnamedve.

— Érdekes — mondta az igazgató és a bajusza másik felét is kiköpte. — Azt hiszem, mi meg fogjuk egymást érteni.

Az ifjú jelölt most leült a szőnyegre, s a fejére borította a reprezentációs vizeskancsót.

— Óh komám — deklamálta egy kissé színpadiasan —, az udvari szenteltvíz többet ér szárazházban, mint ez az esővíz házon kívül . . .

Másnap kapott egy levelet, hogy legnagyobb sajnálatunkra nem áll módunkban önt alkalmazni . . . Az ifjú jelölt dühöngve rohant be a munkaügyishez.

— Mi ez? — kiáltotta. — Hiszen hülyébb voltam mint a sokévi átlag.

— Nem kellett volna a Lear királyt idézni. Főként Vörösmarty Mihály fordításában.

— Hogyhogy? Az igazgató ismeri Shakespeare-t?

— Ő nem. De Spinakker néni, a takarítónő, aki éppen az igazgatói retyót súrolta.

— Hát mégis lehet valaki okosabb az igazgatónál?

— Természetesen. Takarítónőtől lefelé. Mert ennél a cégnél nem csak funkcionális oligarchia van, hanem munkahelyi demokrácia is . . .

Peterdi Pál

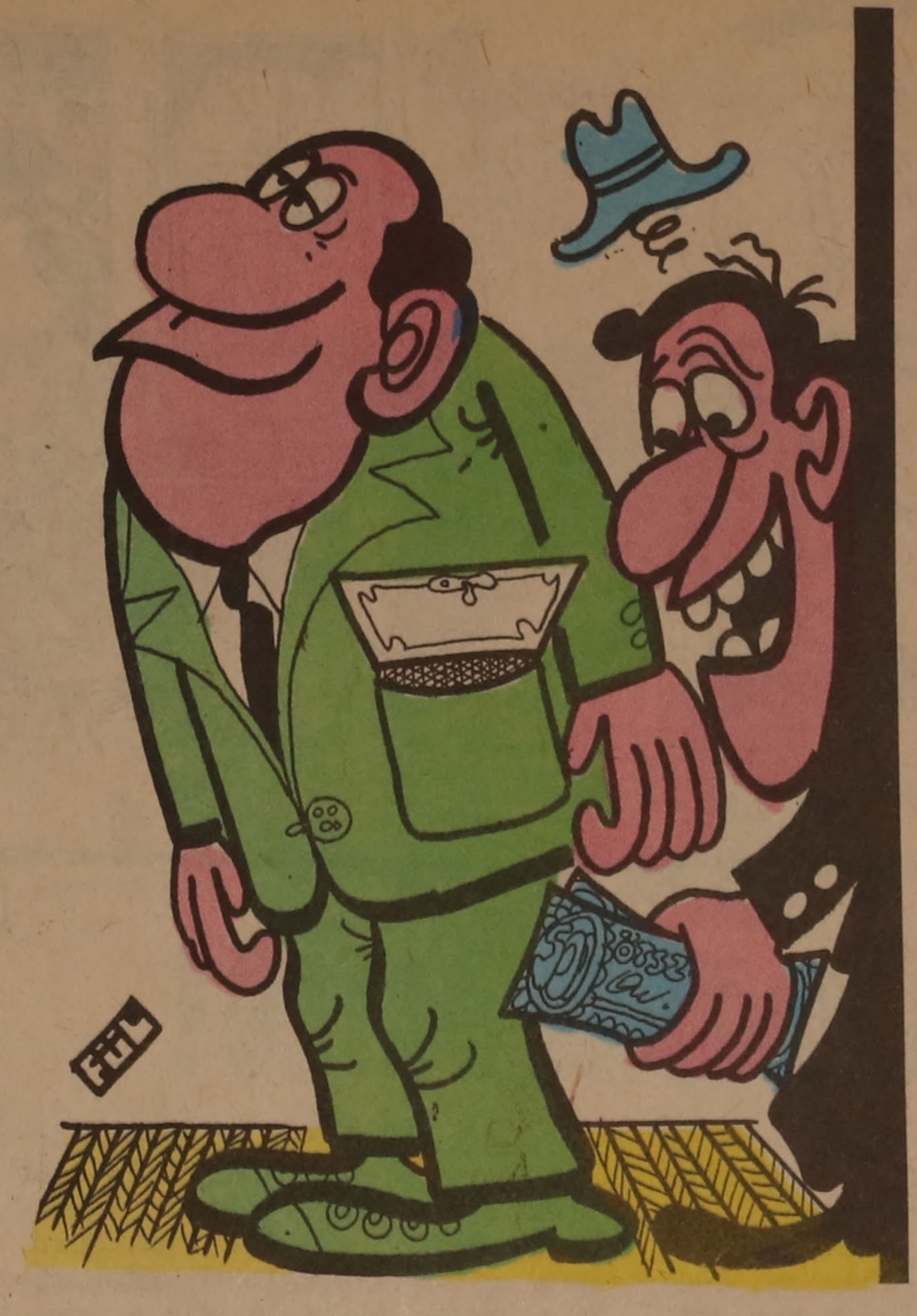

– Hurrá! Megvan a kiskapu!

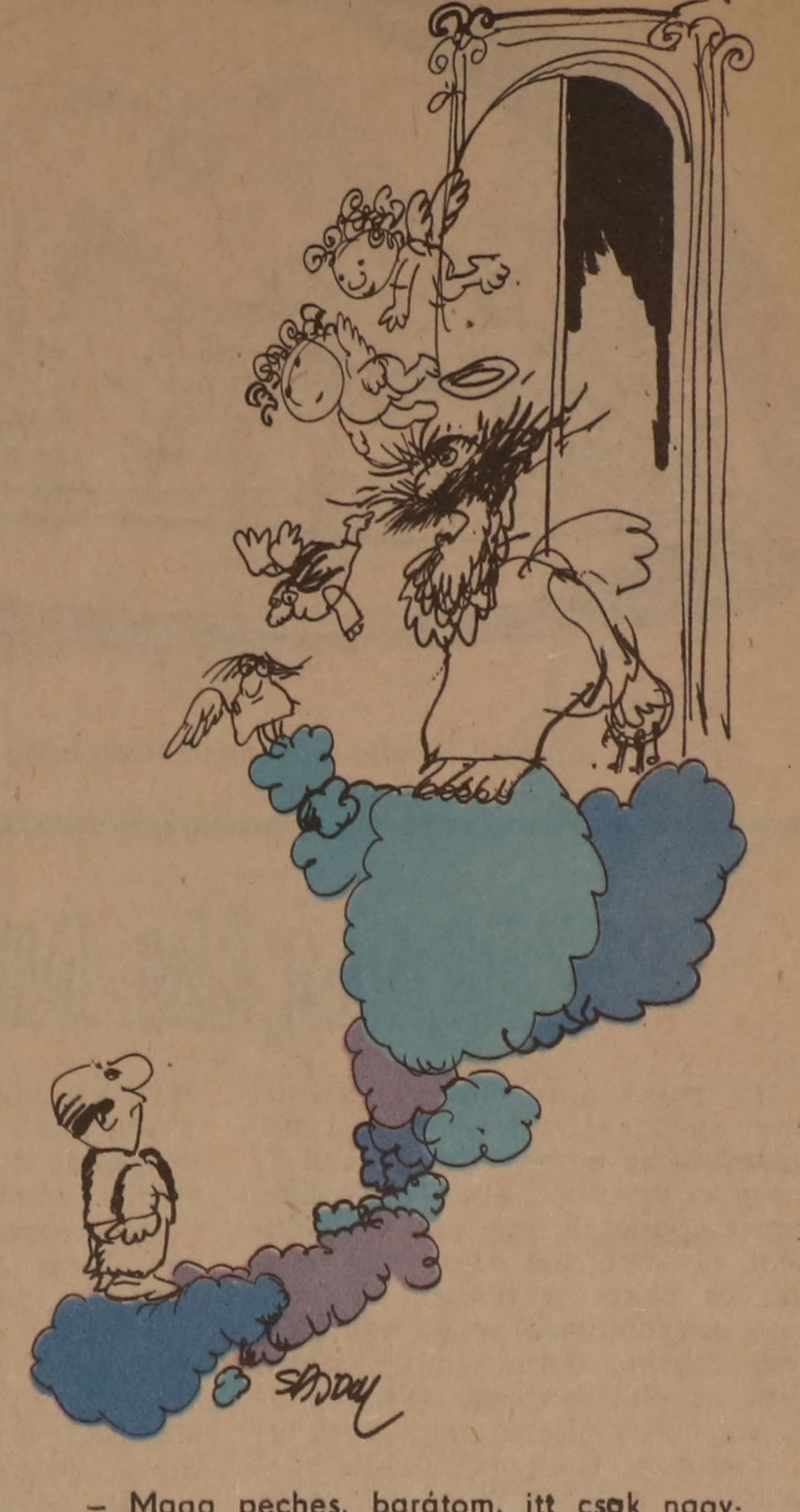

– Maga peches, barátom, itt csak nagykapu van.

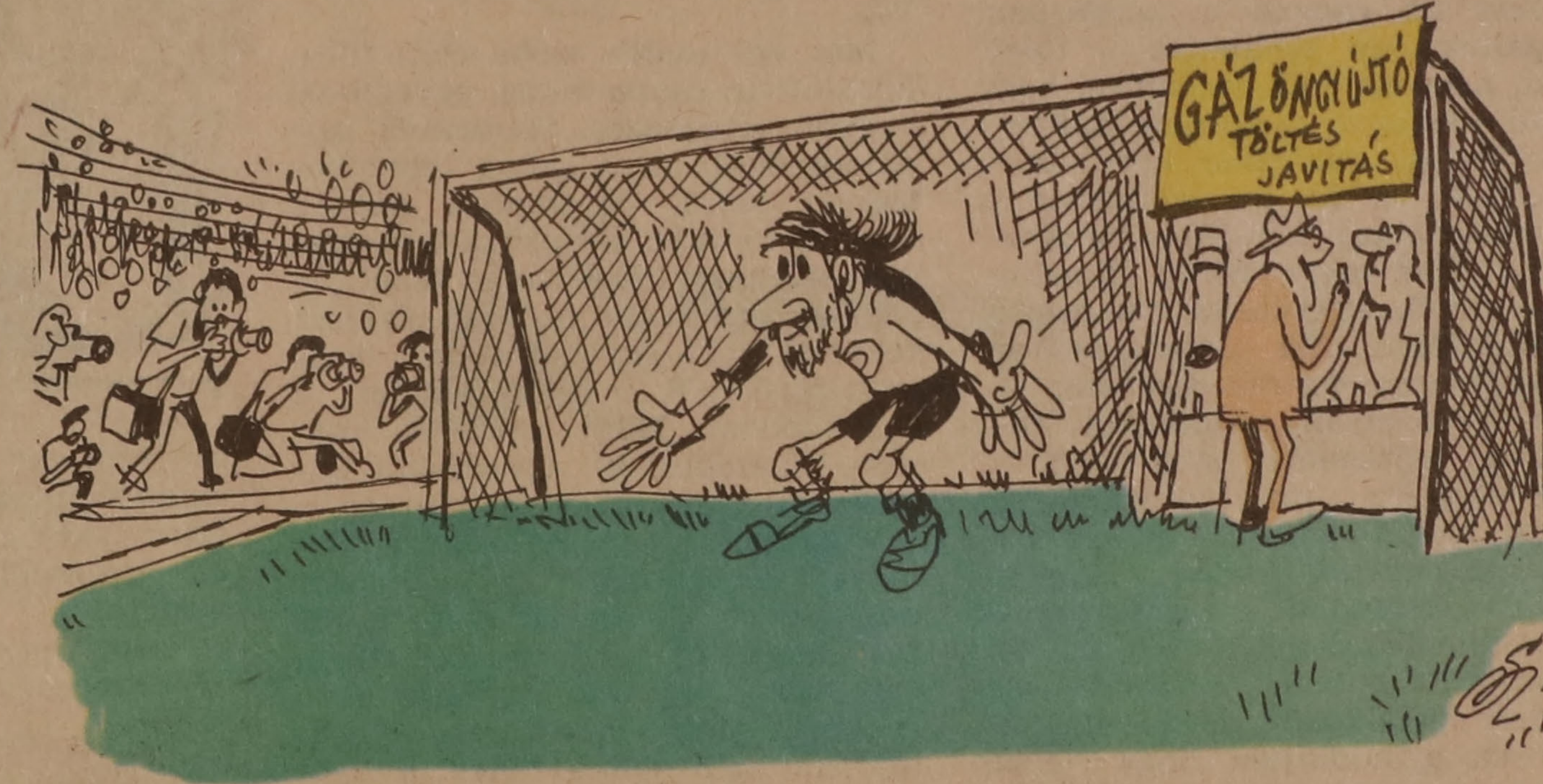

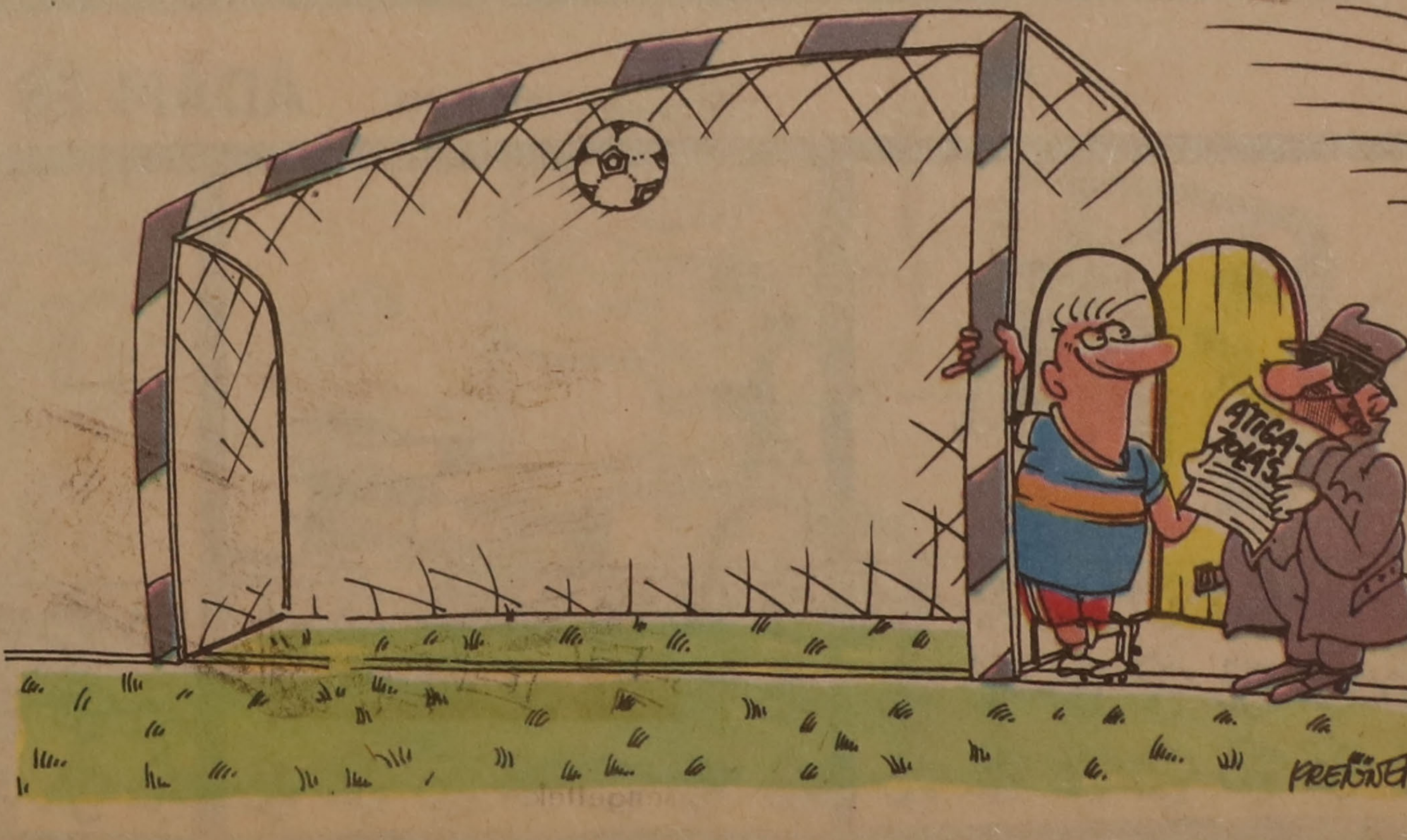

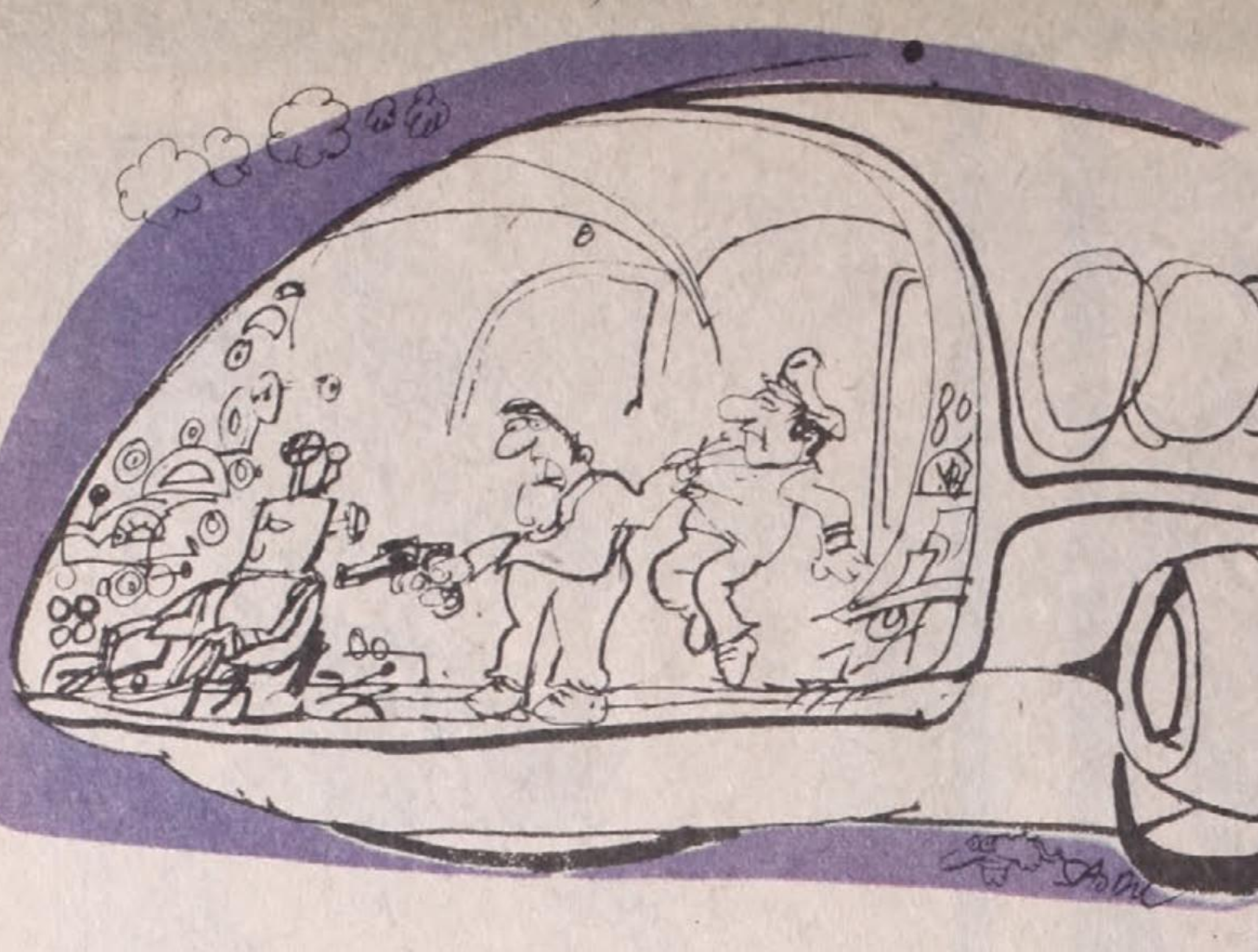

– Azonnal közölje a robotpilótával, hogy el van térítve!

ÓVATOS ASSZONYOK

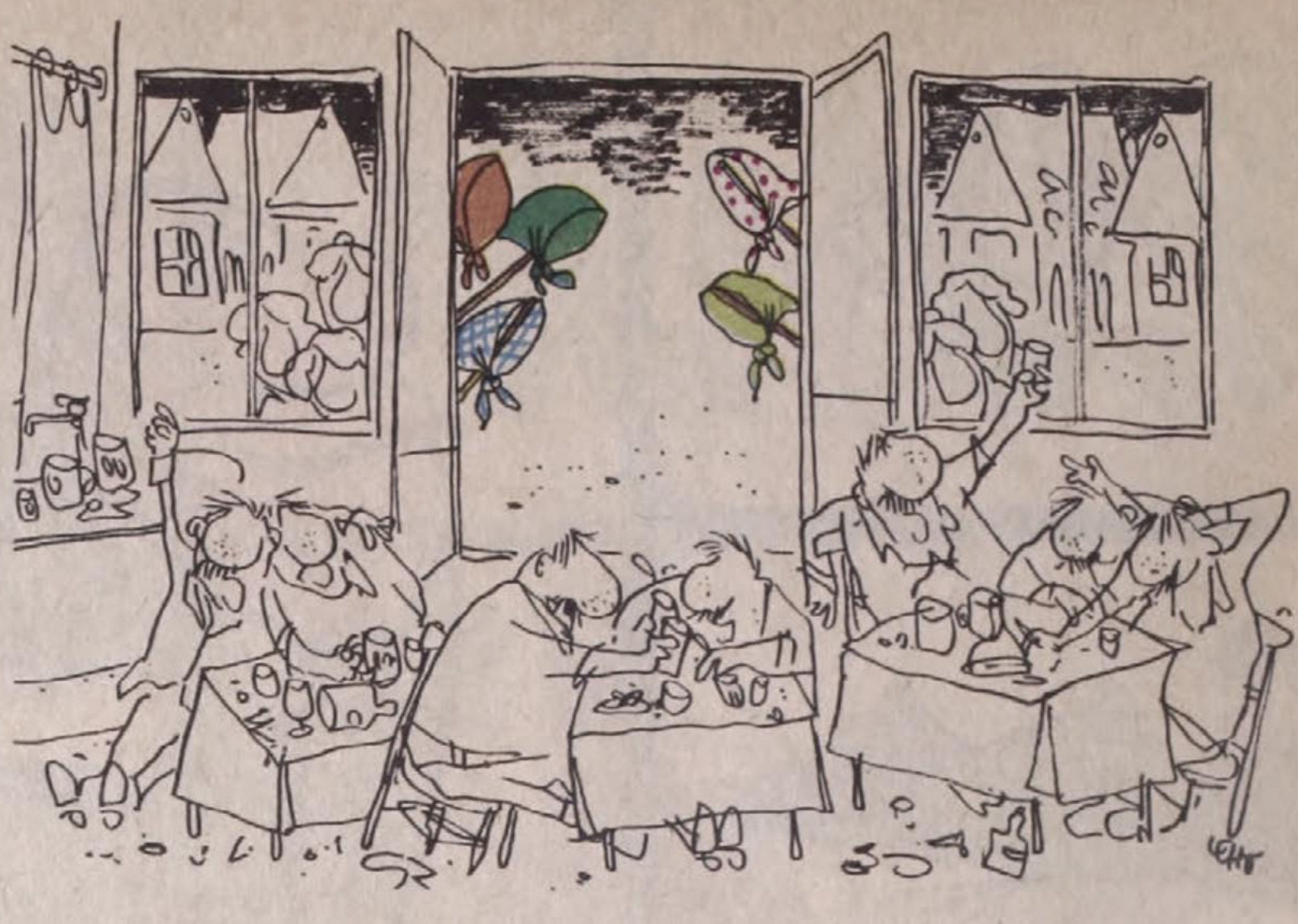

KÉREM, ÉN NEM VAGYOK BETEG!

Itt vagyok a kórházban, csak azt nem tudom, miért. A család unszolására az ember gyanútlanul elmegy az orvoshoz, épen, egészségesen, csupáncsak, mert itt-ott időnként egy nyomást érez a gyomrában és akkor a doktor ahelyett, hogy azt mondaná, maga egy szép, nagy marha, derék ember, olyan mint az élet, menjen súlyt emelni, vagy vízipólózni, vagy fát vágni, mondom, ehelyett, elküldi kórházba — a kórházba, ami pedig zsúfolva *igazi* betegekkel, rászorulókkal, akik már ki tudja mióta várnak a sorukra, és akkor egy ilyen erőtől duzzadó atlétát, mint jómagam, szégyenszemre beerőltetnek közéjük.

Most itt vagyok a kórházban, megállok egy pillanatra a tükör előtt, nem ismerek magamra, hogy kerül ide ez a pizsamás, mihaszna álbeteg, miközben kint süt a nap, kék az ég és nyomasztó a munkaerőhiány, a sajtó a táppénzcsalók ellen mennydörög és akkor azt a derék, becsületes, egészséges állampolgárt, aki dolgozni akar, azt meg nem engedik dolgozni, hanem ilyen-olyan cédulákkal küldözgetik röntgenre, meg laborba, meg ekágéra, meg ultrahangra. No jó, ha minden áron ez kell nekik, ha ilyen sok idejük, meg pénzük van, csinálhatja doktor úr, de szerintem felesleges. Látom én, tömérdek itt a beteg, azokkal kéne inkább foglalkozni, de ha maguknak az a hobbijuk, hogy velem akarnak szórakozni, nem bánom. Nyilván javitani akarják velem a statisztikát, hogy három nap alatt meggyógyítottak egy beteget, aki mellesleg sose volt beteg.

No tessék, most abban leli kedvét, hogy nyomogatja a hasamat, röhögök magamban, csak nyomogassa, neki is kell csinálni valamit a fizetéséért. Nem fáj? Nem fáj! Itt se fáj? Itt se fáj! Most se érez semmit? Nem érzek semmit! És most? Felordítok. A doktor diadalmasan bólogat, mint az olajmérnök, aki előre megmondta, hol fog olajat találni és a jóslat bejött. Most persze örül, de doktor úr, ha én ilyen erővel beleböknék a maga hasikójába, maga is felordítana, ettől én még nem vagyok beteg.

Már egy másik szoba előtt ülök, körülöttem csupa beteg, egyedül én vagyok egészséges. Szívemből sajnálom őket, rossz dolog lehet betegnek lenni, ők merőn néznek engem, nyilván látják rajtam szegények, hogy engem más fából faragtak, nem való vagyok közéjük, fehérek közt egy európai. Hogy tetszik érezni magát? kérdezi a szomszédom. Hogy érezném magam, mondom én, tévedésből vagyok itt, csak végigcsinálom ezt a marhaságot, aztán sipirc haza. Bólogat, kérdi, hol fáj, mutatom, hogy sehol, illetve itt meg itt, de csak néha és picit, megint bólogat, mond egy csúnya latin szót, és kérdi, hogy mikor lesz a műtét. Ha nem volna beteg a nyomorult, bizisten lekeverném neki egyet, de hát hálni jár belé a lélek és érthetően irigykedik, az bivalyerős, idekeveredett makkegészségesekre, mint jómagam. Bent az orvos megvizsgál aztán nézi a leletet, cöcög, ingatja a fejét, nyiván, mert nem érti, hogy kerülök ide. Áthívja a kollégáját, mostmár ketten cöcögnek, ketten csodálkoznak, nyilván azon, hogy kerül ide egy ilyen életerős jelenség. Aztán közlik, hogy komoly bajok vannak. Most tessék, ehhez mit szóljak? Ez egy orvos? Ez Hippokráteszre esküdött? Ez a sarlatán, aki egy beteget, egy épkézláb embertől nem tud megkülönböztetni?... Hát nem értik, hogy én nem vagyok beteg? Mi ez? Egy egy koncepciós vizsgálat?

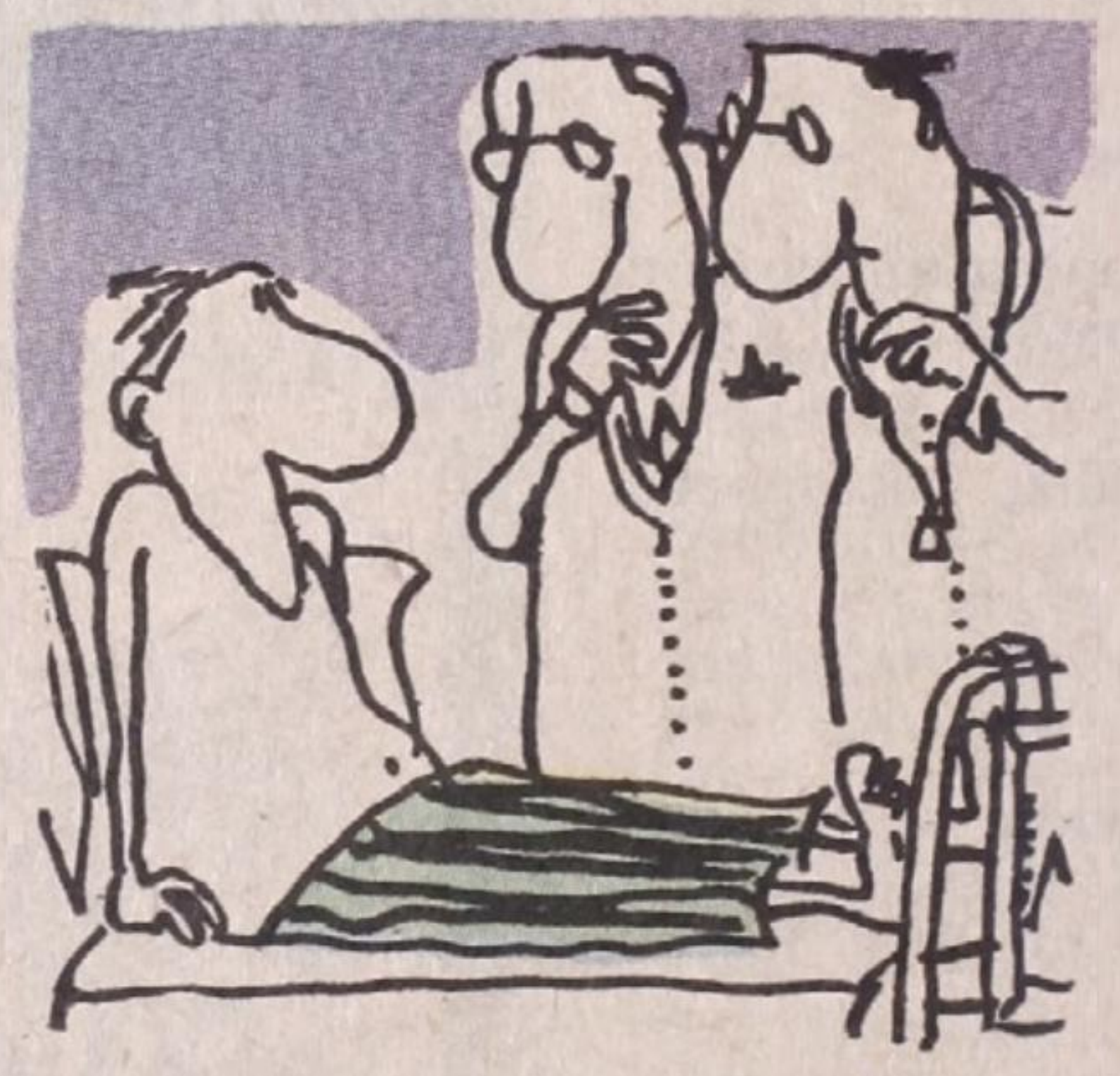

Valami kocsin fekszem, gurítanak valahová, csak azt nem tudom minek.

Állítólag műtétre visznek. Ez jó, mi? Engem műtétre? Miközben jobbra-balra a saját lábukon sétálnak az igazi betegek és még ők vágnak sajnálkozó képet, mintha nekik kutyabajuk se volna, hanem én volnék a beteg, aki tévedésből egy orvosi műhiba miatt, egy hivatali packázás révén került ide, és műteni is csak azért fognak, hogy aztán tort ülhessenek, hogy rendbehoztak. Ahá, így könnyű doktor urak, így nem vicc beteget gyógyítani, hogy a beteg nem is beteg, de majd, ha túl leszek rajta, teszek róla, majd én megírom a miniszternek, meg a népi ellenőrzésnek, meg az egészségügyi világszervezetnek, az ENSZ-nek, hogy az egész egy svindli, volt, itt életerős, egészséges hasakat bicskáznak, mint a kocsmában...

Tolnak befelé a műtőbe, ezen muszáj röhögnöm! Engem a műtőbe?! Csörömpölés, halk vezényszavak, most kéne ordítanom, hogy álljon meg a menet, lesállás, fúj bíró, én nem vagyok bet... nem vagy... nem... va...

*

Nyolc nap múlva új beteg kerül mellém. Azzal kezdi, hogy ő nem beteg, nem is tudja, hogy került ide. Mondok egy csúnya latin szót, amire ő mond egy csúnya magyar szót. Istenem, de együgyűek ezek a kezdők! Nem mernek szembenézni a betegséggel.

Novobáczky Sándor

DALLOS JENŐ: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

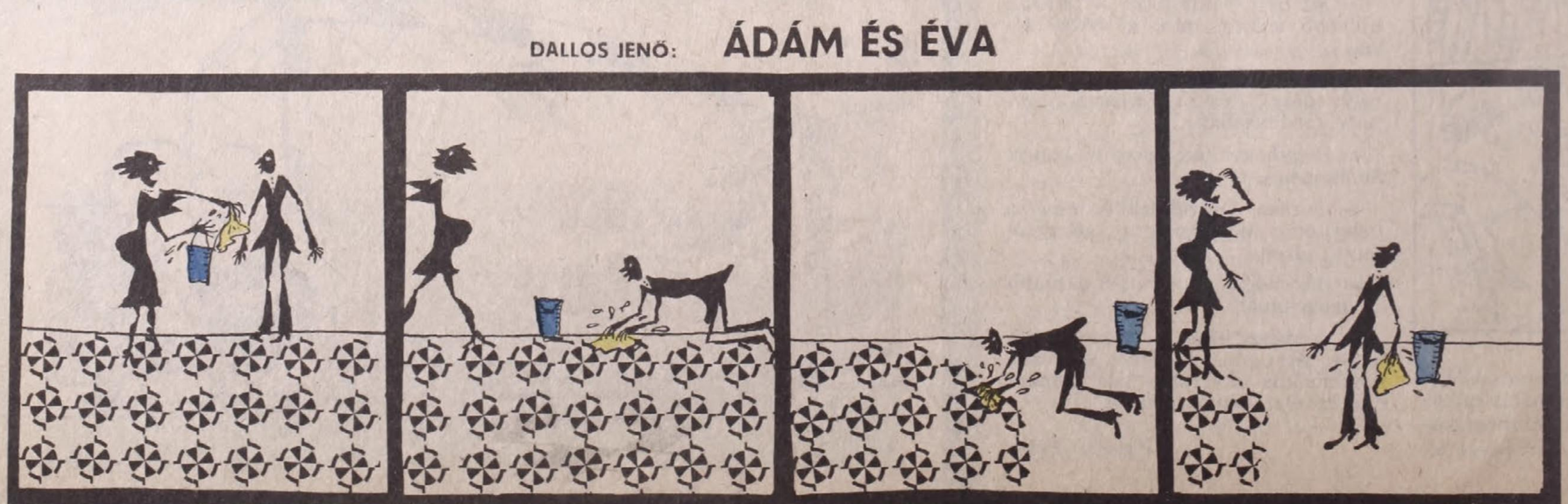

ZUGÁRUS

LEHOCZKI
DALLOS
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
HEGEDŰS
FÜLÖP

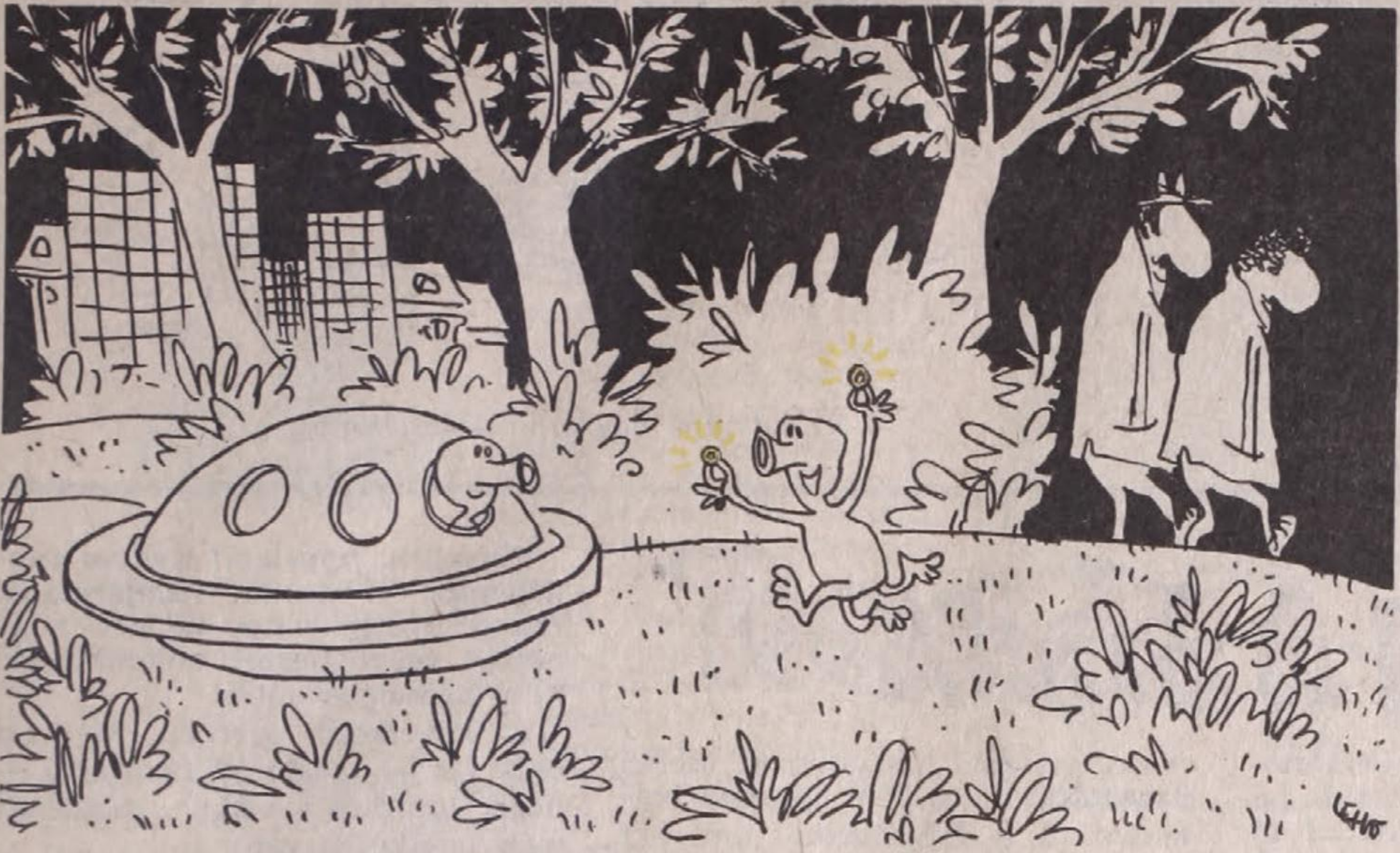

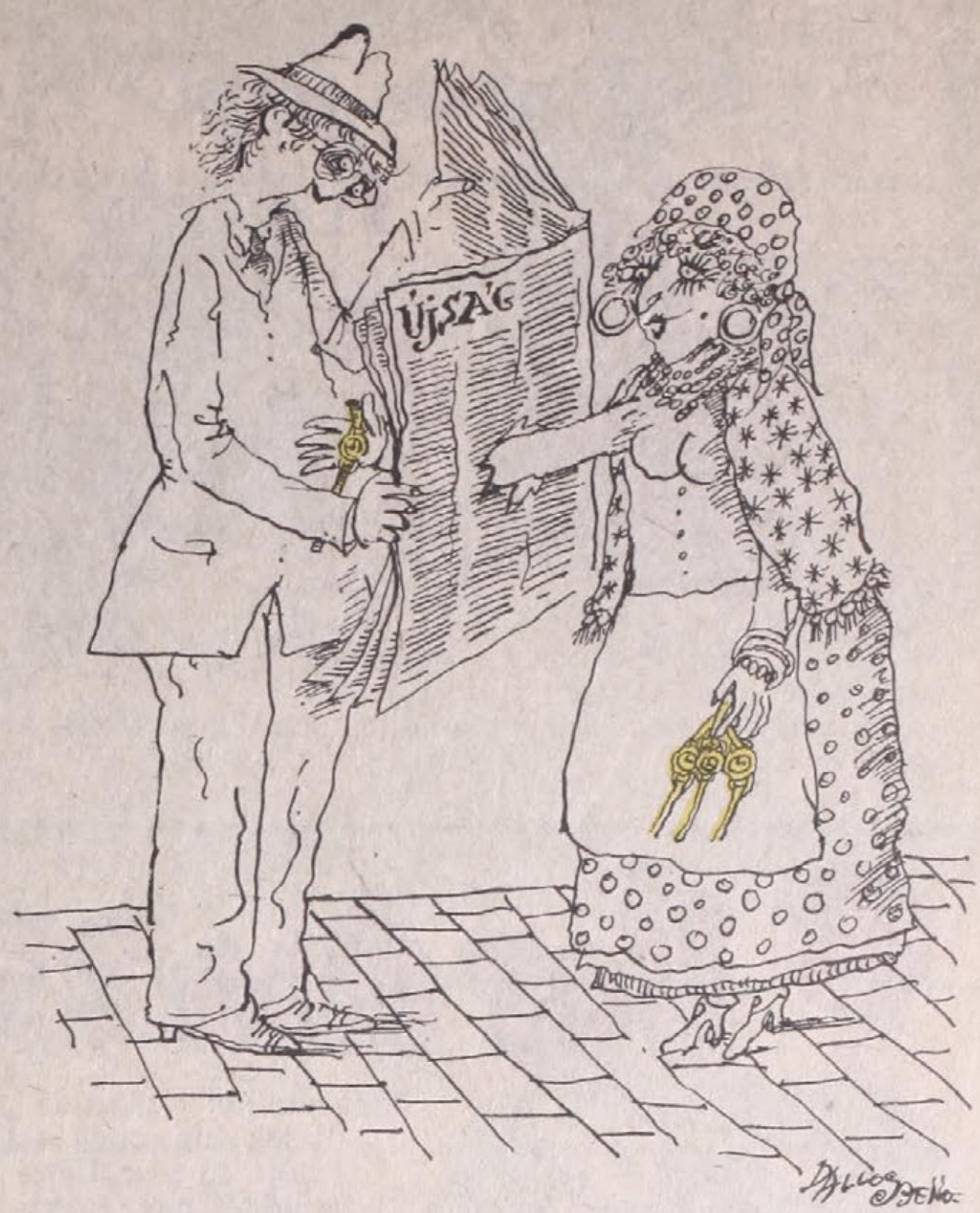
ÚJSÁG
Dallos Jenő

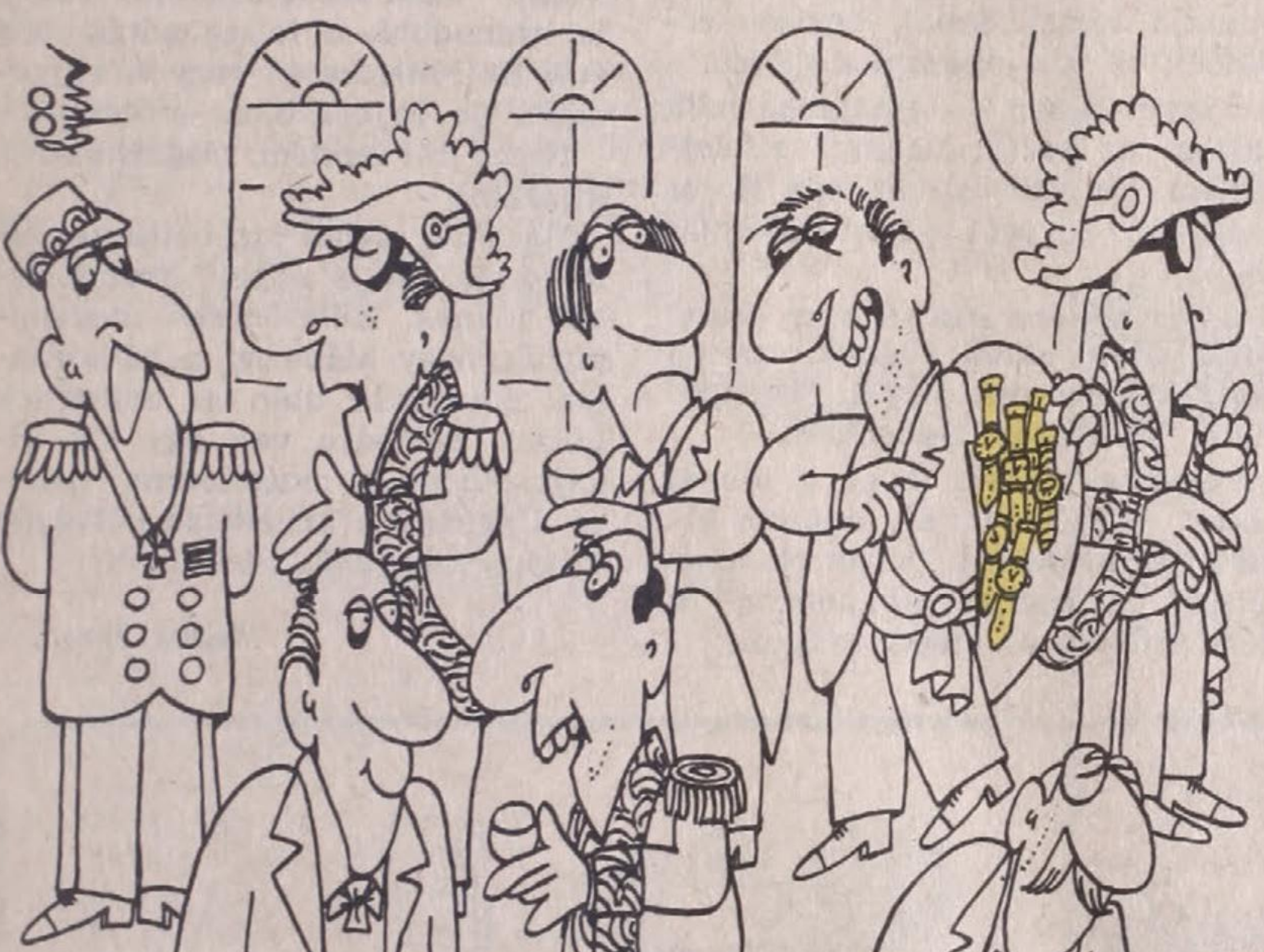

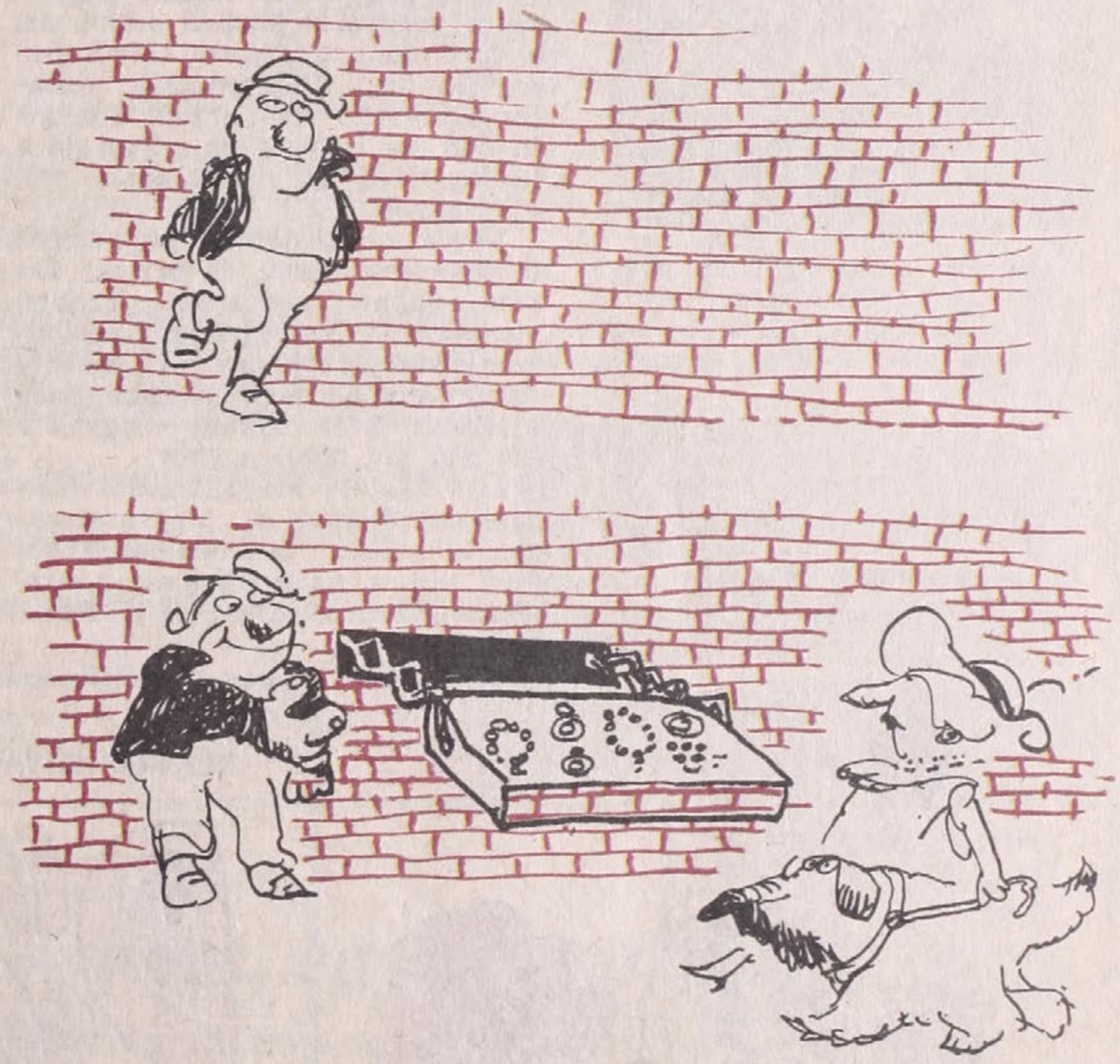

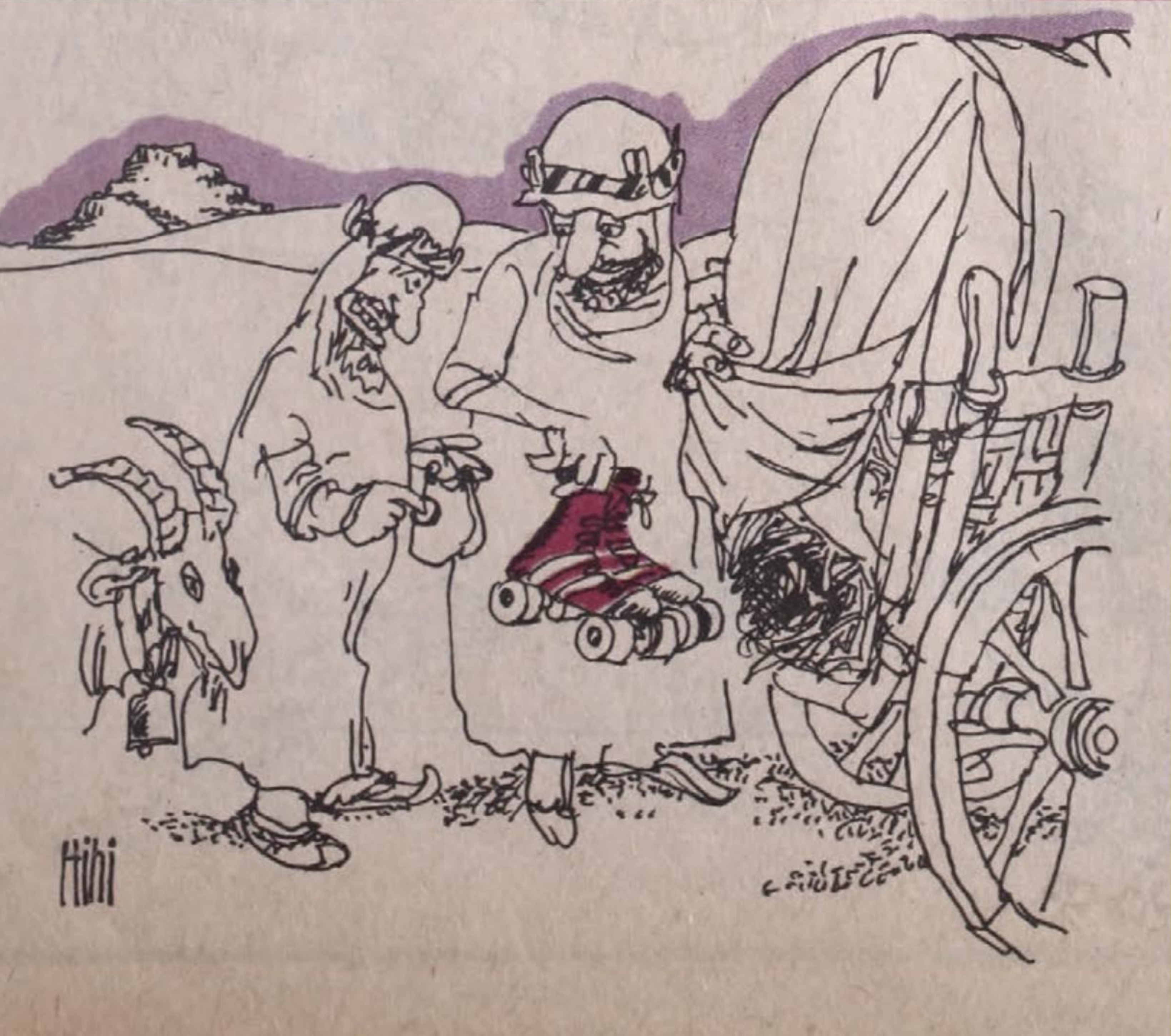

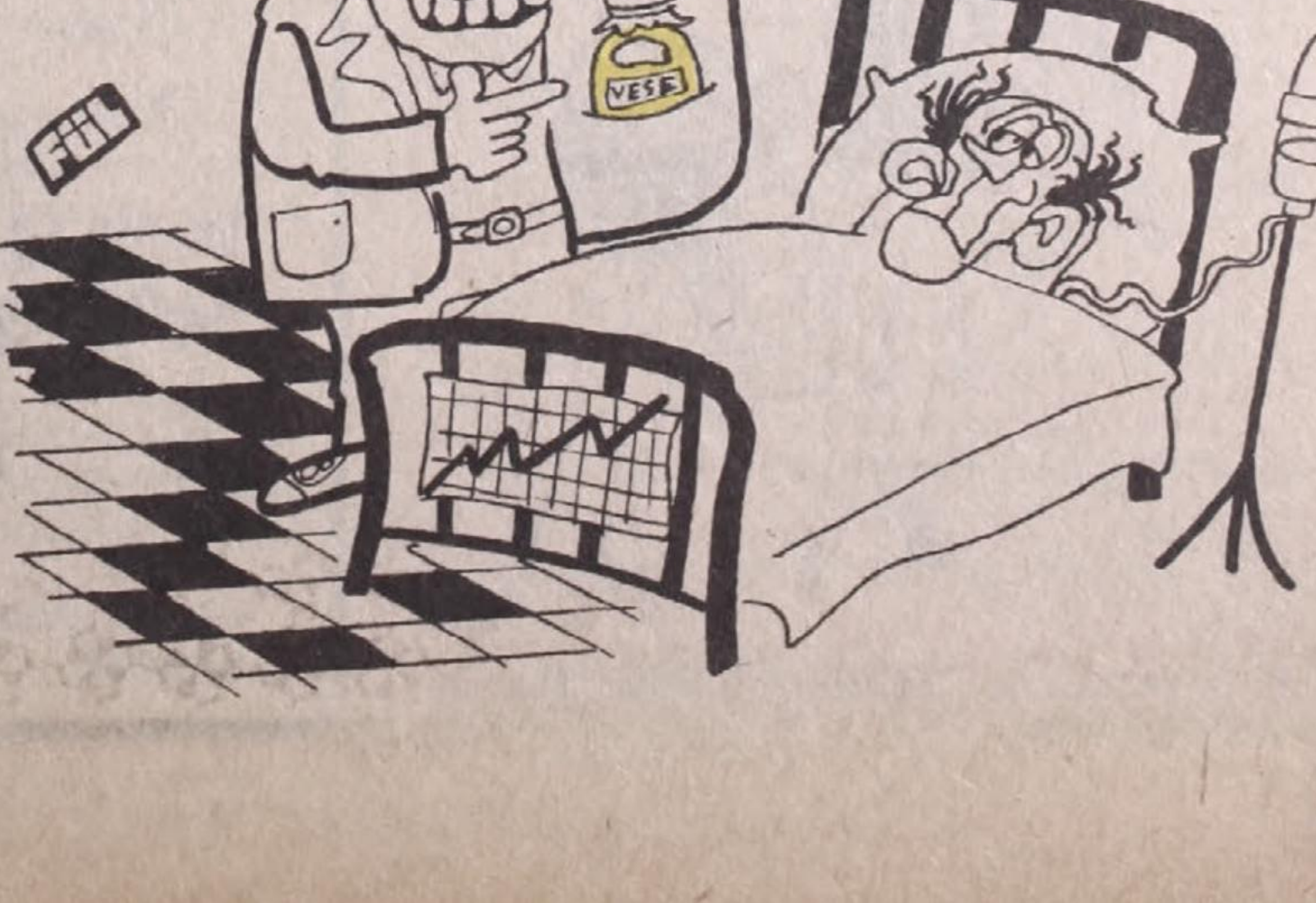

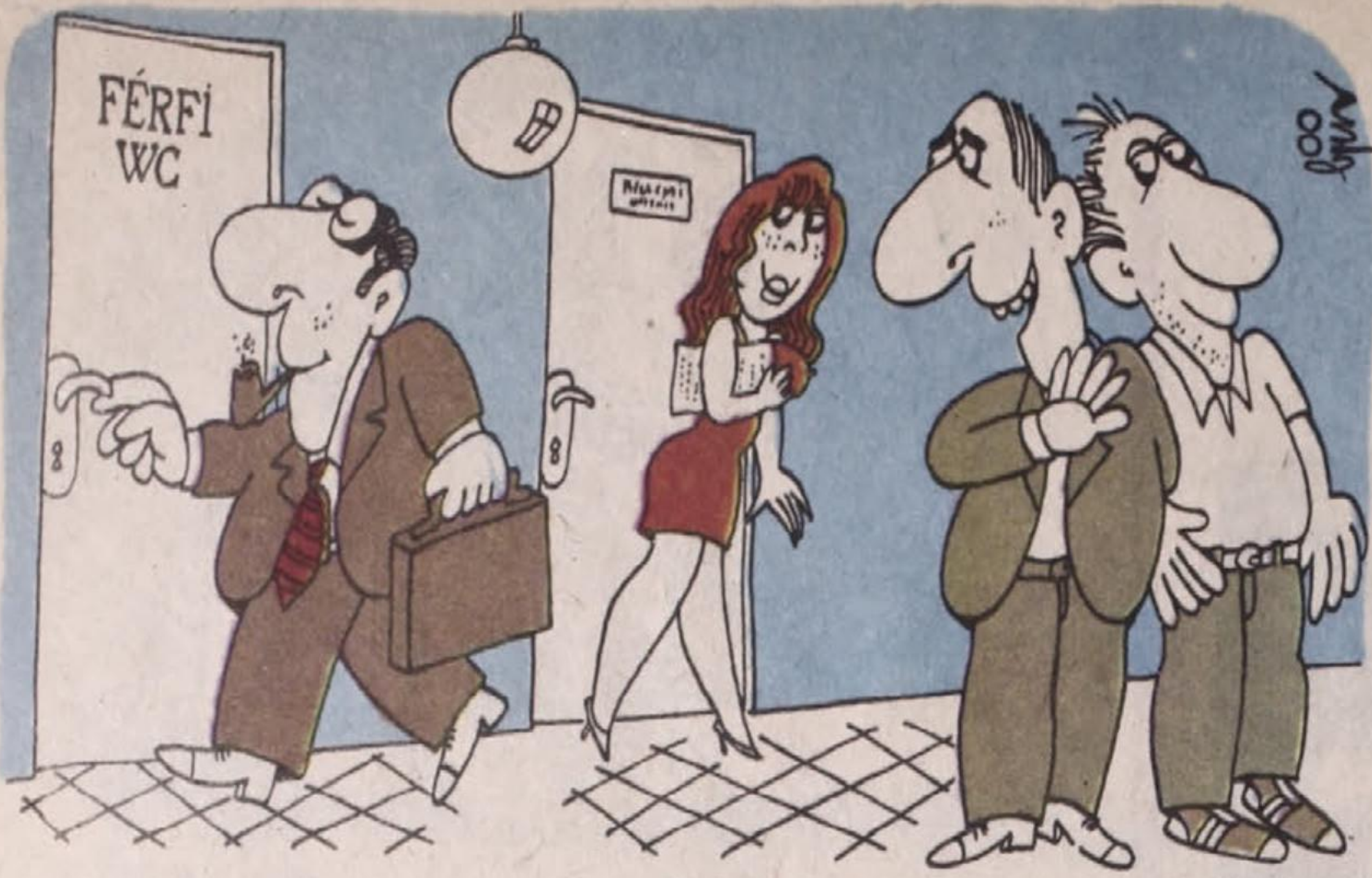

– Ő a legfontosabb ember a vállalatnál. Fantasztikus, hogy miből tud dollárt csinálni . . .

BELVIZES TERÜLET

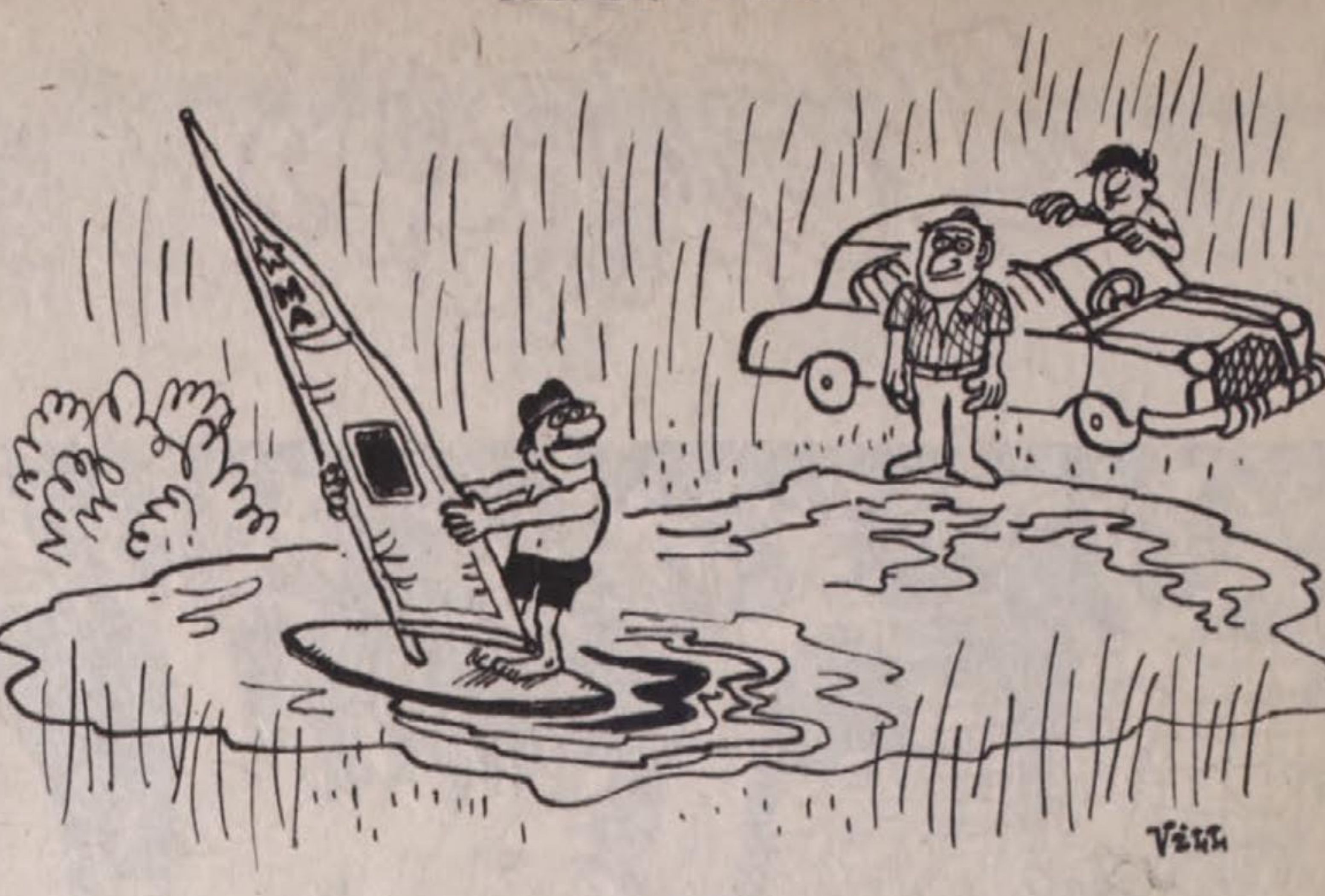

– Nyithatnánk egy szörfiskolát, főnök.

ÚGY ÉLVEZEM A STRANDOT

Vasárnap van. Pihenőnap. Szikrázóan kék az ég, melegen süt le a nyári nap sugára. Mi kell még? Legfeljebb három dolog: víz, víz, víz.

Minthogy szándékaim komolyak, pár perc múlva már a „Nem messze van ide Csepel . . ." kezdetű dalt dúdolva úton vagyok a strand felé.

A pénztár előtt irgalmatlanul hosszú sor kígyózik. Az emberek szemmel láthatóan nem azért csődültek ide, hogy a gyülekezési jogukat gyakorolják. Tekintettel az erősödő napsütésre, nem óhajtok sokáig itt ácsorogni. Valamiféle fondorlatra van szükség. Már régen megfigyeltem, aki a bejárat előtti várakozás közben elájul, azt a fürdő dolgozói soron kívül besegítik, hogy fölmosdassák. Amatőr színjátszó múltamnak köszönhetően ma is élethűen adom elő a holtraválást, így máris kapun bévül vagyok.

Végre a medence hűs vizébe ereszkedem! Juhé, de príma! Teszek néhány karcsapást. Többen visszaütnek. Mérlegelem az erőviszonyokat, s belátom, a további tempózásomat nem úsznám meg szárazon. Ezért inkább megyek a víz alá, ott több a hely.

A víz alatt megpillantom horgászismerősömet, a Magyarországon állomásozó édesvízi halak rémét, aki a halszakmában horogigazgatóként tevékenykedik. Ismerősöm normál hőmérséklet esetén pecabottal a kezében, bajuszát tépkedve ül a folyóparton, ám úgy látszik, a mostani éles napsugarakat ő sem bírja, mert itt ücsörög a medence alján. Nézelődik. Barátságosan intek neki. Erre ő mondani akar valamit, de teleszalad a szája vízzel. Sebaj, úgysem érteném, be van dugulva a fülem.

Lassan-lassan elhatalmasodik rajtam az érzés: valamit elfelejtettem. De mit is, mit is? Hopp, megvan! Levegőt venni. Nyomás fölfelé!

A víz színére érkezni nem öröm. Öten-hatan hasba rúgnak, tarkón vágnak, bevernek sárral. Nem pörölök, félreúszom, letörölöm.

Fejembe veszem, hogy a többet ésszel, mint erővel elv alapján kiürítem a medencét. Ennek okán elsétálok a hangosbemondóhoz és beolvastatom az alábbi szöveget:

Figyelem, figyelem! Kedves vendégeink! A strand főbejáratánál Rózsa György várja önöket, hogy nemes versengéssel eldönthessék, ki a legeslegbarnább!

A következő percben kívülem csak két — magyarul nem értő — néger lubickol a vízben, mindenki más vetélkedni van.

Elunva a pancsolást, próbálok a gyepen keresni egy zsebkendőnyi szabad helyet, ahová leteríteném a lepedő nagyságú törülközőmet. Végre valaki szedelőzködik. Ketten is iramodunk a felszabaduló hely felé. Szerencsére én vagyok a gyorsabb. De sajnos ő az erősebb.

Nincs mit tennem, megcélozom a kijáratot.

Hazafelé menet utcabeliekkel találkozom, ők is éppen strandolásból jönnek. Kölcsönösen megállapítjuk, hogy hiába no, a hétköznapok zűrzavara után az embernek bizony szüksége van egy kis kikapcsolódásra, nyugalomra, sportra. Úgyhogy a következő hétvégén megint megyünk. Biciklizni.

Módos József

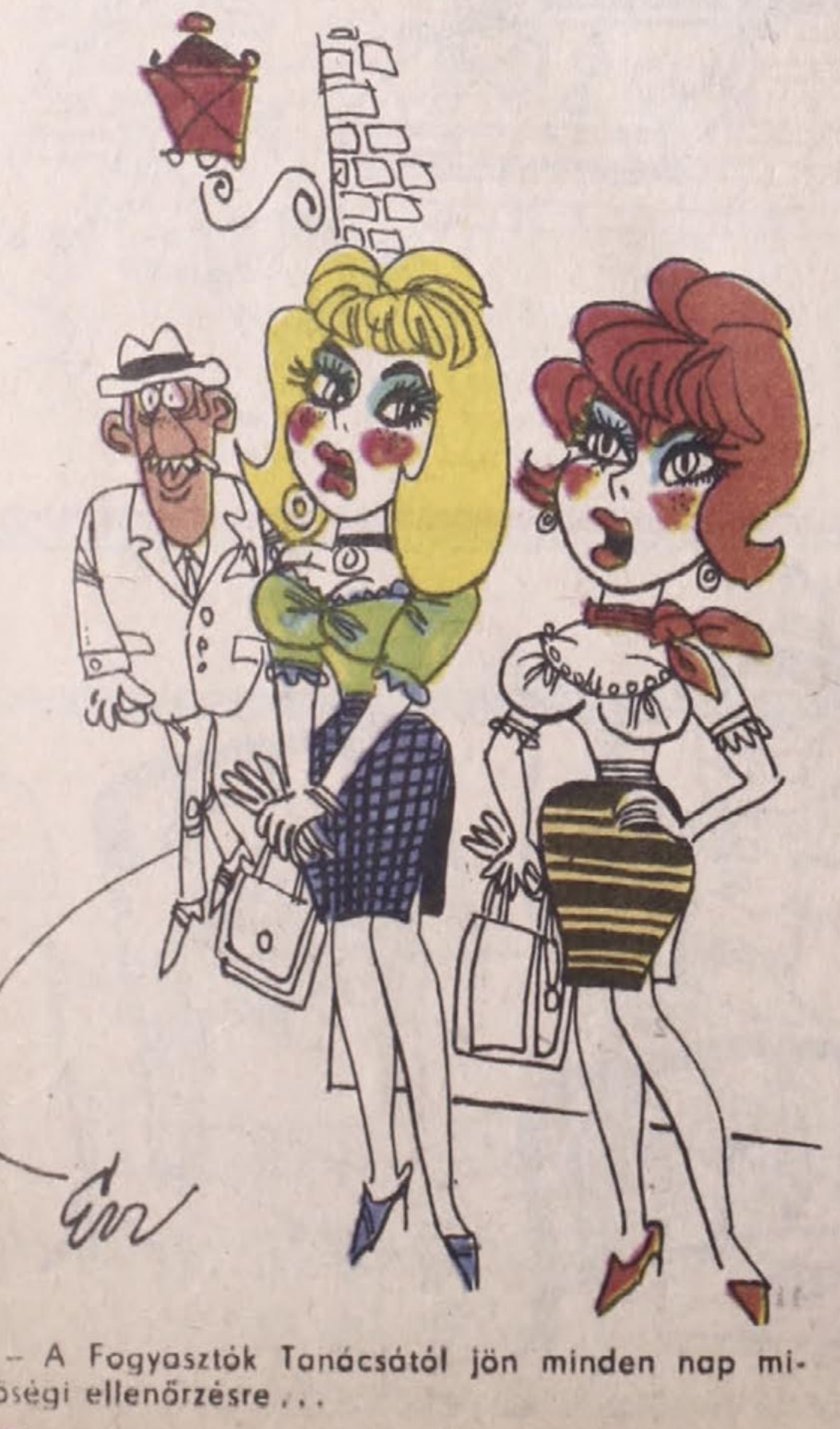

– A Fogyasztók Tanácsától jön minden nap minőségi ellenőrzésre . . .

KRENNER ISTVÁN:

DINNYE DÖMPING

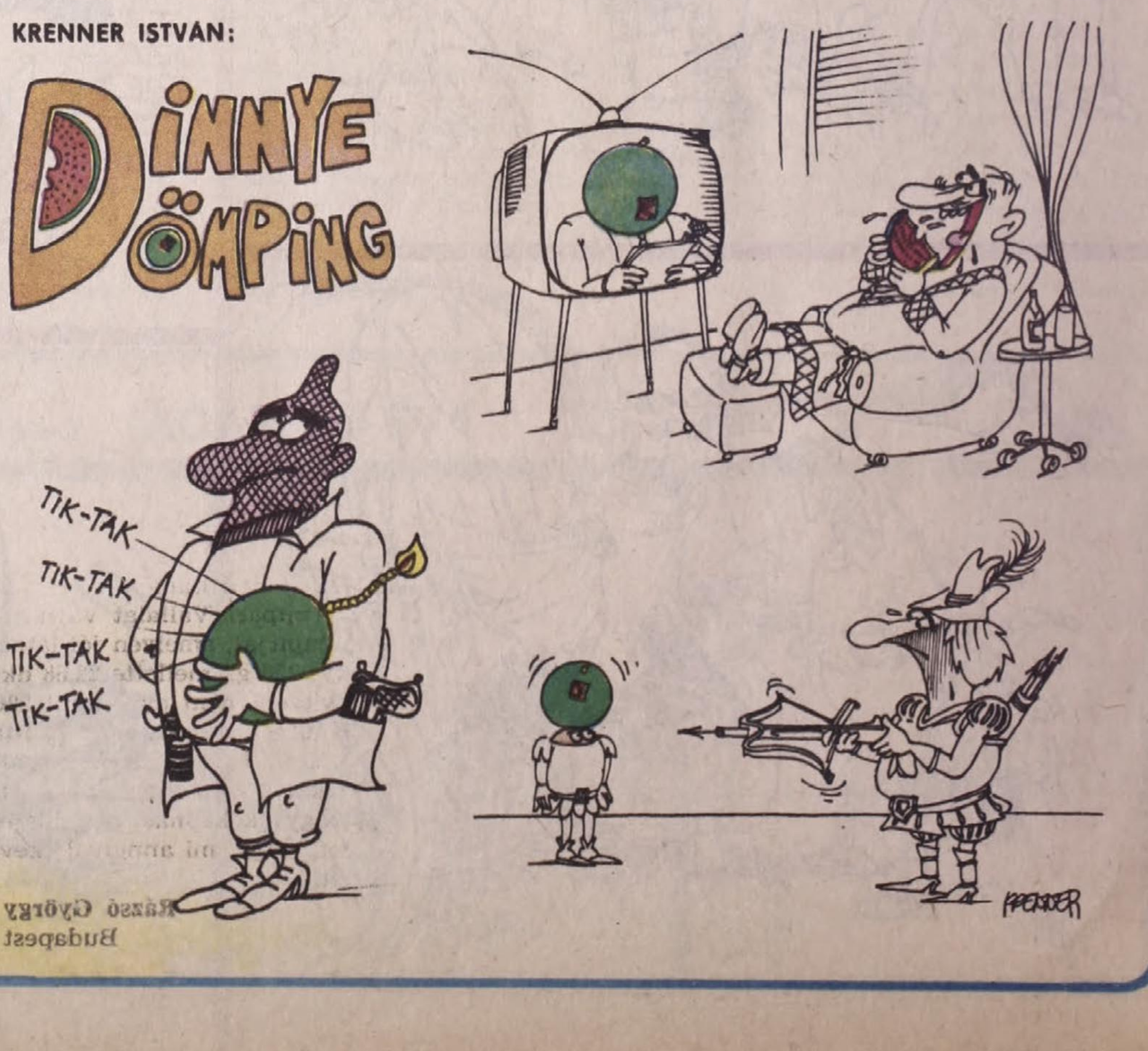

AZ OLVASÓ OLDALA

LOTTÓÖRÖM

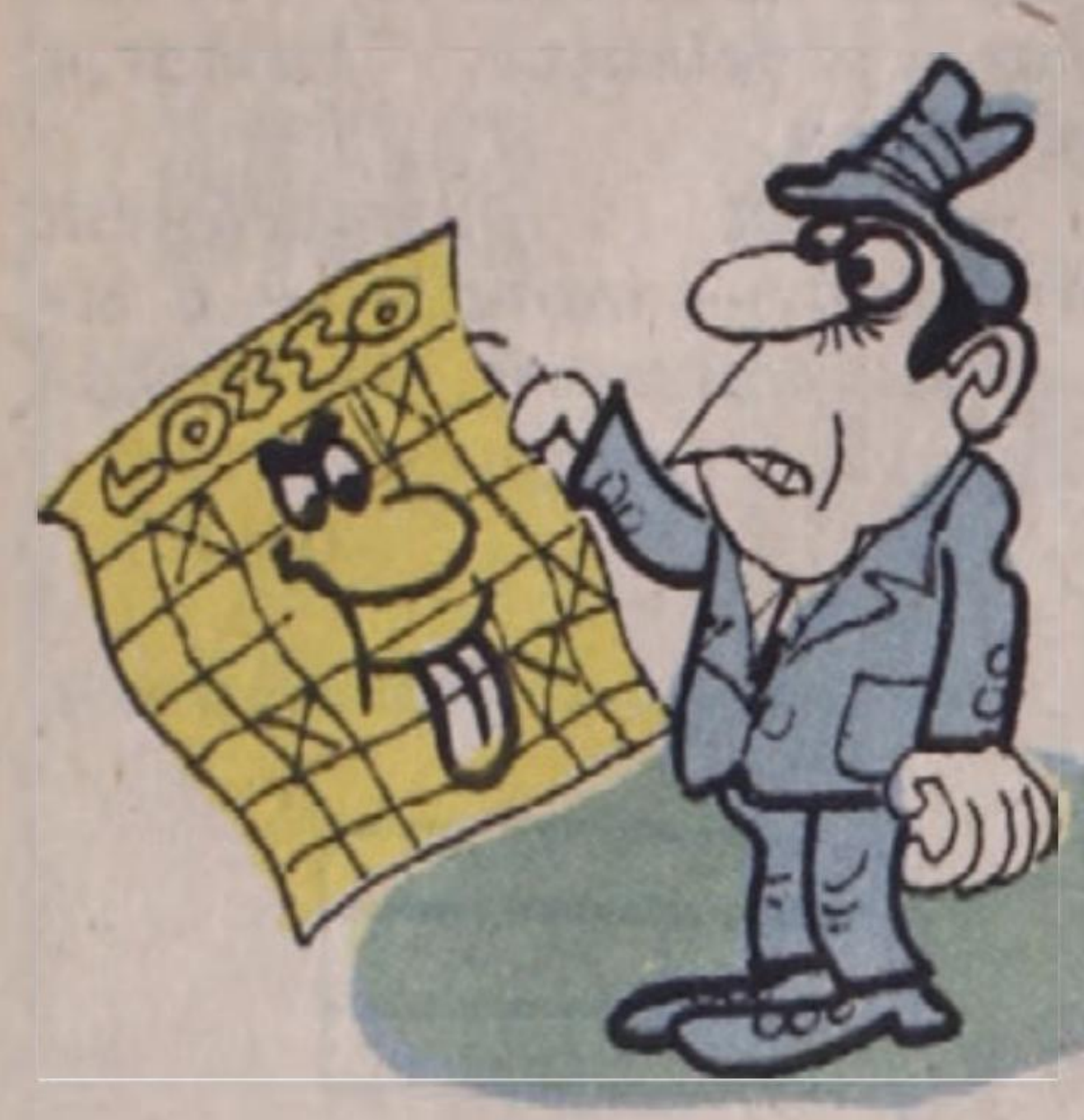

Nem vagyok rendszeres lottózó, az utóbbi időben mégis többször értem el találatot. Na nem ötöst (akkor úgysem írnám meg), csak ketteseket. Az elmúlt hetekben Budapesten jártam és az egyik trafikban vettem meg azt a heti 3 szelvényt, amelyikből az egyiken kettő találatot értem el. A nagy nyeremény felvételére beutaztam a faluba. (Tanyán lakó agrármérnök vagyok). A Takarékszövetkezetnél egy kedves hölgy hosszasan tanulmányozta a nyertes szelvényt, majd a több oldalas listát, végül közölte, hogy a szelvényt valahol máshol vettem, menjek oda és váltsam ki ott a 30 forintos nyereményt. Először nem akartam hinni a fülemnek, de olyan komolyan mondta, hogy csak annyit tudtam kinyögni: „Legyen szíves széttépni a szelvényt", majd köszönés nélkül kifordultam az ajtón. Fentiekhez nem fűzök véleményt. A be- és visszautazás 16 forint útiköltségbe került, megittam egy kávét és egy kolát, az 15 forint, lenyeltem három adag bosszúságot. Ezt ingyen adta a Sportfogadási és Lottóigazgatóság. Hálából javasolnék nekik egy-két dolgot:

— Nem lenne rossz megoldás, ha a lottószelvényre ráírnák, hogy csak a vásárlás helyén fizetik ki a nyereményt.

— Csak a személyi igazolvány szerint igazolt születési hely szerint adjanak ki lottószelvényt, közjegyző által készített adás-vételi szerződés ellenében.

Az MNB az 500 és az 1000 forintos bankjegyeket a pénz sorszáma szerint megyénként érvényesítse. Pl.: a kettővel kezdődő sorszámút csak Baranyában, a 9-cel kezdődőt csak Tolnában lehessen elkölteni

Klenóczki Ernő
Tiszavasvári

ZSÁKBA-ROLLI

A tőlünk kb. 100 méterre lévő Bánhidai ABC pár napig leltározott, ezért hatéves lányommal elmentünk a Réti úti ÁFÉSZ ABC-be, ahol ő meglátta a tévében annyit reklámozott Neg-Rollit. Bár ez a polc tetején a dekorációt szolgálta, szóltam a közelben lévő eladónak, van-e még azon kívül? Erre ő a kezembe adott egy dobozzal, melyről csak otthon, a felbontás után derült ki, hogy mindössze 5, azaz öt rudacskát tartalmaz. Mivel a dobozt zárt állapotban hoztam el, nem tudom, kit terhel a felelősség? Vajon az eladó hinne-e nekem, hogy a háromrekeszes műanyag tartóban csak az egyik rekeszben volt meg az annyira reklámozott csemege. A gyártó, amint az a doboz elején olvasható, az abonyi Új Világ Mgtsz. (A doboz hátoldalára pedig az abonyi Új Duna Tsz-t írták.) Ez, úgy látszik, ugyancsak megtévesztő.

Tessék mondani, vásárlás és fizetés előtt kibonthatja-e a gyanútlan vevő az árut?

Szente Jánosné
Tatabánya

TÜCSÖK és BOGÁR

el. A közelmúltban hasonló együttműködést szeretnénk kialakítani *két újabb* áfész-szel.

A közeljövőben pedig szerettünk volna!

(A Népszavából ollózta Czékli Béláné)

után egy másfélmillió forint értékű XXII. századi kódexet sikerült kicsempésznie a bandának Ausztriába, az osztrák bűnügyi szervek segítségére is szük-

Jövőbe tekintő banda!

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Illés Mihály, soproni olvasónk)

Az esőzés ellenére is jól halad az aratás

Az esőzés késlelteti az aratást

Teljes nézetazonosság!

(A Magyar Hírlap és a Népszava július 11-i számának címoldalán bukkant rá Beck Zoltán, orosházi olvasónk)

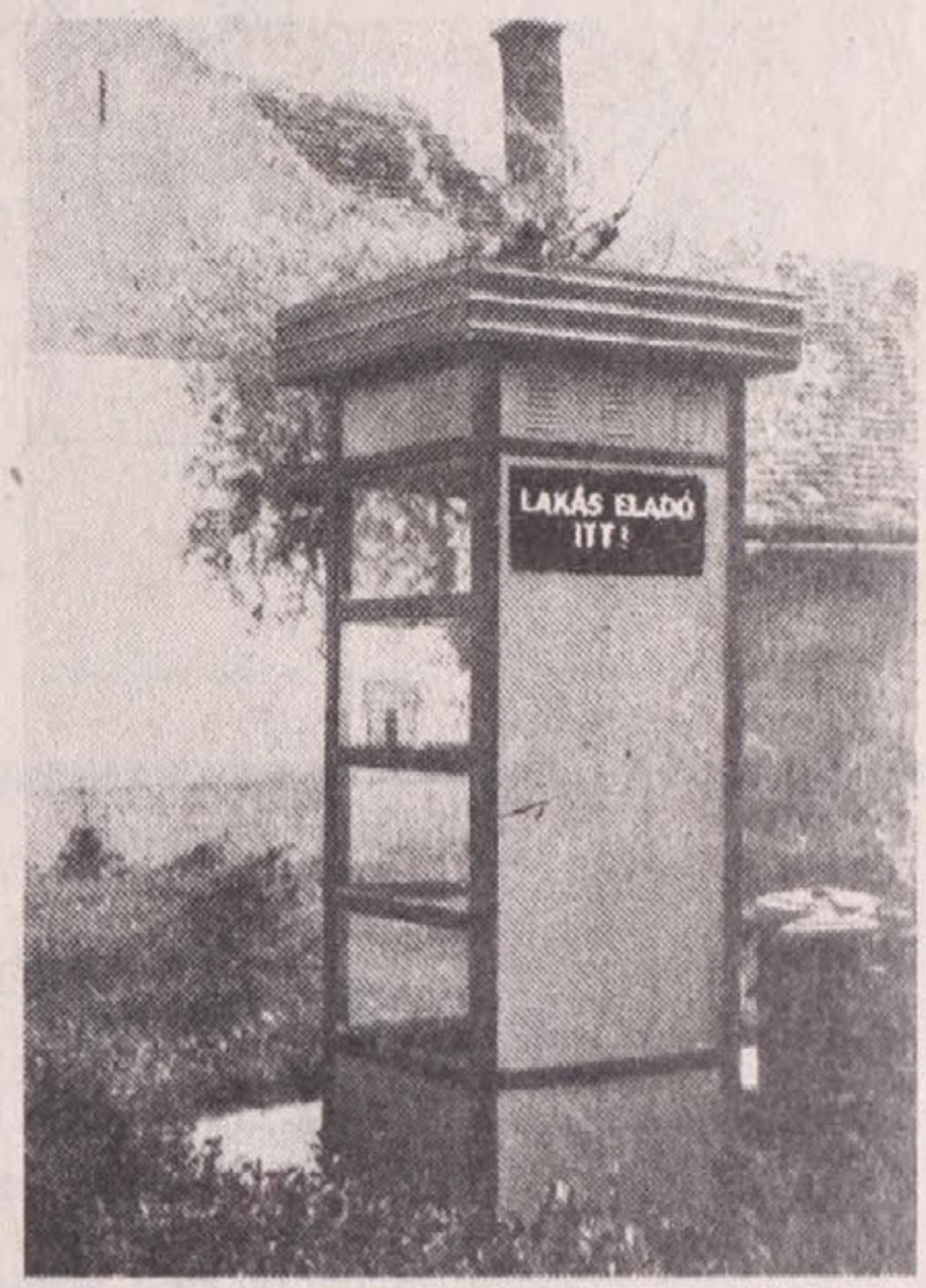

Minden helyiségben telefon!

(Baján fotózta Vancsura Margit)

Thermál Hotel

Kettőt fizet, egyet kap

Kirándulások Győr-Sopron megyébe is

Még előnyösebb ajánlat: hármat fizet és nem kap semmit!

(A Kisalföld c. lapban bukkant rá Jakab István, szombathelyi olvasónk)

A mértéktelen tévénézés a gyerekeket agresszívvé, kövérré és szenvedélyessé teheti, sőt még tizenévesek terhességéhez is hozzájárulhat. Erre a következtetésre jutott az

Jaj, jaj, az ember már a szobaantennájában sem bízhat!

(A Déli Hírlapban találta Füzesséry Csaba, miskolci olvasónk)

IRATHORMONZAVAR

Az hogy születésnapomra egy levéltárcát kaptam ajándékba bécsi barátomtól — magánügy. Az sem érdemes nyilvános közlésre, hogy igencsak megörültem a figyelmességnek, mert a tárca praktikus használati tárgynak látszott. Első szemrevételezésre úgy tűnt: elfér benne a személyi igazolvány, autóvezetői jogosítvány, az állandó vállalati belépők, a gépkocsi papírok, külön rekeszekben pedig a papírpénz- és az apró. Eleddig ugyanis mindezeket négy különböző helyen tartottam.

Nagy izgalommal kezdtem hozzá az átrakodáshoz. (Még mindig magánügy). De örömöm csakhamar bosszúsággá változott. (Most jön a közügy). Kiderült ugyanis, hogy se papírjaim, személyi és más igazolványaim, se a papírpénz nem fér be a bécsi tárcába. Valamennyi egy-két centiméterrel hosszabb, a szélesebb illetve vastagabb, mint a megfelelő rekesz.

De hol itt a közügy? Ott, hogy ha a hazai iratok, s bankjegyek akkorák lennének, csak, mint az osztrák sógoroké, legalább negyven kilométer hosszú öt centiméter széles papírszalagot takaríthatnánk meg. Hiszen mindnyájunknak legalább négy-öt túlméretezett dokumentum lapul valahol a zsebében! Előállításukhoz sok-sok tonnával több papír szükségeltetik, mint amennyi bécsi mértékkel bőven elegendő lenne.

A levéltárcát szomorú szívvel betettem a fiókom mélyébe. (Magánügy). Talán az unokám tudja majd használni . . . (Közügy?)

(garai)

CSALFA GÖNGYÖLEG

Mellékelten küldöm a Vas megyei Tejipari Vállalat vajcsomagoló papírját, amelyen jól látható a súly: 250 g., mellette 22,68 dkg., ami viszont nem más, mint 226,8 g. Ez utóbbi egyenlő fél fonttal. Valószínű, hogy a vajat angol—amerikai piacra szánták. Így tehát vagy ők kapnak 23 grammal többet, vagy mi annyival kevesebbet.

Rázsó György
Budapest

FELHÁBORÍTÓ

című rejtvényünk megfejtése:

— **Mit képzel maga rólam. A földön találtam és most vissza akarom aggatni őket.**

200—200 forintot nyert:

Gellérfy János, Budapest, Dunadülő út 3 a. 1212

Csikai Mihály, Tiszaladány, Kossuth u. 150. 3929

Vezendi Sándor, Derecske, Kandia u. 30 4130

A nyereményeket postán küldjük el.

EBÉDIDŐ

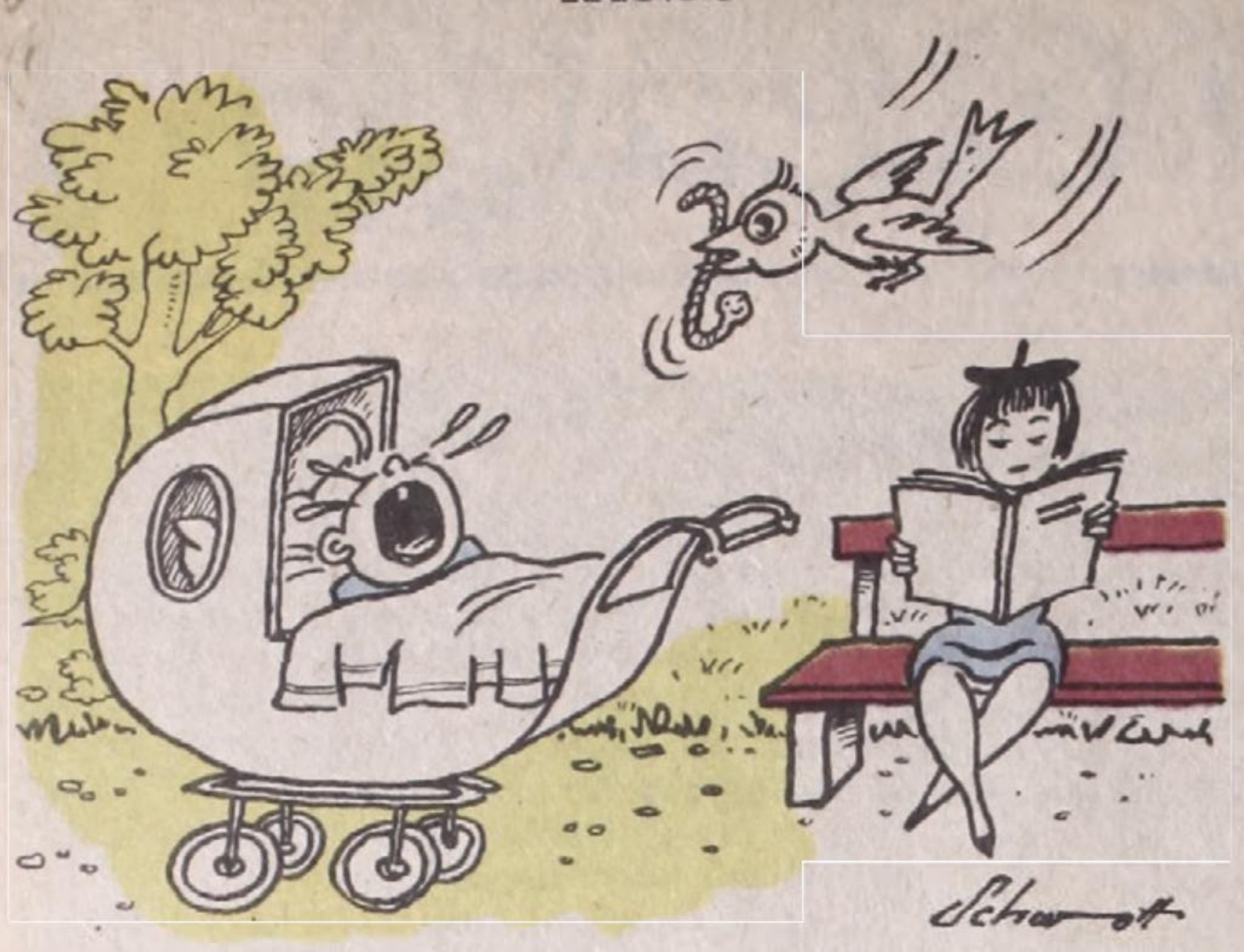

TRIBÜN

A nehézsúlyú birkózó édesanyja panaszkodik:

— Egy vagyon megy el kosztra. Csak tejből több mint ötszáz forintra valót iszik meg havonta.

— Ez rémes — mondja a szomszédasszony. — Miért nem vesz neki egy tehenet?

— Vettem.

— És?

— Megette!

Nagyklub, profivilág. A titkárnő rémülten rohan az elnökhöz:

— Borzasztó, az edzőnk kiugrott az ablakon!

— Egy órával a munkaidő lejárta előtt?! A legnagyobb disznóság.

* * *

A vakbuzgó Fradi-szurkoló haldoklik.

— Fiacskám — rebegi a feleségének —, tartozom egy vallomással. Tegnap óta az MTK-nak szurkolok.

— De kérlek, hiszen te egy életen át rajongtál a zöld-fehér színekért. Hogyan tehetted?

— Gondoltam mégis csak jobb, ha közülük hal meg valaki!

* * *

A professzor mankón biceg a testnevelési főiskola tantermébe. Jobbkarja felkötve, balkarja gipszben.

— Most ismertetem önökkel — mondja — a síugrás korszerű technikáját...

(p. p.)

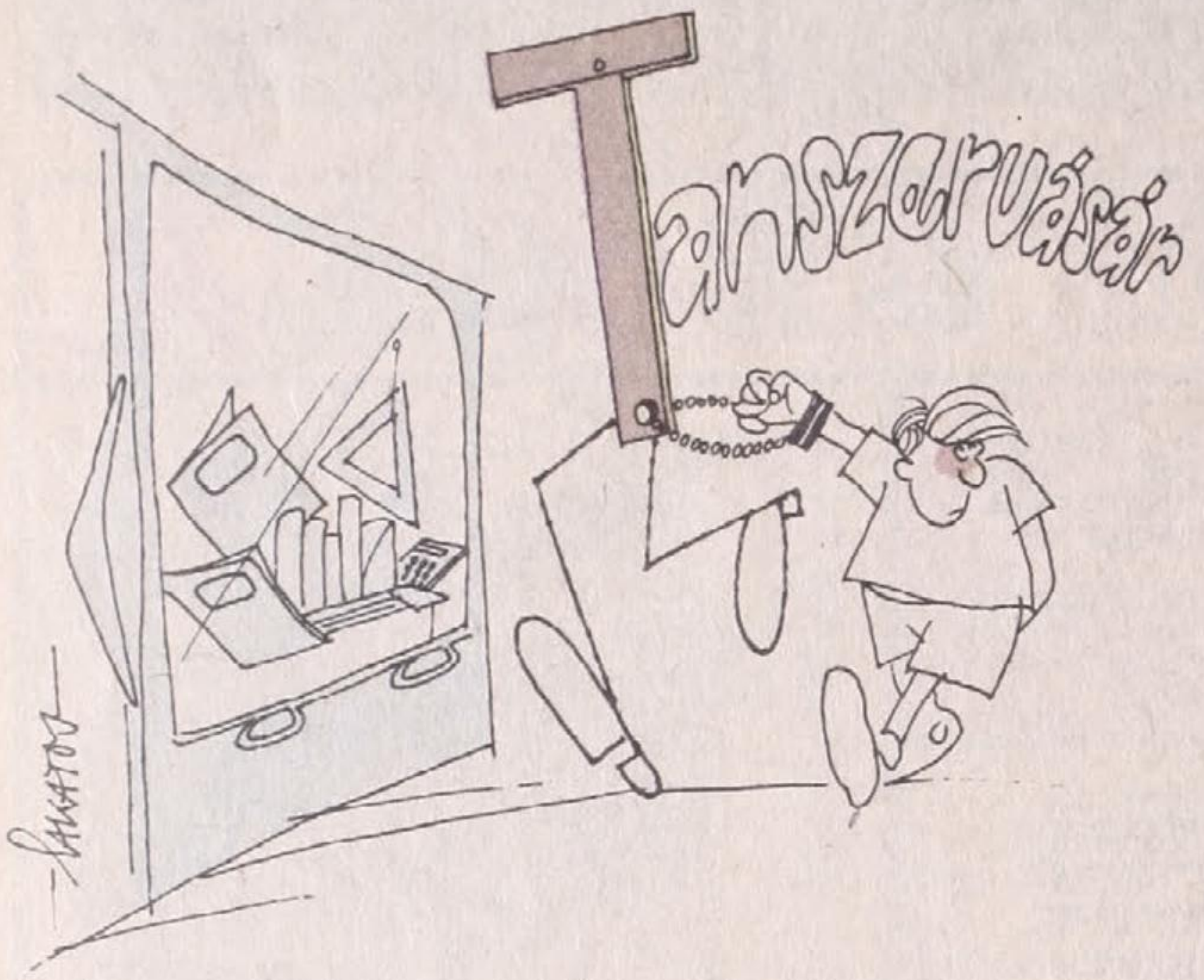
Tanszervásár

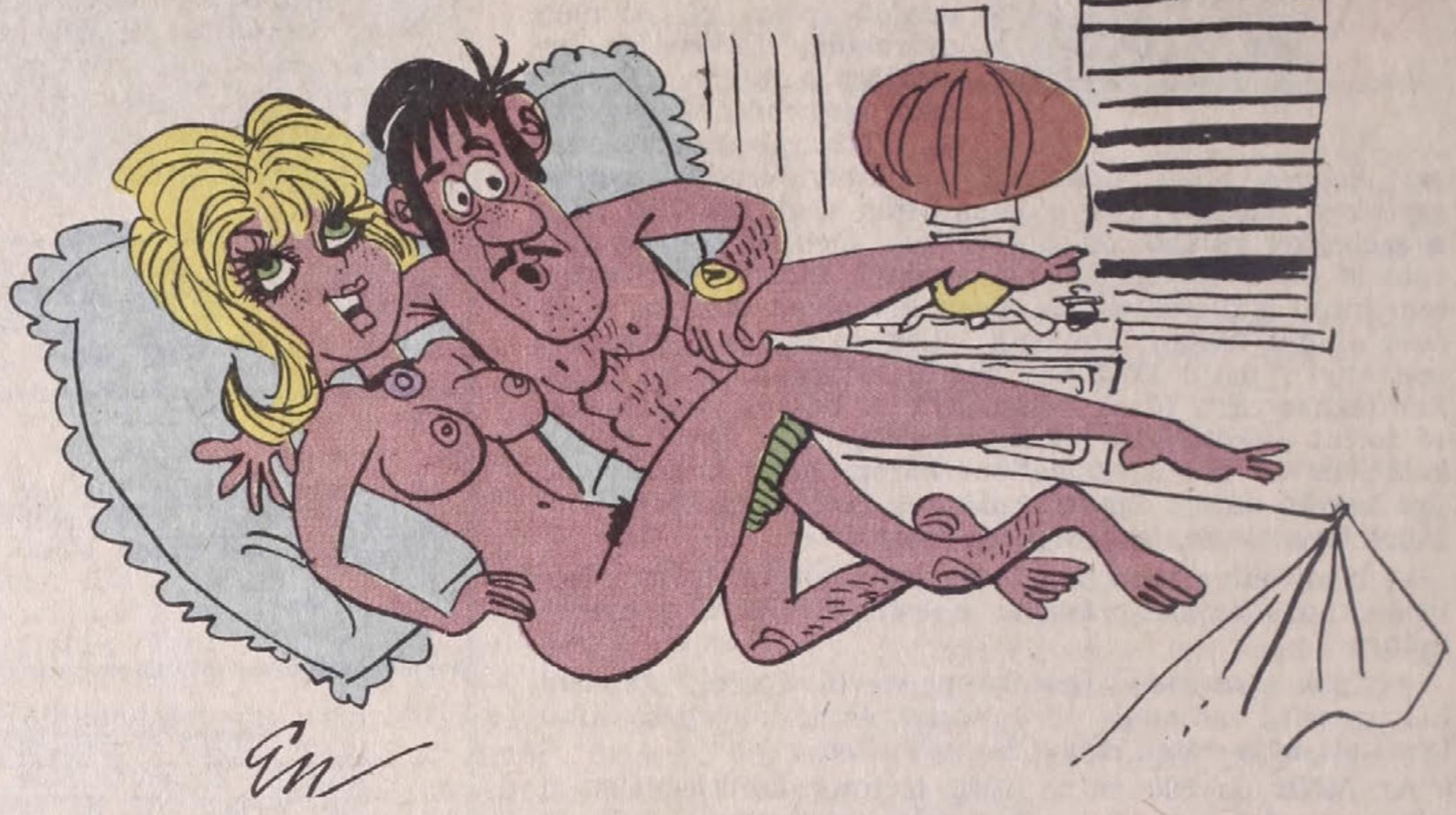

– Ne izgulj, a férjem egy nemzetközi vonattal jön és az mindig késik pár órát.

VONATON

A kalauz ellenőrzi a jegyeket, s az egyik utast figyelmezteti: – Uram! Az ön jegye Győrbe szól, a vonat azonban Békéscsabára megy.

Az utas válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 12-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

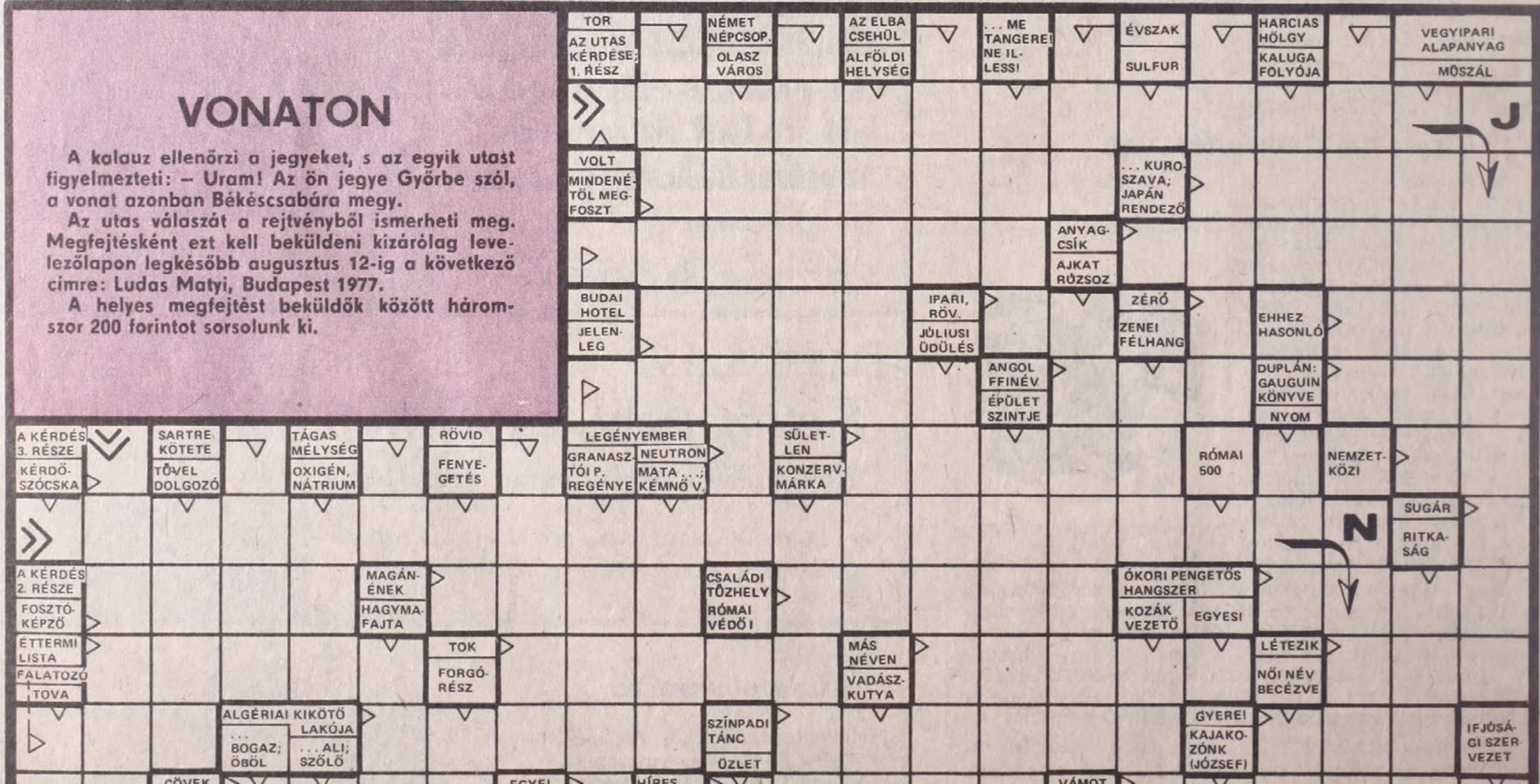
TOR
AZ UTAS KÉRDÉSE; 1. RÉSZ
NÉMET NÉPCSOP.
OLASZ VÁROS
AZ ELBA CSEHÜL
ALFÖLDI HELYSÉG
... ME TANGERE! NE ILLESS!
ÉVSZAK
SULFUR
HARCIAS HÖLGY
KALUGA FOLYÓJA
VEGYIPARI ALAPANYAG
MŰSZÁL
J
VOLT
MINDENÉTŐL MEGFOSZT
... KUROSZAVA; JAPÁN RENDEZŐ
ANYAGCSÍK
AJKAT RÚZSOZ
BUDAI HOTEL
JELENLEG
IPARI, RÖV.
JÚLIUSI ÜDÜLÉS
ZÉRÓ
ZENEI FÉLHANG
EHHEZ HASONLÓ
ANGOL FFINÉV
ÉPÜLET SZINTJE
DUPLÁN: GAUGUIN KÖNYVE
NYOM
A KÉRDÉS 3. RÉSZE
KÉRDŐSZÓCSKA
SARTRE KÖTETE
TŐVEL DOLGOZÓ
TÁGAS MÉLYSÉG
OXIGÉN, NÁTRIUM
RÖVID
FENYEGETÉS
LEGÉNYEMBER
GRANASZTÓI P. REGÉNYE
NEUTRON
MATA ...; KÉMNŐ V.
SÜLETLEN
KONZERVMÁRKA
RÓMAI 500
NEMZETKÖZI
SUGÁR
RITKASÁG
N
A KÉRDÉS 2. RÉSZE
FOSZTÓKÉPZŐ
MAGÁNÉNEK
HAGYMAFAJTA
CSALÁDI TŰZHELY
RÓMAI VÉDŐI
ÓKORI PENGETŐS HANGSZER
KOZÁK VEZETŐ
EGYES!
ÉTTERMI LISTA
TOK
FORGÓRÉSZ
MÁS NÉVEN
VADÁSZKUTYA
LÉTEZIK
NŐI NÉV BECÉZVE
FALATOZÓ
TOVA
ALGÉRIAI KIKÖTŐ LAKÓJA
... BOGAZ; ÖBÖL
... ALI; SZŐLŐ
SZÍNPADI TÁNC
ÜZLET
GYERE!
KAJAKOZÓNK (JÓZSEF)
IFJÚSÁGI SZERVEZET
CÖVEK
TANTÁL ÉS JÓD
EGYE!
ANNÁL LEJJEBB
HÍRES ORVOS V.
NÉMET ÍRÓ V.
VÁMOT FIZET
FŐTISZT, RÖV.
MÉLYBE
VÁLTÓFUTÁS
HÁZIMUNKA
DN
FÖLSŐ SZINTI
CSALÁDTAGI
KÖNYV RÉSZE
OLASZ AUTÓJEL
A KÖR HARMADA!
ÖNZŐ MAGATARTÁS
FÉSŰ IS KÉSZÜL BELŐLE
T
?
A SZAJNA MELLÉKFOLYÓJA
DERES HAJÚ

IMPORT HUMOR

KUTYABARÁTOK

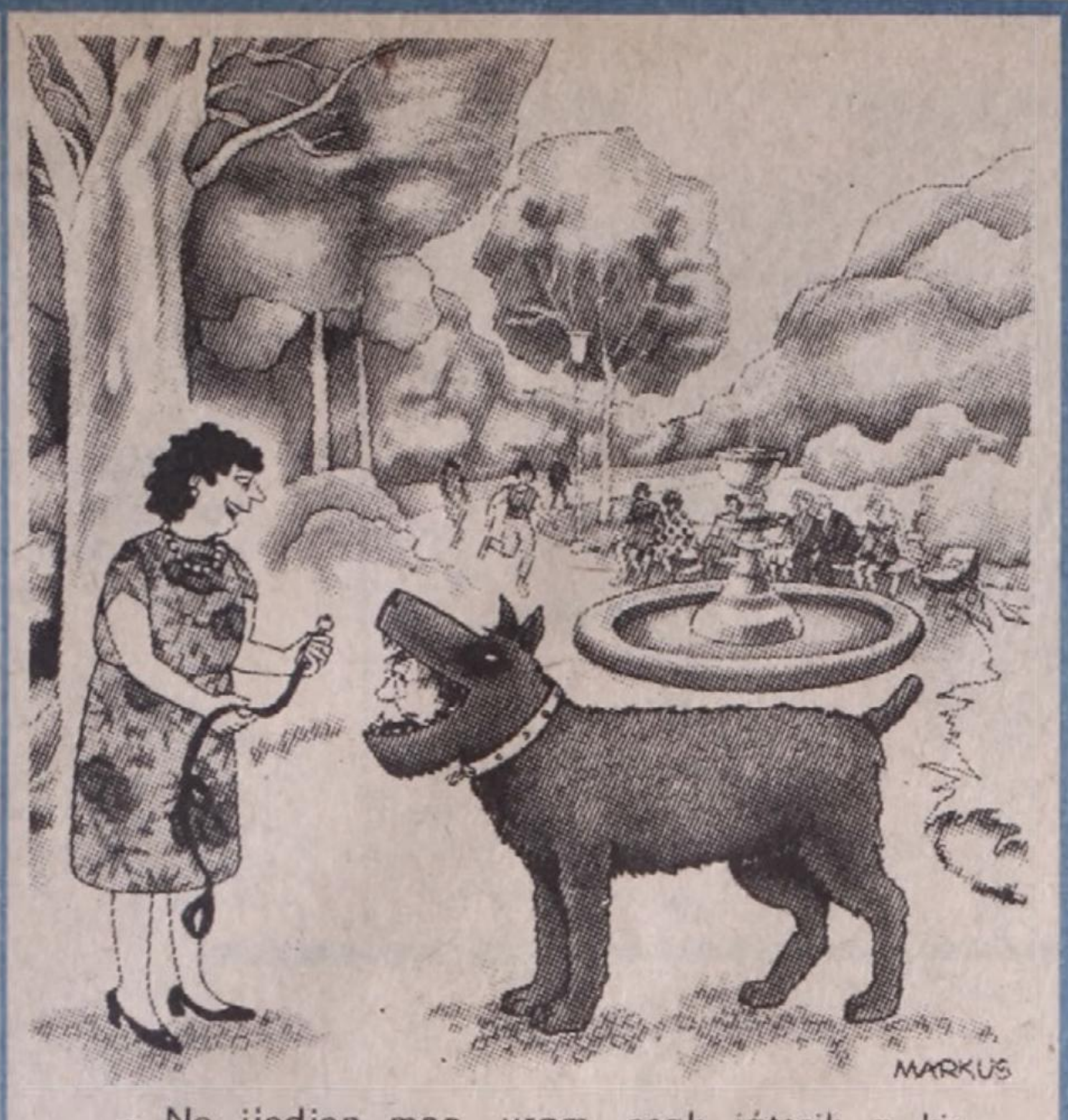

– Ne ijedjen meg, uram, csak játszik a kis kutyuskánk!

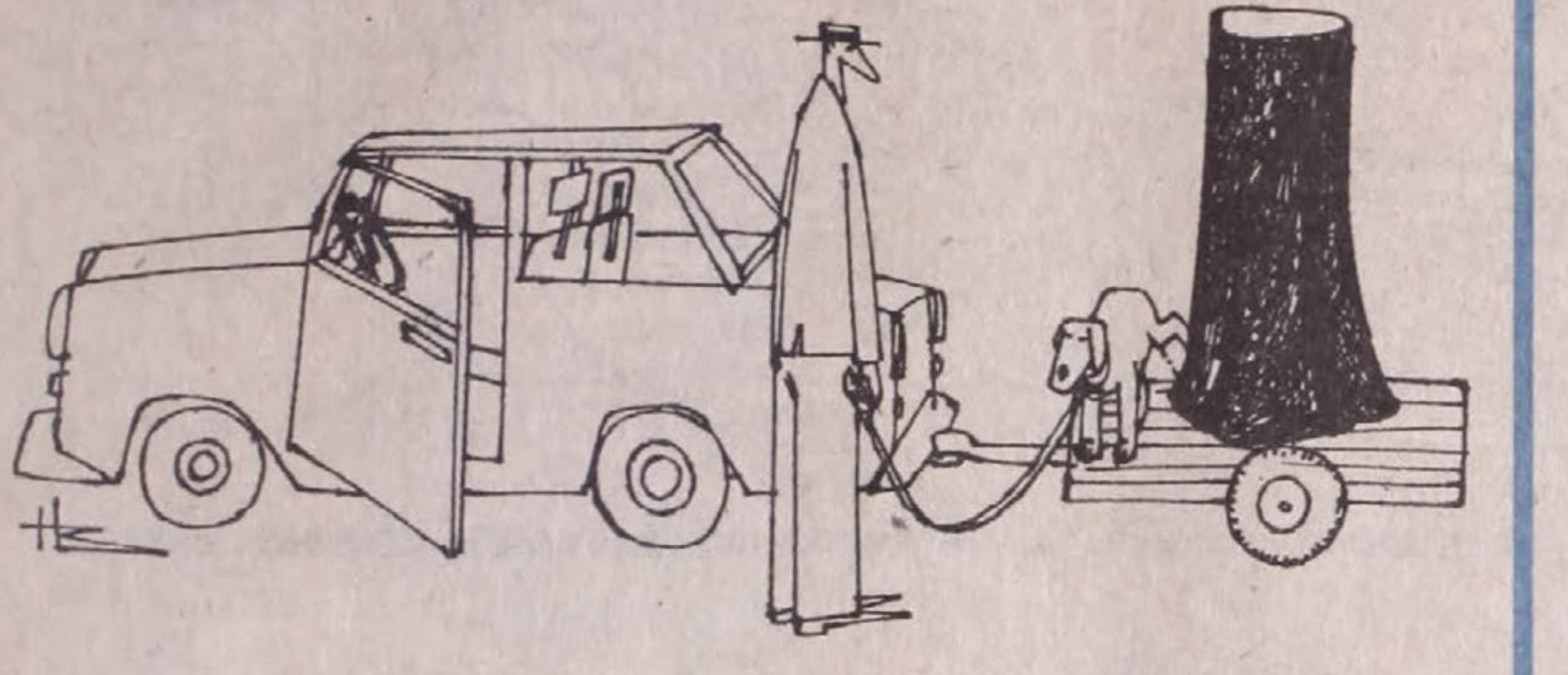

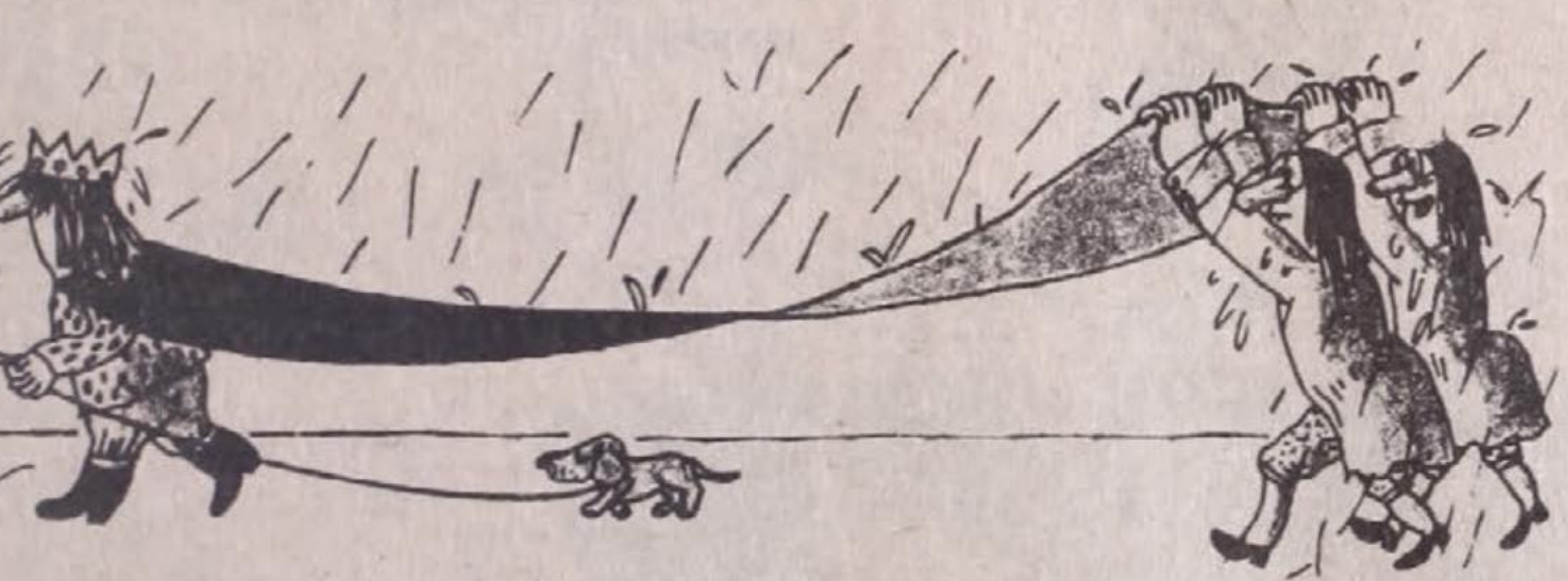

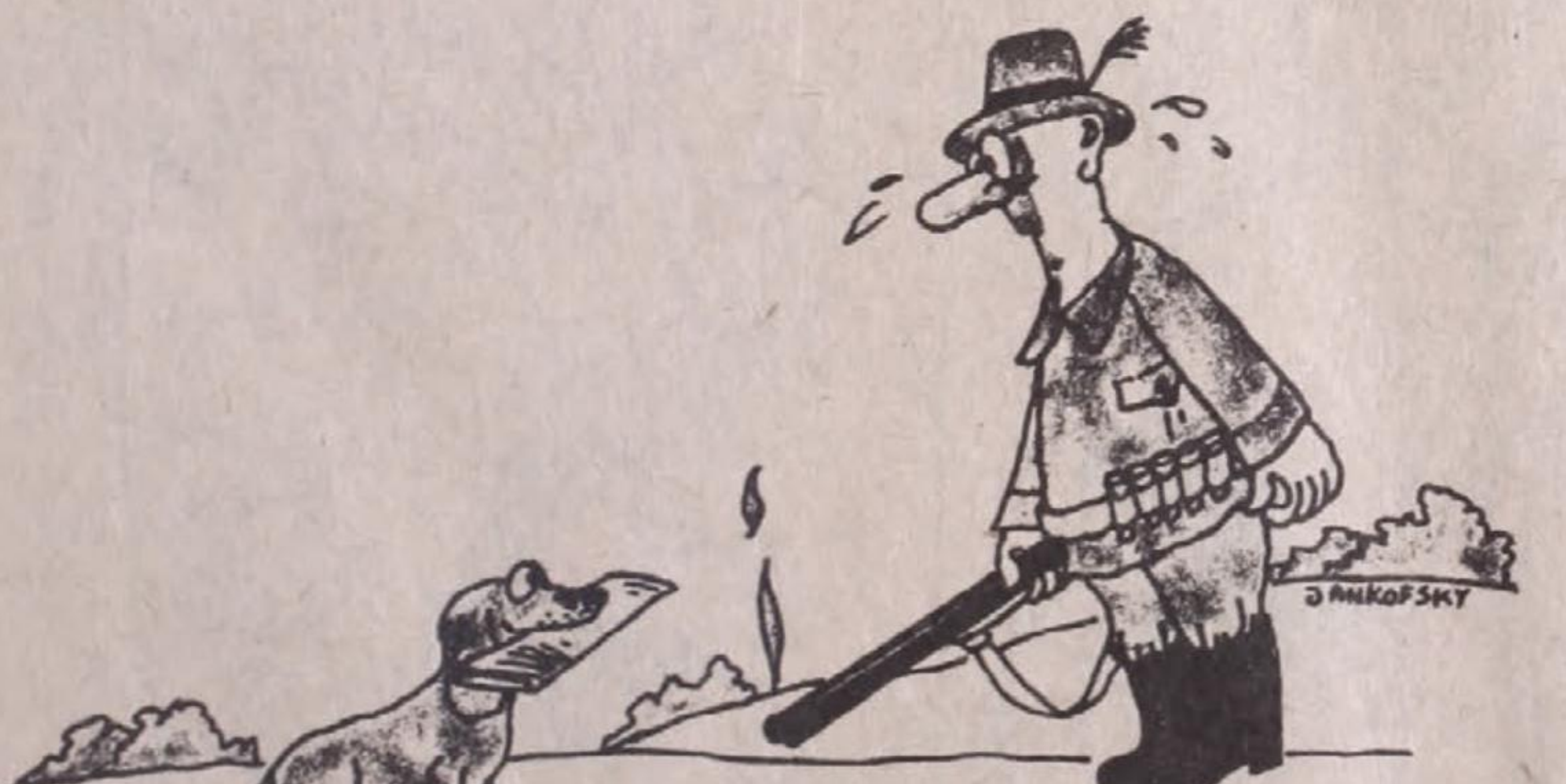

FELHOMÁLYOSÍTÁS

„Megkérdeztem az apám, hátha megmondja talán, miből van a vas és miből van a víz? Azt felelte az apám, ezt sem tudod, kiskomám, vasból van a vas és vízből van a víz…” A kedves gyerekdal akkor ötlött az eszembe, amikor megláttam, hogy kollégám az egyik napilapban mily nagy fába vágta a fejszéjét. Azt akarta kinyomozni, hogy mi van Budapest fölött. (Szándékosan nem a „kideríteni” szót használom, nehogy bárki is azt hihesse, a szürke-szomorú égboltozat kiderítésével is megpróbálkozott. Nem, ez valamivel még az előbbinél is nagyobb fa volna.)

Nos, arról van szó, hogy nemrég, amikor az egész országban hétágra sütött a nap, a fővárosiak elől szürke fátyol takargatta, s ez egy idő után fölöttébb idegesítő. A meteorológus azt mondta, hogy úgynevezett szárazlégköri homálylyal van dolgunk, és afrikai eredetű por okozza. A szabad szemmel nem látható parányok egyszerűen megszűrik a nap sugárzását.

Kíváncsi kollégámat, úgy látszik, ez nem elégítette ki, körbekérdezte hát az illetékeseket. A Köjál szakembere odanyilatkozott, hogy „a mért levegőszennyezési adatok nem támasztják alá azt a feltételezést vagy sugallatot, miszerint szmog lenne Budapesten.” És közölte még: a rendelkezésre álló adatok a veszélyesnek minősülő határértékektől elmaradnak.

Hurrá! Pesti polgár föllélegezhet! Ha mer. Ugyanis a természetvédelmi illetékes szerint nálunk a levegőszennyezés nem minden összetevőjét mérik. Aztán arra is fény derült, hogy a határértékek csak többségükben felelnek meg a nemzetközi szabványnak (vagyis kisebbségükben nem). Megpróbálják ugyan közelíteni őket, de „tudomásul kell venni, hogy közülük egyesek a nemzetközi szintnél enyhébbek, bizonyos ipari üzemeink elavultsága miatt.”

Száz szónak is egy a vége: kollégám úgy lett okosabb, hogy nem lett okosabb. Vagy szárazlégköri homály volt az a valami, vagy más. A fura természeti jelenséget okozhatta afrikai por, de sok a kén-dioxidból származó szulfát, a kipufogógázból eredő nitrát és az elemi szén a levegőben. Ehhez még a relatív nedvesség is hozzájárulhat, sőt az sem kizárt, hogy az ózonkoncentrációval is baj van. A gyerekdal egyébként így végződik: „Most már én is okos vagyok, mindentudó szemem ragyog, Apából van az apám, anyámból az anyám, én meg gyerekből vagyok.”

Hát erről van szó, kérem szépen. Csak a mindentudó szememet ne csípné valami…

Münz András

Lemezposta
BUDAPEST, 1817

SLÁGEREXPRESS
— EXPRESS EGYÜTTES
Próbálj meg lazítani
— Angyali dal — Az olasz
— Trombitás Frédi
SLPM 17 899,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 899, kazettán 150 Ft . . . db
BRAVO, PEPITA!
A Neoton, Miki, az R-GO,
a 100 Folk Celsius,
a Bergendy szalonzenekar,
a Kft., Viki és a Flört
SLPM 17 907,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 907, kazettán 150 Ft . . . db
FAVORIT '84
A Karthago
— a V'Moto Rock
— Komár László — az LGT
— a Dolly Roll
— a Fonográf
SLPM 17 900,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 900, kazettán 150 Ft . . . db
ZALATNAY SAROLTA
— Nem vagyok én apáca
Hol jár az eszem?
— János bácsi pipája
— Tölcsért csinálok
a kezemből
SLPM 17 930,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 930, kazettán 150 Ft . . . db
MIKI — VIGYÁZAT,
A BREAK VESZÉLYES!
Fekete lábú indián
— Coco-Loco
— Fantomas break
— Ye-ye, Mr. Yello
SLPM 17 870,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 870, kazettán 150 Ft . . . db
AMULETT — R-GO
Szerelmes vagyok
— Kígyóbűvölőnő
— Látod, így sikerült
— Gina
SLPM 17 859,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 859, kazettán 150 Ft . . . db

ELDORADOLL
— DOLLY ROLL
Gondolj rám egy gondolán
— Angelo
— Gina, a bestia
— Sóhajok hídja
— SLPM 17 867,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MK 17 867, kazettán 150 Ft . . . db

DOBOS ATTILA ÚJ DALAI
Azok a régi kövek·
a vízparton — Édesem
— Az el nem csókolt csók
— Balatoni éjszakák
— SLPM 17 891,
hanglemezen 100 Ft . . . db

KOVÁCS APOLLÓNIA
Vallomásra küldöm . . .
— Csillaghullás idején
— Bíró uram, bíró uram
— Paprika, só
SLPX 10 169,
hanglemezen 90 Ft . . . db

APOLLÓNIA
— KOVÁCS APOLLÓNIA
ÉNEKEL
Csütörtökön virradóra
— Kukorica a fazékban
— Téglaporos a kalapom
— Ennek a lánynak
SLPM 10 190,
hanglemezen 100 Ft . . . db

A felsoroltak és valamennyi forgalomban levő hanglemez, kazetta és könyv megrendelhető a Lemezposta címén, postán, utánvéttel történő szállításra.

Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

Név: ....
Cím (irányítószámmal): ....

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
LEMEZPOSTA, BUDAPEST, 1817

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-32
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

TOT GYULA:

TILOS! TILOS! TILOS!

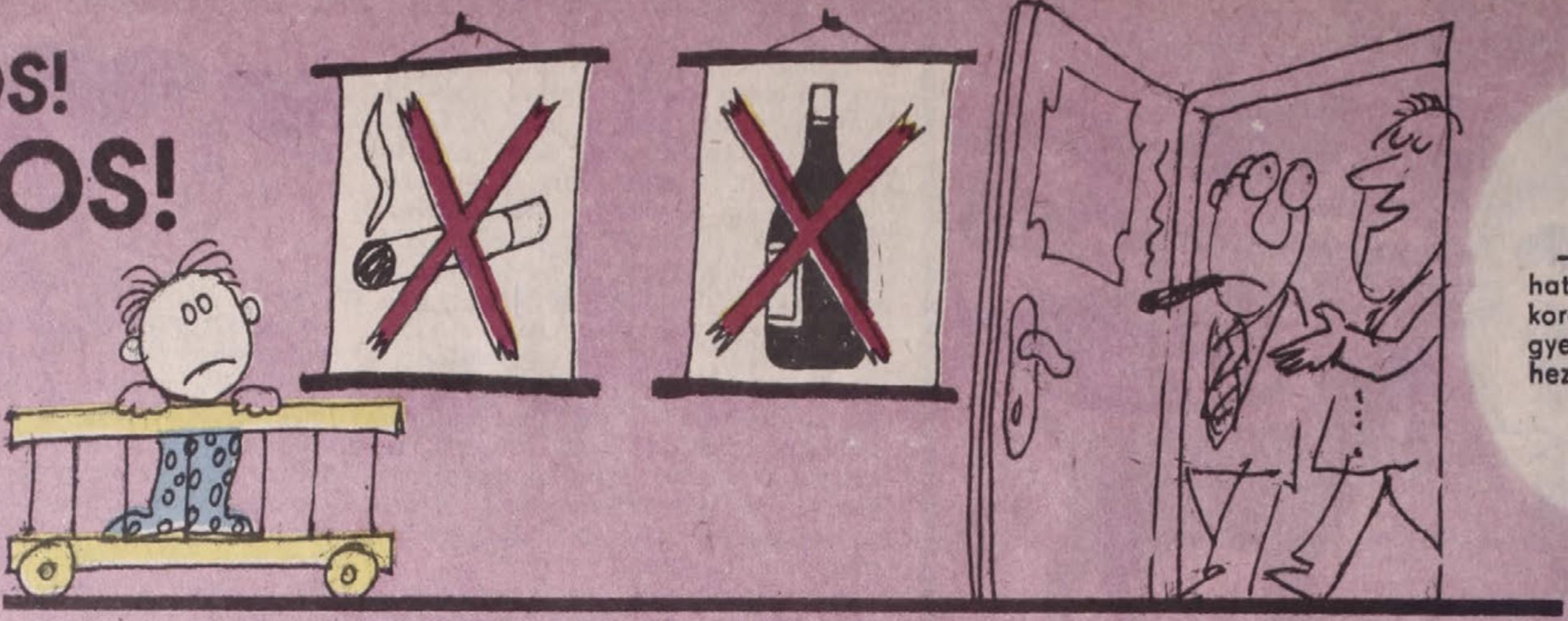

– Kérlek, mi elhatároztuk, hogy korán kezdünk a gyerek neveléséhez.

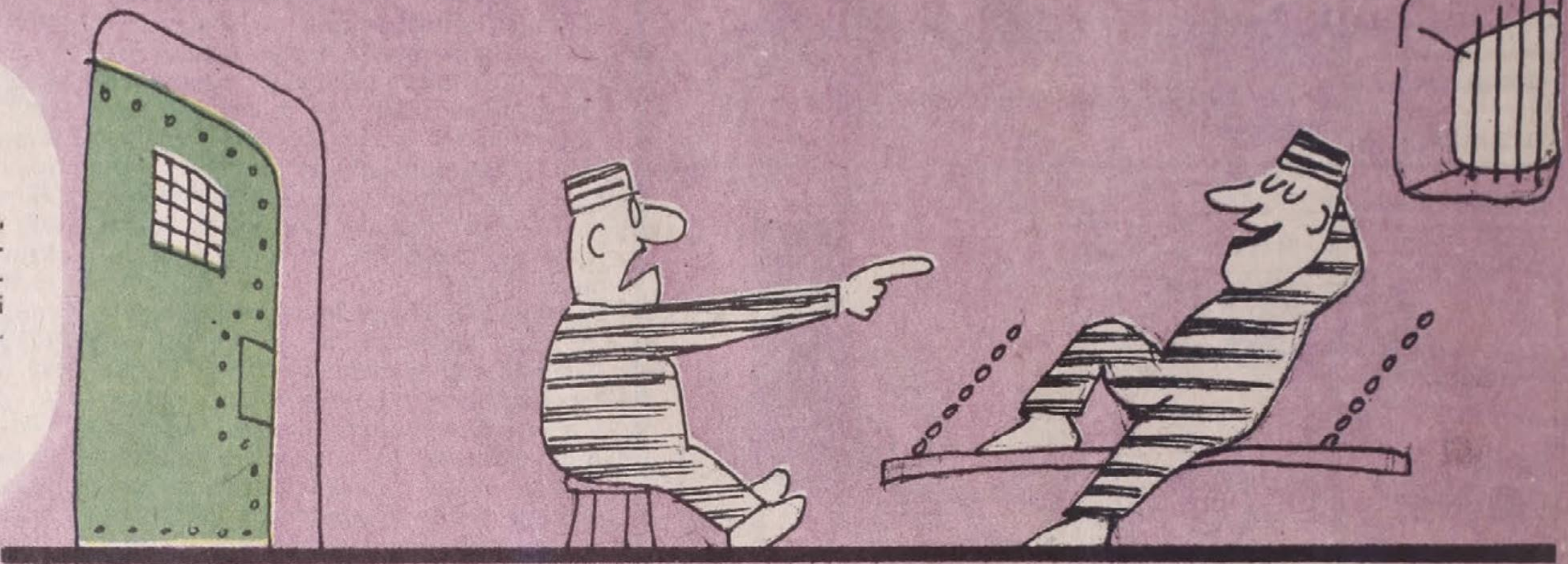

– Megtiltom, hogy a következő 10–15 évben a szerelmi sikereidről mesélj nekem!

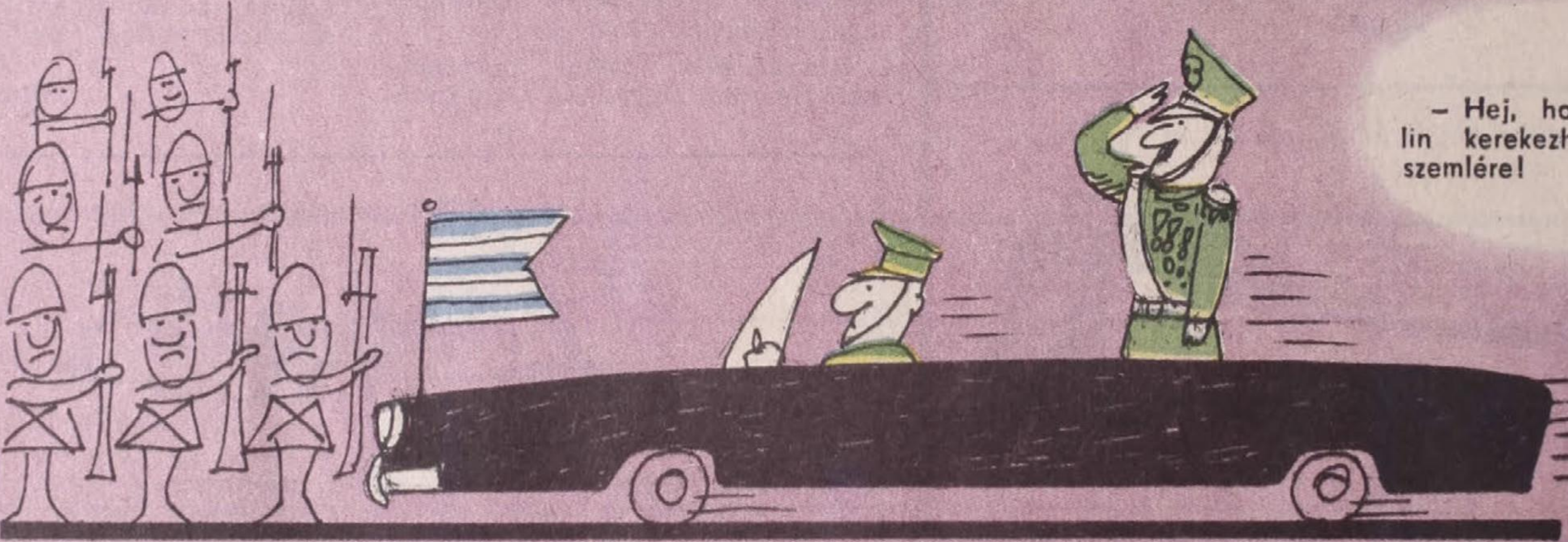

– Hej, ha egyszer biciklin kerekezhetnék a díszszemlére!

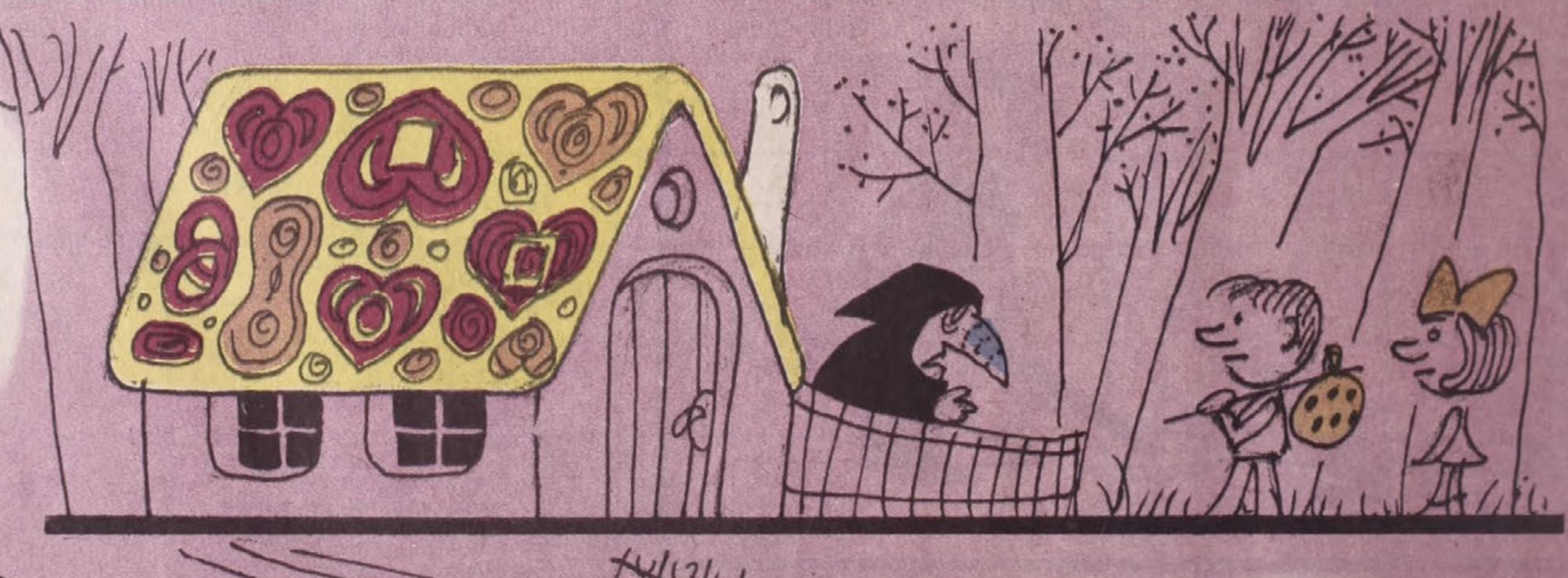

– Hagyjatok, gyerekek, az orvos szigorú fogyókúrára fogott!

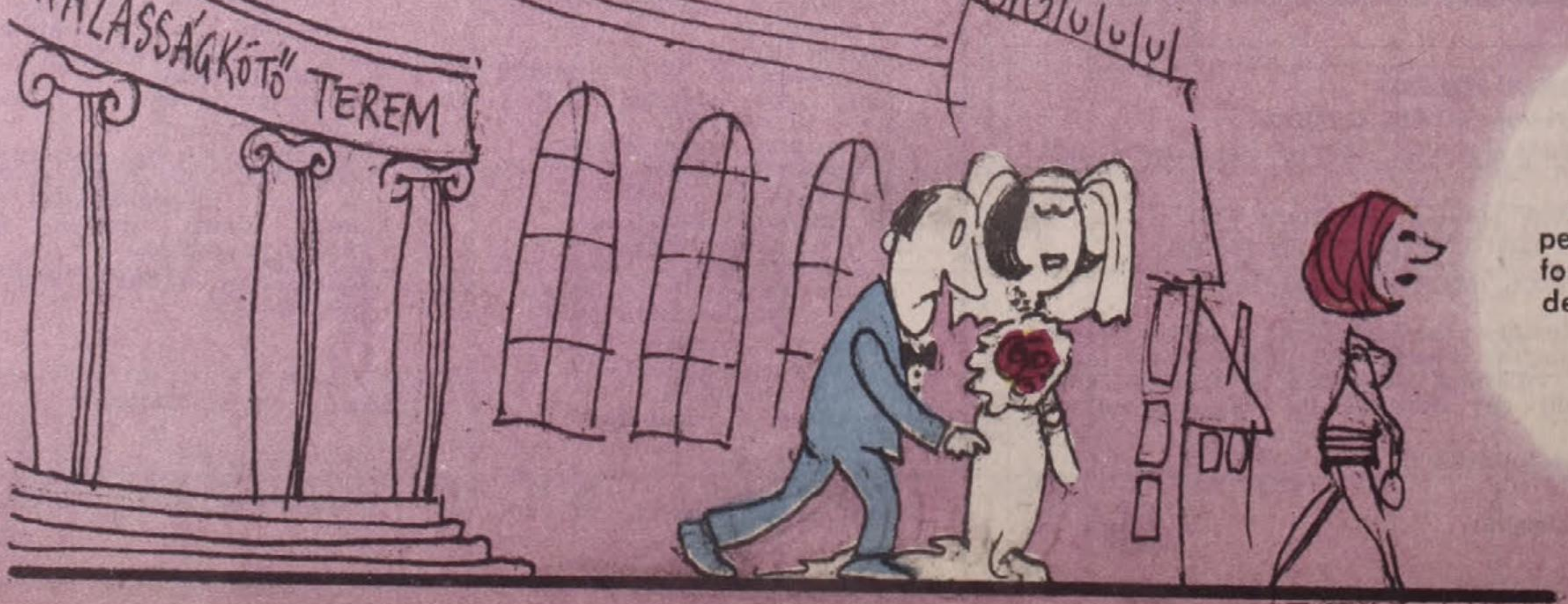

– Borzasztó! Ettől a perctől kezdve nem fordulhatok meg minden csinos nő után...